កំឡាំងពេញខ្នាត ដោយសេចក្តី កំសោយ

អរុណសួស្តី មិត្តអើយ។ វាជារឿងល្អណាស់ដែលបានចេញម្តងទៀតនៅព្រឹកនេះ នៅព្រឹកដែលមានភ្លៀងធ្លាក់ ព្រិល លាយគ្នា។ ដឹងថាមនុស្សជាច្រើនមានពេលបើកបរ មកពីចម្ងាយ។ ហើយយើងមាន...មិត្តភក្តិដ៏មានតម្លៃទាំងនេះដែលមកពីទីក្រុងឈីកាហ្គោ និងអាឡាបាម៉ា និងហ្សកហ្ស៊ីនិងថេនណេស៊ីនិងអ៊ីលីណយនិងនៅជុំវិញ នៅថ្ងៃនេះ ដូច្នេះយើង...ជឿជាក់ថាព្រះនឹងផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវសុវត្ថិភាពរបស់ទ្រង់នៅពេលអ្នកធ្វើដំណើរ។ ហើយវាជាការអធិស្ឋានរបស់យើងថាទ្រង់នឹងការពារអ្នកនៅតាមផ្លូវ នៅក្នុងផ្លូវគ្រោះថ្នាក់ទាំងនេះនៅពេលដែលពួកវារអិលក្នុងរដូវរងារ។ ហើយនេះគឺជាប្រទេសពិបាកក្នុងរដូវរងារ។ វាជាប្រទេសដ៏ស្រស់ស្អាតបំផុតនៅទីនោះនៅនិទាឃរដូវឬរដូវស្លឹកឈើជ្រុះ ប៉ុន្តែក្នុងរដូវរងារនិងរដូវក្តៅវាអាក្រក់ណាស់។

2 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិននឹកស្មានថាពួកគេកំពុងថតនៅទីនោះទេ។ ហើយខ្ញុំគ្រាន់តែចង់ធ្វើសេចក្តីថ្លែងការណ៍ទាក់ទងនឹងថ្ងៃអាទិត្យមុន នៅក្នុងសារ។ មូលហេតុដែលខ្ញុំ—ខ្ញុំកាន់កាសែតហើយមិនអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេលក់កាសែត យកវាចេញ មែនហើយ ដោយសារតែខ្ញុំត្រូវមើលវាជាមុនសិន។ ពីព្រោះជាច្រើនដងតាមវិធីនោះ ខ្ញុំនឹងនិយាយរឿងនៅក្នុងព្រះវិហារនៅទីនេះ ដែលខ្ញុំមិនបានដាក់នៅចំពោះមុខសាធារណជនផ្សេងទៀតទេ ពីព្រោះពេលខ្លះវាបណ្តាលឱ្យមានការជំពប់ដួល។ ហើយពេលខ្លះវាថែមទាំងបង្កឱ្យមានសំណួរក្នុងចំណោមប្រជាជនរបស់យើងនៅទីនេះនៅឯរោងឧបោសថ។ ហើយវាជា...

3 ខ្ញុំមិននិយាយបែបនេះ...និយាយរឿងទាំងនោះដើម្បីជាការព្រងើយកណ្តើយ ប៉ុន្តែពេលខ្លះនៅក្រោមការចាក់ប្រេងតាំងអ្នកដឹងពីអ្វីដែលអ្នកនឹងមិន...អ្នកនឹងមិនហ៊ានប្រាប់ប្រជាជន។ បន្ទាប់មកពេលខ្លះនៅក្រោមការចាក់ប្រេងតាំងអ្វីមួយនឹងហូរចេញ អ្នកឃើញទេ ហើយអ្នកនឹងមិនកត់សំគាល់វាទេ។ ហើយរឿងមួយដែលខ្ញុំជឿថាត្រូវបានគេនិយាយ (កាលពីថ្ងៃអាទិត្យមុន) ដែលអាចបណ្តាលឱ្យ

មាននរណាម្នាក់...នៅពេលដែលខ្ញុំបាននិយាយថាខ្ញុំមិនដែលជឿលើការហៅរបស់អាសនៈទេ។ ឃើញទេ?

4 ខ្ញុំចង់និយាយវាឱ្យច្បាស់ ដូច្នេះអ្នកនឹងយល់។ មិនដែលមានការហៅអាសនៈនៅក្នុងព្រះគម្ពីរទាំងអស់។ មិនមានរឿងបែបនេះនៅក្នុងបទគម្ពីរទេ។ គ្មានកន្លែងណាដែលឆ្លងកាត់សម័យកាលដែលវាត្រូវបានបង្កើតឡើងរហូតដល់សម័យមេតូឌីស្ទ ប្រហែលពីររយឆ្នាំមុន ឃើញទេ។

5 ការហៅឡើងមកអាសនៈគឺជាពេលដែលមនុស្សឡើងមកហើយព្យាយាមបញ្ចុះបញ្ចូលនិងទាញមនុស្ស "មក ចន។ អ្នកដឹងទេ ពួកគេ...ម្តាយរបស់អ្នកបានស្លាប់ ដោយអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នក។ មក ចន។" នោះមិនមែនជាការជឿជាក់ទេ មិត្តអើយ។ អត់ទេ។ ពួកគេ—ពួកគេចិត្តល្អ ខ្ញុំ...កម្រណាស់ដែលអ្នកមិនដែលឮរឿងមួយដែលធ្លាប់កន្លងទៅ។ ហើយនៅក្នុងនោះ អ្នកទទួលបានអ្វីគ្រប់យ៉ាង។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលក្រុមជំនុំមានភាពច្របូកច្របល់ដូចសព្វថ្ងៃនេះ គឺដោយសារតែរឿងបែបនេះ។

6 ការជឿជាក់ អ្នកមិនចាំបាច់និយាយអ្វីទេ បងប្អូនអើយ ព្រះទ្រង់គង់នៅទីនោះ ហើយបានធ្វើកិច្ចការនោះ។ "ខណៈពេលដែលពេត្រុសនិយាយពាក្យទាំងនេះ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានសណ្ឋិតលើអស់អ្នកដែលឮព្រះបន្ទូល។" ឃើញទេ? ឃើញទេ? ឃើញទេ? គ្មានការហៅអាសនៈ ឃើញទេ គ្មានរឿងបែបនេះទេ។

7 ឥឡូវនេះ អាសនៈគឺជាកន្លែងអធិស្ឋានដែលមនុស្សគ្រប់រូបដែលមកព្រះវិហារគួរតែចូលមុនគេ លុតជង្គង់នៅអាសនៈ អធិស្ឋានដោយស្ងៀមស្ងាត់ដល់ព្រះ ហើយថ្វាយញត្តិនៃការអធិស្ឋានរបស់ពួកគេនិង—និងសម្រាប់មនុស្សជាទីស្រឡាញ់របស់ពួកគេ ហើយអរព្រះគុណព្រះជាម្ចាស់ចំពោះអ្វីដែលពួកគេបានធ្វើសម្រាប់ពួកគេ បន្ទាប់មកត្រឡប់ទៅកន្លែងអង្គុយវិញ។

8 ហើយបន្ទាប់មកក្រុមជំនុំគឺជាកន្លែងដែលព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ..."ហើយការជំនុំជំរះចាប់ផ្តើមពីដំណាក់របស់ព្រះ" ដែលជាកន្លែងដែលការជំនុំជំរះនៃព្រះបន្ទូលចេញទៅ។ បន្ទាប់មក...ប៉ុន្តែថ្ងៃនេះ យើង—យើងផ្លាស់ប្តូរវាច្រើនណាស់។

9 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនមានអ្វីផ្សេងទៀតដែលជាការហៅអាសនៈ ឃើញទេ។ នោះហើយជា...ហើយខ្ញុំបានបង្កើតជាច្រើនដោយខ្លួនឯង ហើយខ្ញុំប្រហែលជានឹង

បង្កើតជាច្រើនទៀតប្រសិនបើខ្ញុំបន្ត។ ប៉ុន្ដែសម្រាប់ខ្លួនខ្ញុំផ្ទាល់...ឃើញទេ អ្នក—អ្នក—អ្នកប្រមូលច្រើនពេក។ ហើយគ្មានអ្វីប្រឆាំងនឹងវាទេ គ្មានគ្រោះថ្នាក់នៅក្នុងនោះទេ។ វាមិនអីទេ។ ឃើញទេ?

10 ពីព្រោះ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា ចូរស្ដាប់ "គ្មានអ្នកណាអាចមករកខ្ញុំបានឡើយ លើកលែងតែព្រះវរបិតាខ្ញុំទាញគាត់ជាមុន។ ហើយអ្វីៗទាំងអស់ដែលព្រះវរបិតាបានប្រទានមកខ្ញុំនឹងមកឯខ្ញុំ។" ហ្នឹងហើយ។ ដូច្នេះ ឃើញទេ ពួកគេ...ដែលបោះការហៅអាសនៈរបស់អ្នកចេញទាំងស្រុង។ ឃើញទេ? ឃើញទេ? "*អស់ទាំង*ព្រះវរបិតា..." អ្នក...

11 ទំនួលខុសត្រូវ—របស់យើងគឺ "ផ្សាយព្រះបន្ទូល។" ព្រះគម្ពីរបានចែងថា "អស់អ្នកដែលជឿបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក។" "ប្រែចិត្ត ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សម្រាប់ការលើកលែងទោស ការអត់ទោសបាប។" អ្វី? "ទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សម្រាប់ការផ្ដាច់បាប ឃើញទេ ហើយអ្នកនឹងទទួលបានអំណោយទាននៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។"

12 ប៉ុន្ដែនៅពេលដែលអ្នកបញ្ចុះបញ្ចូលនិងទាញនិងបន្លាចមនុស្ស ហើយនិយាយទៅកាន់មនុស្ស...មនុស្សត្រូវតែមកដោយប្រាជ្ញា ប្រុងប្រយ័ត្ន ក្រោមការជឿជាក់ ហើយទទួលព្រះគ្រីស្ទ។ បន្ទាប់មករឿងដំបូងដែលពួកគេធ្វើភ្លាមៗនៅពេលដែលពួកគេទទួលព្រះគ្រីស្ទអង្គុយនៅកៅអីរបស់ពួកគេ រឿងបន្ទាប់គឺត្រូវទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សម្រាប់ការផ្ដាច់បាបទាំងនោះ ថាពួកគេត្រូវបានគេជឿជាក់ថាពួកគេខុស។ នោះហើយជារបៀបដែលពួកគេត្រូវបានលើកលែងពីអំពើបាបរបស់ពួកគេ ឃើញទេ។ ព្រោះពួកគេបានប្រែចិត្ត បានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកជាការចងចាំដល់ប្រជាជន ថា "ខ្ញុំបានទទួលព្រះគ្រីស្ទជាព្រះអង្គសង្គ្រោះផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ខ្ញុំ" បន្ទាប់មកអ្នកគឺជាបេក្ខជនសម្រាប់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

13 ហើយ ឥឡូវនេះ មនុស្សជាច្រើននៅតែបន្ត បញ្ចុះបញ្ចូល និងហៅទៅកាន់អាសនៈ ជាដើម ដែលនោះមិនអីទេ។ ខ្ញុំនឹងទៅជាមួយរឿងនោះ នោះមិនអីទេតាមដែលខ្ញុំបារម្ភ អ្នកណាដែលចង់ធ្វើវា។ ប៉ុន្ដែ ចំពោះខ្ញុំ វាមិនមែនជាបទគម្ពីរទេ អ្នកឃើញទេ ហើយដូច្នេះខ្ញុំ—ខ្ញុំគ្រាន់តែចូលចិត្តនៅជាមួយបទគម្ពីរ។

14 ដូច្នេះហើយ មូលហេតុដែលខ្ញុំថតខ្សែអាត់នោះ គឺដោយសារតែអ្នកនឹងទទួលបានវា យើងមានសំបុត្រប្រាំរយក្នុងមួយសប្ដាហ៍ដើម្បីឆ្លើយតប។ វាល់...គ្រាន់តែបោះជំហានលើប្រពៃណីតូចមួយដែលនរណាម្នាក់មាន ហើយនោះជាអ្វីដែលអ្នកត្រូវធ្វើ បន្ទាប់មកវាចប់ម្ដងទៀត។

15 ហើយខ្ញុំគិតច្រើនដងថា ខ្ញុំរិះគន់ខ្លាំងពេកលើរឿងផ្សេងគ្នាដូចនោះ។ ហើយខ្ញុំមិនចង់ធ្វើបែបនោះទេ ប៉ុន្តែពេលខ្លះមុខតំណែងទាញអ្នកតាមវិធីនោះ អ្នកឃើញទេ ពួកគេ—ពួកគេធ្វើឱ្យអ្នកទន់ទោតាមវិធីនោះ។ ដូច្នេះខ្ញុំប្រាកដថាប្រជាជនយល់។

16 ឥឡូវនេះ យើងមានអំណរគុណយ៉ាងខ្លាំងដែលយើងនៅតែមានព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ដ៏សប្បុរស អ្នក—អ្នកមើលកំហុសរបស់យើងហើយមិនរាប់វាមកលើយើង។

17 ខ្ញុំបានអាននៅក្នុងសៀវភៅ—រ៉ូម ជំពូកទី៤ ដែលជាកន្លែងដែលប៉ុលបានសរសេរ—អធិប្បាយដ៏ទេវភាពអំពីជីវិតរបស់អ័ប្រាហាំ។ ឥឡូវនេះ យើងដឹងថាអ័ប្រាហាំជាច្រើនដងមានការច្របូកច្របល់ដូចយើងដែរ។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែល... ការអធិប្បាយរបស់គាត់ត្រូវបានសរសេរ មិនមានការបំភាន់ណាមួយរបស់គាត់ដែលបានលើកឡើងទេ អ្នកឃើញទេ មិនដែលនិយាយពីពួកគេទាល់តែសោះ។ បាននិយាយថា:

> អ័ប្រាហាំ*ក៏មិនបានសង្ស័យចំពោះសេចក្ដីសន្យារបស់ព្រះ ដោយចិត្តមិនជឿឡើយ គឺរឹតតែមានសេចក្ដីជំនឿខ្លាំងឡើង...ទាំងសរសើរ* ដំកើង*ដល់ព្រះវិញ*

18 ឃើញទេ ហើយនោះជាវិធីដែលខ្ញុំសង្ឃឹមថាខ្ញុំនឹងត្រូវបានសរសេរនៅទីនោះ មិនមែនជាកំហុសរបស់ខ្ញុំនិងអ្វីគ្រប់យ៉ាងទេ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែជាអ្វីដែលខ្ញុំព្យាយាមធ្វើ គឺចេតនានៃចិត្តរបស់ខ្ញុំដើម្បីធ្វើសម្រាប់រាស្ត្ររបស់ព្រះ។

19 ហើយឥឡូវនេះយើងបានមកដល់ព្រឹកនេះ—ដើម្បីព្យាយាមនាំយកសារតូចមួយនៅទីនេះ ដែលប្រហែលជាព្រះអម្ចាស់បានដាក់មកលើយើងដើម្បីផ្ដល់ឱ្យប្រជាជន។ ហើយសង្ឃឹមថាវានឹងធ្វើឱ្យអ្នកល្អនិងធ្វើឱ្យខ្ញុំល្អ ព្រោះយើងនៅជាមួយគ្នាហើយរស់នៅក្នុងពេលវេលាដ៏អស្ចារ្យ និងថ្ងៃចុងក្រោយ។ ដូច្នេះមុនពេលយើងអធិស្ឋាន ខ្ញុំចង់អានពីរបីកន្លែងនៅក្នុងព្រះបន្ទូល មួយមុនពេលអធិស្ឋាន និងមួយ

បន្ទាប់ពីការអធិស្ឋាន។ ហើយជាដំបូង ដើម្បីបើកកម្មវិធីរបស់យើង ឬផ្នែកនេះ ខ្ញុំចង់អានចេញពីគម្ពីរហេព្រើរ។ ជំពូកទី១១នៃហេព្រើរ និងសាមសិប-...ខទី៣២ ចាប់ផ្ដើម និយាយអំពីជំនឿ។

ឥឡូវ តើត្រូវឲ្យខ្ញុំនិយាយអ្វីទៀត? ដ្បិតគ្មានពេលវេលានឹងថ្លែងប្រាប់ រឿងពីគេឌាន...បារ៉ាក...សាំសុន...យែបថា...ដាវីឌ...សាំយូអែល និងពួកហោរាទេ:

ដែលដោយសារសេចក្ដីជំនឿ នោះគេបានឈ្នះនគរដទៃ បានសំរេចការសុចរិត បានទទួលសេចក្ដីសន្យា បានបិទមាត់សិង្ហ

បានពន្លត់អំណាចភ្លើង បានរួចពីមុខដាវ បានមានកំឡាំងក្នុងកាលដែលកំពុងតែខ្សោយ...ក៏ត្រឡប់ជាពូកែក្នុងចំបាំង ទាំងកំចាត់ពលទ័ពសាសន៍ដទៃផង។

ពួកស្រីៗ បានទទួលមនុស្សស្លាប់របស់ខ្លួនមក ដោយរស់...ពីស្លាប់ឡើងវិញ ខ្លះត្រូវគេធ្វើទុក្ខវេទនា ឥតទទួលការប្រោសលោះឲ្យរួចឡើយ គឺដើម្បីឲ្យបានរស់ឡើងវិញបែបប្រសើរជាង:

*ខ្លះទៀតត្រូវសេចក្ដីល្បង...ដោយមានគេចំអកឲ្យ...*ទាំងវាយនឹងរំពាត់ *ក៏ទ្រាំទាំងជាប់ចំណង...*និងជាប់គុកផង:

ត្រូវគេចោលនឹងថ្ម ល្បួង *ហើយអារបណ្ដាច់ ក៏ត្រូវស្លាប់...នឹងដាវ:... ត្រូវដើរវឹមវាម ទាំងស្លៀកស្បែកចៀម និងស្បែកពពែ ត្រូវកំសត់ទុគ៌ត ត្រូវគេសង្កត់សង្កិន...*ហើយធ្វើបាប

20 មើលវង់ក្រចកនេះ:

ក៏ដើរសាត់ព្រាត់នៅក្នុងទីរហោស្ថាន ហើយ*នៅទីភ្នំ ទាំងនៅក្នុងរអាង ហើយនិងរូងក្នុងដី (លោកីយ៍មិនគួរនឹងពួកអ្នកទាំងនោះទេ។)*

...ពួកអ្នកទាំងនោះ *ទោះបើមានសេចក្ដីបន្ទាល់ពីគេថា គេមានសេចក្ដីជំនឿក៏ដោយ គង់តែគេមិនបានទទួលសេចក្ដី ដែលបានសន្យានោះទេ:*

ដ្បិតព្រះបានផ្គត់ផ្គង់សេចក្ដីប្រសើរជាងសំរាប់យើងរាល់គ្នា ដើម្បីមិនឲ្យអ្នកទាំងនោះបានគ្រប់លក្ខណ៍ ក្រៅពីយើងឡើយ។

21 ពេលខ្ញុំអានរឿងរបស់ទាហានក្លាហានទាំងនោះ ខ្ញុំឆ្ងល់កន្លែងដែលទីបន្ទាល់តូចរបស់យើងនឹងឈរជាមួយពួកគេនៅថ្ងៃនោះ។

22 មុនអធិស្ឋាន តើមានអ្នកណាចង់ចងចាំព្រះទេ? គ្រាន់តែលើកដៃឡើង ហើយអ្វីក៏ដោយដែលអ្នកត្រូវការ សូមទ្រង់ទតឃើញ និងស្តាប់ ហើយប្រទានវាដល់អ្នកឥឡូវនេះ នៅពេលយើងឱនក្បាល។

23 ព្រះវរបិតាដ៏មានព្រះហឫទ័យមេត្តាករុណារបស់យើង ទូលបង្គំសូមចូលទៅជិតបល្ល័ង្ករបស់ទ្រង់នៅព្រឹកនេះ ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ ជាព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់ ដើម្បីថ្វាយការអធិស្ឋានសម្រាប់ខ្លួនយើងនិងសម្រាប់អ្នកដទៃ។ មុនដំបូង ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមអត់ទោសឱ្យយើងរាល់គ្នារាល់ការរំលងនិងអំពើទុច្ចរិតរបស់យើង។ ហើយបន្ទាប់មកយើងនឹងអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកដទៃ ព្រះអម្ចាស់ ថាពួកគេក៏នឹងត្រូវបានអត់ទោសដែរ។

24 ហើយក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់នឹងខិតទៅជិតទ្រង់។ តាមពិត ព្រះអម្ចាស់អើយ នៅក្នុងចិត្តរបស់យើង យើងជឿថាទ្រង់បានត្រៀមខ្លួនជាស្រេចដើម្បីធ្វើការជាមួយនឹងក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់ ត្រៀមខ្លួនជាស្រេចដើម្បីយកវាចេញពីលោកិយ ហើយត្រូវបានលើកឡើងទៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្ររបស់ព្រះ។ ប៉ុន្តែ ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយយើងឱ្យត្រៀមខ្លួនសម្រាប់ម៉ោងនោះ។ សូមឲ្យព្រឹកនេះជាពេលវេលា ព្រះអម្ចាស់អើយ ពីម្នាក់ទៅយើងទាំងអស់គ្នានឹង "ទុកចោលរាល់ទម្ងន់ ហើយអំពើបាបដែលឡោមព័ទ្ធយើងយ៉ាងងាយ ដើម្បីឲ្យយើងអាចរត់ដោយអត់ធ្មត់ចំពោះការប្រណាំងដែលបានកំណត់នៅចំពោះមុខយើង។"

25 ហើយទូលបង្គំអធិស្ឋាន ឱព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ នៅថ្ងៃនេះ ដែលទ្រង់នឹងប្រោសអ្នកជំងឺនិងអ្នករងទុក្ខ។ មនុស្សជាច្រើនកំពុងរងទុក្ខនៅទូទាំងប្រទេស និងគ្រោះកាច និង "មេរោគ" ដូចដែលគ្រូពេទ្យដាក់វា។ ហើយទូលបង្គំអធិស្ឋានថាគុណធម៌នៃការព្យាបាលរបស់ទ្រង់ ព្រះអម្ចាស់នឹងមានដល់មនុស្សទាំងនោះ។

26 បន្ទាប់មកដើម្បីចុះមកសន្និបាតតូចរបស់យើងនៅព្រឹកនេះ។ មនុស្សជាច្រើនបានបើកឡានរាប់រយម៉ាយល៍ ដោយចាប់ផ្តើមពីយប់មិញ និងពេញមួយយប់ ហើយឡើងនៅពេលព្រឹក ថ្ងៃនេះ ហើយខំប្រឹងធ្វើដំណើរទៅឯរោងឧបោសថ។ ហើយមានព្រិលធ្លាក់នៅតាមផ្លូវ។ ព្រះអង្គអើយ យើងអធិស្ឋានថាទ្រង់នឹងប្រទានពរដល់ពួកគេ។ គ្មានការសង្ស័យទេ មនុស្សជាច្រើនត្រូវផ្តល់ចំណែកដ៏អស្ចារ្យនៃ

អាហារសប្ដាហ៍ខាងមុខរបស់ពួកគេ ឬអ្វីក៏ដោយ ឬរបស់ដែលពួកគេអាចចំណាយប្រាក់របស់ពួកគេសម្រាប់ប្រេងសាំងនិងរបស់របរផ្សេងៗ។

27 ព្រះជាម្ចាស់អើយ អ្នកណាដែលមករកទ្រង់ដោយទទេ នឹងទៅវិញដោយពេញបរិបូណ៌។ ទ្រង់បានសន្យាហើយ។ ហើយទូលបង្គំអធិស្ឋានថាទ្រង់នឹងបំពេញដួងចិត្តរបស់ពួកគេ និងកន្ត្រក (នៃព្រលឹងរបស់ពួកគេ) ដូច្នេះពេញដោយរបស់ល្អរបស់ព្រះដែលពួកគេនឹងទៅដោយគ្រាន់តែមាន "អំណរមិនអាចនិយាយបាន និងពេញដោយសិរីរុងរឿង។" សូមឲ្យពែងរបស់មនុស្សដ៏មានតម្លៃទាំងនេះរត់ទៅដោយវិញ្ញាណនិងរបស់ល្អពីព្រះ។

28 ប្រទានពរដល់ដៃទាំងអស់ ទ្រង់ដឹងពីតម្រូវការដែលនៅពីក្រោយដៃនោះ ព្រះអម្ចាស់។ ទូលបង្គំសូមទ្រង់នឹងប្រទានពរជាពិសេសដល់ពួកគេ។ យើងបានឃើញទ្រង់នៅក្នុងសប្ដាហ៍មុននេះពីរបៀបដែលទ្រង់បានឆ្លើយតប
ការអធិស្ឋានដោយការអស្ចារ្យក្នុងរយៈពេលពីរបីនាទី គ្រាអាសន្ននិងជំងឺនិងបញ្ហា។ ទ្រង់ជាព្រះ ដែលមានវត្តមានគ្រប់ទីកន្លែង ឈរក្បែរអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់។ ទូលបង្គំអធិស្ឋាន ព្រះជាម្ចាស់ ដែលទ្រង់នឹងឈរនៅព្រឹកនេះ។ សូមប្រទានដល់ពួកគេនូវបំណងប្រាថ្នារបស់ពួកគេ ព្រះអម្ចាស់អើយ នៃចិត្តរបស់ពួកគេ។ ខ្ញុំមិនជឿថាវាគឺសម្រាប់រឿងអាត្មានិយមណាមួយ ណាមួយ—ហេតុផលអាក្រក់ណាមួយនៅពីក្រោយវា។ ទូលបង្គំអធិស្ឋានថាទ្រង់នឹងប្រទានពរដល់ពួកគេ។

29 ហើយឥឡូវនេះ ព្រះវរបិតាអើយ សូមនឹកចាំពីទូលបង្គំ ទូលបង្គំយើងខ្ញុំ នៅថ្ងៃនេះ ហើយសូមឲ្យទូលបង្គំអាចដកខ្លួនចេញពីផ្លូវ...យើងទាំងអស់គ្នា តាំងពីគ្រូគង្វាលចុះទៅ—កុមារ សូមឲ្យយើងអាចដាក់ខ្លួននៅលើអាសនៈរបស់ព្រះ ហើយបើកចិត្តរបស់យើង ហើយស្ដាប់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដូចដែលទ្រង់នឹងនិយាយមកកាន់យើង។ សូមបង្វែរគ្រឿងនៃព្រះពររបស់ទ្រង់-...ដើម្បីទទួលព្រះពររបស់ទ្រង់ ដោយផ្នែកដ៏ត្រឹមត្រូវ។ បន្ទាប់មកចាក់អំណាចនៃប្រេងតាំងចូលទៅក្នុងពួកគេ។ ហើយសូមប្រទានកម្លាំងដល់ទូលបង្គំ ព្រះអម្ចាស់ ដែលទូលបង្គំត្រូវការសម្រាប់ថ្ងៃខាងមុខ។ សូមប្រទានពរនេះ។ យើងសូមវានៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

30 (ហ៊ឹម ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ អ្នកគ្រាន់តែយកលេខទូរស័ព្ទរបស់គាត់ហើយប្រាប់គាត់ថាខ្ញុំនឹងហៅគាត់វិញបន្ទាប់ពីថ្វាយបង្គំ។ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។)

31 អធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំ...បងប្រុសជែកម៉ូរ៉េតាមទូរស័ព្ទ ហើយនៅតែបញ្ចុះបញ្ចូលឱ្យខ្ញុំនៅទីនោះនៅសប្ដាហ៍នេះ។ ឃើញទេ? ខ្ញុំគ្រាន់តែមិនមានអារម្មណ៍...របេហូតដល់វា អ្នកឃើញទេ ដូច្នេះខ្ញុំមិនដឹងថាត្រូវធ្វើអ្វីទេ។ ខ្ញុំស្រឡាញ់បងប្រុសជែក។ ហើយសន្និបាតដ៏ធំនោះមកដល់ទីនោះ ហើយគាត់បានបង្វែរមនុស្សចុះដូចជាប៊ូត-គ្លីបបននិងពួកគេមក។ ដូច្នេះនៅតែកាន់ចេញ ដាក់ការផ្សាយពាណិជ្ជកម្មរបស់គាត់ចេញហើយទាំងអស់ដូចនោះ រង់ចាំខ្ញុំមក។ ដូច្នេះខ្ញុំ—ខ្ញុំដូចជាមានអារម្មណ៍ចង់ទៅ អ្នកឃើញទេ។ ហើយខ្ញុំ...

32 ហើយឥឡូវនេះ ដូចដែលយើងងាកទៅកូរិនថូសទីពីរម្ដងទៀត ហើយយើងនឹងចាប់ផ្ដើមជាមួយខទី១២ នៃកូរិនថូសទី២ ហើយអានខគម្ពីរមួយសម្រាប់អត្ថបទ ប្រសិនបើព្រះសព្វព្រះហឫទ័យ។ កូរិនថូសទីមួយ...ឬកូរិនថូសទីពីរ ជាជំពូកទី១២ និងខទី៩។ ខ្ញុំចង់អានឃ្លាទីមួយ...ឬឃ្លាទីពីរនៃខទី៩ ជាផ្នែកមួយរបស់វា:

តែទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំថា គុណរបស់អញល្មមដល់ឯងហើយ: ដ្បិតកំឡាំងអញបានពេញខ្នាត ដោយសេចក្ដីកំសោយ...

33 សូមឱ្យខ្ញុំអានវាម្ដងទៀតឥឡូវនេះ ដូច្នេះអ្នកនឹងប្រាកដថាទទួលបានអត្ថបទ:

តែទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំថា (នេះជាព្រះដែលមានបន្ទូលនឹងប៉ុល) *គុណរបស់អញល្មមដល់ឯងហើយ: ដ្បិតកំឡាំងអញបានពេញខ្នាត ដោយសេចក្ដីកំសោយ...*

34 បន្ទាប់មកប្រសិនបើខ្ញុំគួរតែហៅវាថាជាអត្ថបទ ខ្ញុំចង់ប្រើវាថា កំឡាំង...*កំឡាំងពេញខ្នាត ដោយសេចក្ដីកំសោយ*។ បើយើងខ្សោយយើងមានកម្លាំង។ វាជាអត្ថបទមិនធម្មតានៅលើ...នៅក្នុងសន្និបាតពេនទីកុស្ត ដើម្បីបង្កើត...យកអត្ថបទនៃភាព*ទន់ខ្សោយ* ព្រោះយើងតែងតែថ្លែងទីបន្ទាល់ថា "យើងខ្លាំង។"

35 ហើយខ្ញុំបាននិយាយពីមុនថា ខ្ញុំព្យាយាមអធិស្ឋានពេញមួយសប្ដាហ៍ ហើយរកមើលអ្វីដែលល្អសម្រាប់ខ្ញុំដើម្បីនាំមកនៅចំពោះមុខក្រុមជំនុំ។ ប្រសិនបើវាទើបតែមកទីនេះដើម្បីស្ដាប់ ខ្ញុំចូលចិត្តស្ដាប់អ្នកផ្សេងទៀតនៅព្រឹកនេះឈរនៅទីនេះ។

36 និយាយឱ្យត្រង់ទៅ របូតដល់ពីរបីថ្ងៃមុន ខ្ញុំបានចុះនៅរដ្ឋកេនតាគីជាមួយ
មនុស្សរបស់បងប្រុសហ្គបេហាតនៅទីនោះ។ នៅពេលដែលខ្ញុំបានចាកចេញពី
កន្លែងរបស់ពួកគេ បងប្អូនប្រុសស្រីដ៏មានតម្លៃនេះ និងគ្រួសារនិងពួកគេ របូតដល់
ខ្ញុំបានគិតរឿងនេះ។

37 ខ្ញុំបានចូលទៅក្នុងផ្ទះមួយមុនពេលនោះ។ ខ្ញុំកំពុងឈរនៅខាងក្រៅ ហើយ
ស្ត្រីនោះបាននិយាយថា "ខ្ញុំចង់និយាយទៅកាន់អ្នកដឹកនាំនោះ។" ហើយខ្ញុំបាន
ចូលទៅក្នុងផ្ទះតូចរបស់ពួកគេ។ ហើយមាន...នាងបាននិយាយថា "អ្នកជា
បងប្រុសប្រាណហាំឬ?"

ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "បាទ លោកស្រី។"

38 នាងបាននិយាយថា "ខ្ញុំខ្មាស់អៀនណាស់ចំពោះរូបរាងផ្ទះរបស់ខ្ញុំ" ហើយ
នាងបាននិយាយថា "ដើម្បីសុំអ្នកចូល។" នាងចាប់ផ្ដើមយំ។ នាងបាននិយាយថា
"ប៉ុន្តែខ្ញុំ—ខ្ញុំមានតម្រូវការបែបនេះ ហើយខ្ញុំមានទំនុកចិត្តពិតប្រាកដចំពោះអ្នក។"

39 ហើយខ្ញុំបានរកឃើញថាវាជាកន្លែងដែលបងស្រីខុករបស់យើងស្នាក់នៅ
ជាមួយ—នៅទីនោះ មួយ—ជីដូនតូចម្នាក់ដែលមានម៉ាស៊ីនថតសំឡេងឆ្លងកាត់
សង្កាត់កំពុងចាក់ខ្សែអាត់។ ហ្នឹងហើយ! នោះជាគំនិត! ឃើញទេ?

40 ខ្ញុំបានមើលជុំវិញផ្ទះនេះ ជាផ្ទះដ៏រាបទាបមួយ ដូចជាខ្ញុំធំឡើងនៅក្នុង ប៉ុន្តែ
ជញ្ជាំងពោរពេញដោយរូបភាពរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ មានព្រះគម្ពីរមួយនៅលើតុ។ ខ្ញុំ
បាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនដែលមានកិត្តិយសទៀតទេនៅក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំ នេះគឺជា
ផ្ទះដែលខ្ញុំចូលចិត្តដើរចូល។" នាងបានសុំនរណាម្នាក់។ ហើយប្រាំម៉ោងពីពេល
ដែលយើងអធិស្ឋានជាមួយគ្នា ជីដូនតូចនេះនិងខ្ញុំបានអធិស្ឋានជាមួយគ្នា ព្រះ
បានឆ្លើយតប។

41 ដូច្នេះ យើងបានអធិស្ឋានម្ដងទៀត ហើយម្ដាយខុកនិងខ្ញុំនិងពួកគេនៅជុំវិញ
តុនៅព្រឹកនោះ បានឱនក្បាលហើយសុំឱ្យព្រះប្រទានឱកាសឱ្យយើងធ្វើអ្វីមួយ
តាមរយៈការខិតខំដែលនាងបានធ្វើ។ ហើយតាមរយៈការសូមនោះ ព្រះបាន
បើកផ្លូវមួយ។ អ្នកឃើញទេ? ទ្រង់ជាព្រះ!

42 យើងព្យាយាមរកលេសពីចំណុចខ្សោយរបស់យើង។ យើងចង់ប្រាប់ថាយើង
ធំប៉ុណ្ណា យើងអស្ចារ្យប៉ុណ្ណា។ ខ្ញុំគិតថានោះជារឿងមួយដែលខ្ញុំ...ព្រះបានប្រទាន

អត្ថបទដល់ខ្ញុំ គឺដើម្បីយកវាចេញពីគំនិតរបស់យើង។ ឃើញទេ?

43 មានរឿងតិចតួចដែលយើងធ្វើ។ ហើយនោះជាអ្វីដែលយើងមកព្រះវិហារគឺដើម្បីរកឱ្យឃើញកន្លែងដែលកំហុសរបស់យើង និងអ្វីដែលយើងអាចប្រសើរជាងខ្លួនឯងពីមុន។ ប្រសិនបើយើងមកព្រះវិហារសម្រាប់អ្វីផ្សេងទៀត—គោលបំណងផ្សេងទៀតក្រៅពីនេះ ខ្ញុំខ្លាចថាយើងនឹងមិនចូលព្រះវិហារច្រើនពេកទេ។ យើងត្រូវតែមករកចំណុចខ្សោយរបស់យើង ស្វែងរកកន្លែងអាក្រក់របស់យើងនិង...របៀប...មើលថាតើយើងខ្វះខាតប៉ុណ្ណា ហើយដាក់ការទុកចិត្តរបស់យើងលើនរណាម្នាក់ដែលខ្លាំង។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលយើងមានចំណុចខ្សោយ...

44 មានពួកយើងជាច្រើនចូលចិត្តថ្លែងទីបន្ទាល់ ឬចូលចិត្តគិតថាយើងមិនគ្រប់គ្រាន់ ដូច្នេះហើយ យើងធ្វើលេសថា "ខ្ញុំគ្មានការអប់រំ ខ្ញុំគ្មានសមត្ថភាព ខ្ញុំមិនអាចធ្វើរឿង*នេះ*បានទេ។" ហើយបើអ្នករក្សាវា ហើយធ្វើបែបនោះ បន្តបែបនោះ នោះអ្នកមិនអាចគិតដល់អ្វីទាំងអស់។ ប៉ុន្តែរឿងដែលយើងដោះសារ ដោយភាពទន់ខ្សោយរបស់យើង ព្រះប្រើរឿងនោះដើម្បីដោះស្រាយការងារ។ ឃើញទេ? ទ្រង់រង់ចាំយើងដើម្បីទៅដល់ស្ថានភាពនោះ ដូច្នេះទ្រង់អាចប្រើយើង។ យើង—យើងយកលេសហើយនិយាយថា "មែនហើយ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំ...មិនអាចធ្វើបែបនេះបានទេ ខ្ញុំមិនគ្រប់គ្រាន់ទេ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនអាចធ្វើវាបានទេ។" ហើយព្រះយករឿងនោះទៅធ្វើការងារជាមួយ។ នោះជាការពិត។

45 នោះហើយជាមូលហេតុដែលទ្រង់—ទ្រង់ជ្រើសរើសយើង ព្រោះយើងស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពនោះ។ ឥឡូវនេះ ស្ដាប់ទៅដូចជាចម្លែក ប៉ុន្តែគ្រាន់តែពីរបីនាទីប៉ុណ្ណោះ យើងនឹងទៅដល់ហេតុផលរបស់វា ប្រសិនបើព្រះសព្វព្រះហឫទ័យ។

46 យើង—យើងរកឃើញដូចដែលយើងបានកំពុងអាន ភាពទន់ខ្សោយនិងការបដិសេធ...ហើយយើងរកឃើញថាមនុស្សទាំងនោះដែលខ្សោយបំផុតនិងត្រូវបានបដិសេធដោយពិភពខាងក្រៅ គឺជាវីរបុរសរបស់ព្រះ ដែលយកឈ្មោះនៅជួរមុខយកអ្នកដែលមាន—មាន...មានអារម្មណ៍ថាខ្លួនឯងមិនសក្តិសម។

47 មានបងប្រុសមេតូឌីស្ទម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេបីនាក់ដែលមកព្រះវិហារនេះពីឡើងលើរដ្ឋអូហៃយ៉ូឬភាគខាងជើងរដ្ឋឥណ្ឌាអាណា។ ពួកគេបាននិយាយមកកាន់ខ្ញុំមិនយូរប៉ុន្មានទេ បាននិយាយថា "បងប្រុស ប្រាណហាំ" បាននិយាយ

ថា "យើងទើបតែបានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ តើយើងនឹងស្វែងរកអំណោយសម្រាប់កិច្ចបម្រើផ្សាយរបស់យើងឬ?"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "កុំធ្វើវា! ទុកវាឱ្យនៅតែវាចុះ។"

48 ហើយគាត់បានងាកមកមើលខ្ញុំ ហើយនិយាយថា "ខ្ញុំទើបតែបានអានសៀវភៅរបស់បងប្រុសម្នាក់ ដែលបានប្រាប់យើងបន្ទាប់ពីយើងបានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ យើង 'គួរតែស្វែងរកអំណោយទាន' សម្រាប់អ្នកទាំងនេះដើម្បីប្រើព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនេះ។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "ហើយក្លាយជាអាវចាក់!" ឃើញទេ?

49 ប្រសិនបើអ្នកកត់សម្គាល់នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ វាតែងតែជាអ្នកដែលកំពុងព្យាយាមគេចចេញពីវា ដែលព្រះប្រើ។ ដរាបណាបុរស...ចង់ធ្វើអ្វីមួយ ហើយគិតថាគាត់មានសមត្ថភាពគ្រប់គ្រាន់ គាត់អាចដាក់ការងារនោះបាន ព្រះមិនអាចប្រើបុរសនោះបានទេ។ មើលទៅលោកម៉ូសេ កំពុងរត់ មើលទៅប៉ុល កំពុងរត់ ហើយអ្នកផ្សេងទៀតព្យាយាមគេចចេញពីវា។

50 ខ្ញុំបាននិយាយថា "កុំស្វែងរកអ្វីសោះ។ ព្រះមានអ្វីសម្រាប់អ្នក ទ្រង់នឹងប្រទានឱ្យអ្នក។" ឃើញទេ? "ហើយគ្រាន់តែអនុញ្ញាតឱ្យទ្រង់—អនុញ្ញាតឱ្យទ្រង់ថែរក្សាវា។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "បន្ទាប់មកអ្នកទទួលបានពេលវេលាមួយចំនួនដូចដែលយើងមាន មានថ្ងៃនេះ ដែលគ្រប់គ្នាចង់ធ្វើបែប*នេះ* ហើយធ្វើបែប*នោះ* ហើយក្លាយជាមនុស្សអស្ចារ្យ។ រកមើលអ្វីដែលយើងបានចូលទៅក្នុងវា អ្នកឃើញទេ។"

51 ជំនួសឱ្យការព្យាយាមដើម្បីក្លាយជាមនុស្សអស្ចារ្យ យើងគួរតែព្យាយាម—ព្យាយាមរកមើលថាតើយើងអាចទទួលបានប៉ុន្មាន។ ឃើញទេ? បន្ទាប់មកព្រះអាចប្រើយើង។ ខ្ញុំមានបទគម្ពីរជាច្រើនដែលបានសរសេរនៅទីនេះ ដែលខ្ញុំគួរតែសំដៅលើ ខ្ញុំគិតថា ប៉ុន្តែខ្ញុំ...យើង...ខ្ញុំប្រហែលជាមិនមានពេលវេលាដើម្បីធ្វើវាទេ។ ប៉ុន្តែយើង...

52 ចំណាំថាវាត្រូវការ—ខ្សោយបំផុតនិងត្រូវបានបដិសេធ ហើយជាក់ស្តែងវីរៈបុរសទាំងអស់ដែលព្រះធ្លាប់មាននៅជួរមុខគឺជាមនុស្សប្រភេទនោះ។ មនុស្សដែលត្រូវបានគេបដិសេធ មនុស្សដែលគិតថាគាត់មិនគ្រប់គ្រាន់ ជាមនុស្សដែល

គ្មានសមត្ថភាពអ្វីទាំងអស់ បន្ទាប់មកមនុស្សនោះមានរូបរាងល្អ ដូច្នេះព្រះអាចចាប់ផ្តើមប្រើគាត់។ ហ្នឹងហើយ។ វាជាពេលដែលពួកគេមានអារម្មណ៍ថាពួកគេមិនអាច ពួកគេមិនមានអ្វីសោះ នោះជាពេលដែលព្រះអាចចាប់ពួកគេហើយធ្វើអ្វីមួយជាមួយពួកគេ។ ឃើញទេ? នៅពេលដែល...ប៉ុន្តែនៅពេលដែលយើងគិតថាយើងអាចធ្វើវាបាន នោះព្រះមិនអាចប្រើយើងបានទេព្រោះយើងចង់ធ្វើវាដោយខ្លួនឯង។

53 ហើយបន្ទាប់មក ភាគីម្ខាងទៀត យើងទទួលបានអារម្មណ៍ទាំងនេះ ហើយយើងគិតថាយើងមិនគ្រប់គ្រាន់ ហើយយើងមិនចង់ធ្វើវាទេ ប៉ុន្តែបើយើងគ្រាន់តែស្តាប់ការត្រាស់ហៅរបស់ព្រះ នោះជារឿងដែលព្រះចង់ឲ្យយើងចូលទៅក្នុង ប្រភេទនៃរូបរាងដូច្នេះទ្រង់អាចធ្វើបាន។

54 នៅពេលដែលយើងមិនគ្រប់គ្រាន់ ខ្លួនយើងផ្ទាល់ នោះយើងជាកម្មវត្ថុដើម្បីទទួលយកព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះ។ ដរាបណាយើងគិតថាយើងអាចធ្វើបាន នោះយើងមិនអាចធ្វើបានទេ។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលយើងទៅដល់កន្លែងដែលយើងដឹងថាយើងមិនអាចធ្វើវាបាន នោះយើងថ្វាយខ្លួនយើងចំពោះព្រះ ហើយទ្រង់ធ្វើវា។ ដូច្នេះបើយើងព្យាយាមធ្វើវា យើងនឹងបរាជ័យ ប៉ុន្តែប្រសិនបើយើងគ្រាន់តែថ្វាយខ្លួនយើងចំពោះព្រះ នោះព្រះមិនអាចបរាជ័យបានទេ។ មានរឿងតែមួយគត់ដែលព្រះមិនអាចធ្វើបាន ហើយនោះគឺបរាជ័យ។ ទ្រង់អាចធ្វើអ្វីផ្សេងទៀតប៉ុន្តែបរាជ័យ។ ប៉ុន្តែទ្រង់មិនអាចបរាជ័យបានទេ។

55 ដូច្នេះ ដរាបណាយើងកំពុងព្យាយាមក្នុងខ្លួនយើង ហើយអាស្រ័យលើសមត្ថភាពផ្ទាល់ខ្លួនរបស់យើងជាដើម យើងនឹងមិនធ្វើអ្វីបានឡើយ។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលយើងទៅដល់កន្លែងដែលយើងដឹងថាយើងគ្មានអ្វីសោះ នោះព្រះអាចប្រើយើង។

56 រឿងសំខាន់ រឿងសំខាន់មួយដែលយើងត្រូវធ្វើជាម្ចាស់...ឥឡូវចងចាំរឿងនេះ ហើយជាពិសេសអ្នកអធិប្បាយវ័យក្មេង និងសមាជិកដូចគ្នា។ មានរឿងមួយដែលយើងត្រូវធ្វើជាម្ចាស់ ប្រសិនបើយើងរំពឹងថានឹងបំពេញបំណងប្រាថ្នារបស់ព្រះនៅក្នុងជីវិតរបស់យើង នោះគឺយើងត្រូវគ្រប់គ្រងគំនិតនៃ*សមត្ថភាពរបស់មនុស្ស*។ ប្រសិនបើយើងធ្លាប់ទៅដល់កន្លែងដែលយើងគិតថាយើងអាចធ្វើវាដោយភាពវៃឆ្លាតនិងសមត្ថភាពផ្ទាល់ខ្លួនរបស់យើង យើងត្រូវតែធ្វើជាម្ចាស់វាតាមរបៀបដែលយើងអាចកម្ចាត់រឿងនោះ ហើយទុកវាមួយឡែកសិនដើម្បីឱ្យព្រះអាចប្រើ

យើង។ ហ្នឹងហើយ។

57 ហើយចុះចាញ់ទាំងស្រុង! យើងមិនអាចប្រើសមត្ថភាពតែមួយបានទេ។ យើងត្រូវតែចុះចាញ់ទាំងស្រុង! ហើយ ដើម្បីមករកព្រះ អ្នកត្រូវតែចុះចាញ់នឹងទ្រង់ទាំងព្រលឹង រូបកាយ និងវិញ្ញាណ។ អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលអ្នកមានត្រូវតែចុះចាញ់នឹងព្រះដើម្បីឱ្យទ្រង់អាចធ្វើតាមព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់នៅក្នុងអ្នកនិងនៅក្នុងខ្ញុំ។

58 ឥឡូវនេះ វាជាការលំបាក ខ្ញុំដឹង ព្រោះយើងតែងតែចង់ដាក់ផ្នែករបស់យើងនៅក្នុងអ្វីមួយដែលយើង*ដឹង* យើងដឹងថាយើងចង់ធ្វើវា។ យើងនិយាយថា "មែនហើយ ខ្ញុំ—ខ្ញុំគ្រាន់តែដឹងថាវាគួរតែត្រូវបានធ្វើតាមរបៀបនេះ។" ប៉ុន្តែដរាបណាអ្នកធ្វើវាតាមរបៀបនោះ វានឹងខុស ហើយព្រះនឹងមិនប្រើការខិតខំនោះទេ។ ប្រហែលជា ដោយមានជំនួយពីព្រះអម្ចាស់ យើងនឹងចូលទៅក្នុងនោះក្នុងរយៈពេលពីរបីនាទីទៀត ហើយគ្រាន់តែបង្ហាញអ្នកពីរបៀបដែលព្រះមិនអាចប្រើសមត្ថភាពរបស់អ្នក។

59 ហើយនោះជាបញ្ហាជាមួយពិភពលោកសព្វថ្ងៃនេះ: មានបទពិសោធន៍ថ្នាក់សិក្ខាសាលាច្រើនពេក ដាក់ច្រើនពេកលើការអប់រំ ច្រើនពេកដាក់លើទំនាក់ទំនង ឬការប្រកបនៅក្នុងនិកាយ យើងពឹងផ្អែកលើគ្នាទៅវិញទៅមក យើងពឹងផ្អែកលើបុរសដែលមានសមត្ថភាព។

60 ព្រះគម្ពីរបានចែងថា "តើអ្នកអាចមានជំនឿដោយរបៀបណាពេលអ្នក—នៅពេលដែលអ្នក..." សូមមើល តើបទគម្ពីរនោះយ៉ាងម៉េច? "តើអ្នកអាចមានជំនឿដោយរបៀបណាពេលអ្នកប្រៀបធៀបគ្នាទៅវិញទៅមក?"

61 នៅពេលដែលយើងកំពុងរង់ចាំ ដោយនិយាយថា "បុរសម្នាក់នេះ គាត់ជាមនុស្សអស្ចារ្យ។ នេះគឺជាមនុស្សដ៏អស្ចារ្យ ខ្ញុំនឹងពឹងផ្អែកលើគាត់" ដែលមិនគាប់ព្រះហឫទ័យព្រះនៅពេលអ្នកធ្វើដូច្នេះ។ យើងត្រូវតែពឹងផ្អែកលើព្រះនិងព្រះតែមួយ! យើងមិនត្រូវទុកចិត្តលើសមត្ថភាពខ្លួនឯងឬបុរសណាម្នាក់ឡើយ។ យើងត្រូវតែថ្វាយទាំងស្រុងចំពោះព្រះ។

62 មិនថាសមត្ថភាព ខ្ញុំមិនខ្វល់ថាវាជានរណាទេ នឹងមិនអាចប្រើបាននៅចំពោះព្រះភ័ក្ត្រព្រះឡើយ។ ព្រះត្រូវតែយកសមត្ថភាពរបស់យើងទាំងអស់ចេញពីយើងមុនពេលទ្រង់អាចសម្រេចគោលបំណងរបស់ទ្រង់។ ប្រសិនបើទ្រង់មានអ្វីមួយ

សម្រាប់យើងធ្វើ ហើយដរាបណាយើងមានអារម្មណ៍ថាយើងកំពុងធ្វើការយ៉ាងល្អចេញពីវា នោះយើងនឹងមិនអាចប្រើដោយព្រះបានឡើយ។

63 ឥឡូវនេះ អ្នកនិយាយថា "អ្នកកំពុងធ្វើសេចក្តីថ្លែងការណ៍ដ៏អាក្រក់នៅទីនោះបងប្រុសប្រាណហាំ។" ហើយនោះ—នោះជាការទូលំទូលាយបន្តិចហើយ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែមើលជុំវិញហើយរកមើលថាតើវាត្រូវឬអត់។

64 សូមក្រឡេកមើលថ្ងៃនេះនៅសមិទ្ធិផលដ៏អស្ចារ្យរបស់យើងដែលយើងគិតថាយើងបានធ្វើ ហើយតើគ្រីស្ទាននៅសហរដ្ឋអាមេរិកនៅឯណា? សូមក្រឡេកមើលក្រុមជំនុំ និងនិកាយទាំងអស់របស់យើង និងអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អរបស់យើង និងយុទ្ធនាការព្យាបាល និងអ្វីៗផ្សេងទៀតដែលយើងមាន ហើយតើវាជាអ្វី? អាក្រក់ជាងកាលពីដើម! សព្វថ្ងៃនេះវាកាន់តែអាក្រក់ជាងពេលណាទាំងអស់ ពីព្រោះយើងបានព្យាយាមធ្វើវាដោយសមត្ថភាពរបស់មនុស្ស។

65 ពួកគេប្រមូលផ្តុំគ្នាហើយអធិស្ឋានយ៉ាងយូរ ហើយចេញទៅទីនេះ។ ហើយមានថ្ងៃផ្សេងទៀតដែលពួកគេមានច្រើនណាស់ មួយម៉ឺននិងប្រាំពាន់ ឬអ្វីមួយដូចនោះ បានប្រមូលផ្តុំគ្នា ទាំងប្រូតេស្តង់និងកាតូលិក និយាយការអធិស្ឋានខ្លះហើយអធិស្ឋានខ្លះ ហើយធ្វើការអធិស្ឋានខ្លះ ជាដើម។ នោះប្រហែលជាមិនបានប្រមូលផ្តុំទេ វាមិនមានតម្លៃអ្វីសោះនៅចំពោះព្រះភ័ក្ត្រព្រះ។

66 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើខ្ញុំមានការរិះគន់សូមអភ័យទោសឱ្យខ្ញុំ។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែខ្ញុំ—ខ្ញុំមាន... អ្នកត្រូវជំរុញរឿងនេះចុះ។ ឃើញទេ? អ្នកត្រូវតែធ្វើឱ្យវាប៉ះនឹងក្រចក។

67 ហើយតើវាបានធ្វើអ្វីល្អ? គ្មានអ្វីទេ។ ហើយវានឹងមិនកើតឡើងរហូតដល់មនុស្សគ្រប់រូបដែលប្រកាសថាជាគ្រីស្ទាន នឹងភ្លេចសមត្ថភាពរបស់ខ្លួន ហើយលះបង់ខ្លួនឯងចំពោះព្រះ។

68 បន្ទាប់មកព្រះអាចសម្រេចគោលបំណងរបស់ទ្រង់ដោយការបញ្ជូន...
មិនមែនជាការប្រជុំទេ ប៉ុន្តែ បងប្រុស អ្វីដែលទ្រង់ត្រូវធ្វើដំបូងគឺបញ្ជូនការសម្លាប់ហ្នឹងហើយ ដូច្នេះយើង*អាច*រស់ឡើងវិញបាន។ អ្នកត្រូវតែស្លាប់មុនពេលអ្នកអាចកើតជាថ្មី ហើយអ្នកត្រូវតែ...គាត់ត្រូវការការសម្លាប់ខ្លួនយើង។ រោងឧបោសថនេះត្រូវការការសម្លាប់ ហើយខ្ញុំជាមួយវា។ យើងទាំងអស់គ្នា យើងត្រូវការ—ការសម្លាប់ដូច្នេះយើងអាចត្រូវបានរស់ឡើងវិញក្នុងជីវិតថ្មី ការកាន់កាប់ថ្មី ក្តីសង្ឃឹមថ្មី បទពិសោធន៍ថ្មី! យើងត្រូវការថ្ងៃកាន់ទុក្ខដំបូង។

69 យើងត្រូវការកន្លែងនៃការលះបង់ចំពោះព្រះវិញ្ញាណជំនួសឱ្យការជាច្រើនអាស្រ័យលើការសិក្សានិងកម្មវិធីរបស់យើង ហើយយើង...យុទ្ធនាការរបស់យើងនិងអ្វីដែលយើងមាន។ យើង—យើង—យើងពឹងផ្អែកលើកិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាមួយបម្រើព្រះផ្សេងៗទៀតជាច្រើនដើម្បីសហការ។ យើងអនុញ្ញាតច្រើនណាស់..."បើយើងមិនអាចមានច្រើន ហេតុអ្វី យើងមិនធ្វើវាទេ។ យើងនឹងមិនទៅទីក្រុងដោយគ្មានវាទេ។" ហើយបន្ទាប់មក នៅពេលដែលយើងធ្វើដូច្នេះ យើងកំពុងធ្វើវានៅក្នុងម៉ាស៊ីនដ៏ធំមួយដែលមានគោះកាបូននៅក្នុងវា ឃើញទេ។

70 ដូច្នេះយើង—យើងត្រូវចេញឆ្ងាយពីនោះ សមត្ថភាពរបស់មនុស្ស។ យើងត្រូវទៅដល់កន្លែងដែលយើងអាចប្រគល់ព្រលឹងនិងជីវិតរបស់យើង សូម្បីតែស្ត្រីមេផ្ទះ កសិករ មេកានិក ឬយើងជានរណាក៏ដោយ យើងត្រូវតែចុះចាញ់ទាំងស្រុងចំពោះព្រះ ហើយដឹងថា "យើងគ្មានអ្វីសោះ។" បន្ទាប់មកសូមឱ្យព្រះចាប់ផ្ដើមពីទីនោះ។ បន្ទាប់មកទ្រង់ចាប់ផ្ដើមធ្វើចលនា។ ហើយវារួមបញ្ចូលយើងទាំងអស់គ្នា គ្រប់គ្នា។ នោះហើយជា—រឿងដែលយើងត្រូវធ្វើ។

71 ប្រវត្តិសាស្ត្របង្ហាញ ធ្វើឥឡូវនេះ បញ្ជាក់ (ប្រវត្តិសាស្ត្រមាន) ថាព្រះតែងតែជ្រើសរើសនរណាម្នាក់ដែលមិនជាអ្វីសោះឱ្យក្លាយជាបុគ្គលរបស់ទ្រង់។ ព្រះយកមនុស្សដែលគ្មានអ្វីសោះ។

72 ថ្ងៃនេះ លុះត្រាតែអ្នកមានប្រវត្តិទ្រឹស្តីល្អ អ្នកមិនគួរព្យាយាមចូលទៅជិតទីក្រុងទេ អ្នកមិនគួរព្យាយាមចូលទៅប្រជុំទេ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកមានប្រវត្តិដ៏អស្ចារ្យ ជាមួយនឹងការបណ្ដុះបណ្ដាលដ៏អស្ចារ្យនិងអ្វីដែលនៅពីក្រោយអ្នក អ្នកអាចចូលទៅក្នុងទីក្រុងណាមួយនិងទទួលបានកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ មានការប្រជុំដ៏អស្ចារ្យ។ មែនហើយ វាមិនមែនជាការប្រជុំទេ...វាជាការប្រជុំ ដូចជាអ្វីផ្សេងទៀត ប៉ុន្តែតើវាមានប្រយោជន៍អ្វី? ឃើញទេ អ្នក—អ្នកនៅតែ...អ្នកនាំក្មេងស្រីនិងក្មេងប្រុសទាំងនេះឡើងមក ទំពារស្ករកៅស៊ូ ហើយឡើងទៅអាសនៈ ហើយស្ត្រីនិងបុរសឡើងទៅទីនោះគ្រាន់តែនិយាយថាពួកគេ "ឡើងទៅអាសនៈ" ចូលទៅក្នុងបន្ទប់ដើម្បីទទួលការណែនាំហើយត្រលប់មកវិញហើយត្រូវបានប្រោះឬជ្រមុជទឹក ឬអ្វីក៏ដោយដែលពួកគេបានទទួល ហើយ—និងមួយឆ្នាំចាប់ពីទីនោះ...

73 អ្នកផ្សាយដំណឹងល្អដ៏អស្ចារ្យបំផុតរបស់យើងម្នាក់បាននិយាយថា ប្រសិនបើគាត់អាចដឹងថាគាត់អាចសន្សំបានដប់ភាគរយនៃអ្នកប្រែចិត្តជឿរបស់គាត់

សម្រាប់រយៈពេលមួយឆ្នាំ គាត់នឹងសប្បាយចិត្ត។ ពេលណា ប្រសិនបើគាត់មានការប្រែចិត្តជឿមួយពាន់នាក់ នៅឆ្នាំបន្ទាប់គួរតែមាន—មួយម៉ឺននាក់។ ឃើញទេ យើងកំពុងបាត់គោលដៅ យើងកំពុងបាត់បង់គោលបំណង។

74 យើងខ្លះបង្កើតវានៅលើទស្សនៈបញ្ញា "អូ" នោះ "នេះដឹងទាំងអស់ បុរសម្នាក់នេះជាអ្នកប្រាជ្ញដែលបានទទួលការបណ្តុះបណ្តាល។ យើងគួរតែបង្វឹកមនុស្សរបស់យើងនិងបង្ហាត់ពួកគេ។"

75 មួយបន្ទាប់ផ្អែកលើអារម្មណ៍ខ្លះនៃ—នៃចលនា ញ័រ យំ ស្រែក រាំក្នុងព្រះវិញ្ញាណ ឬអ្វីមួយ ការងារខាងក្រៅអារម្មណ៍ខ្លះ។ ហើយវាអាក្រក់ដូចជាការអប់រំ! ប្រសិនបើអារក្សមិនអាចនាំអ្នកនៅខាង*នេះ*បានទេ វានឹងរុញអ្នកចេញពីផ្នែក*នោះ*។

76 ប៉ុន្តែរឿងរបស់វាគឺ គ្មានអ្វីដែលអ្នកអាចពឹងផ្អែកលើខ្លួនឯងឬអ្វីដែលអ្នកអាចធ្វើបាន គ្រាន់តែជាការលះបង់ទាំងស្រុងនូវភាពទន់ខ្សោយរបស់អ្នកចំពោះព្រះ ហើយនិយាយថា "ខ្ញុំនៅទីនេះ។" មិនមានអ្វី គ្មានសមត្ថភាពណាដែលអ្នកអាចទុកចិត្តបាន!

77 ស្វែងរកឡើងវិញតាមរយៈបទគម្ពីរហើយស្វែងរក ដូចដែលខ្ញុំបានសរសេរបទគម្ពីរនៅទីនេះដែលខ្ញុំសំដៅទៅលើ។ អ្នកខ្លះត្រឡប់មកវិញតាមរយៈបទគម្ពីរ យើងរកឃើញថា ព្រះជាម្ចាស់តែងតែប្រើនរណាម្នាក់ដែលគ្មានអ្វីសោះដើម្បីក្លាយជានរណាម្នាក់របស់ទ្រង់។ ទ្រង់តែងតែយករបស់ដែលលោកិយបានបដិសេធ សម័យថ្មីបានបដិសេធ ហើយនោះជាប្រភេទដែលទ្រង់បានរើសមកប្រើ។

78 សូមពិចារណា—សាវ័ក។ គិតអំពីពេត្រុស ជាអ្នកនេសាទ មិនមានការអប់រំគ្រប់គ្រាន់សូម្បីសរសេរឈ្មោះរបស់គាត់បាន។ យ៉ូហាន ជាមនុស្សល្ងង់ខ្លៅនិងមិនបានរៀន។ បុរសទាំងនោះ! ទ្រង់បានរំលងពួកអភិជននិងបូជាចារ្យដែលមានការអប់រំនិងតារាល្បីៗនៅសម័យនោះ អ្នកប្រាជ្ញ សមាជិកក្រុមជំនុំ និងបានទទួល...ពួកគេជាមនុស្សដែលគិតថាពួកគេជានរណាម្នាក់ ហើយបានរើសអ្នកដែលមិនមែនជាអ្វីសោះហើយប្រើវា។

79 ឥឡូវនេះ នរណាម្នាក់អាចក្លាយជាឧបករណ៍របស់ទ្រង់ ព្រះអាចប្រើពួកគេ ប្រសិនបើពួកគេត្រៀមខ្លួនដើម្បីភ្លេចថាពួកគេគឺជានរណាម្នាក់ល្បី។ ប្រសិនបើ

អ្នកត្រៀមខ្លួនដើម្បីបំភ្លេចថាអ្នកគឺជា*នរណាម្នាក់* ហើយក្លាយជា*ម្នាក់ដែលគ្មានអ្វីសោះ* បន្ទាប់មកព្រះអាចប្រើអ្នកនិងបង្កើតមនុស្សថ្មីម្នាក់ចេញពីអ្នក។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែអ្នកត្រូវភ្លេចថាអ្នកសំខាន់ណាស់។

80 មានយើងជាច្រើន យើងជាច្រើនធ្វើដូច្នេះនៅក្នុង—ក្នុងជីវិតរបស់យើង។ ដរាបណា...មនុស្សមួយចំនួន ដរាបណាពួកគេក្លាយជាគ្រីស្ទាន ពួកគេក្លាយជាមនុស្សក្រអឺតក្រទម ព្រងើយកណ្ដើយ ហ្នឹងហើយ នៅពេលដែលពួកគេកំពុងដើរផ្ទុយពីផ្លូវ។ ពួកគេដើរថយក្រោយជំនួសឱ្យទៅមុខ។ ពេល...កាន់តែច្រើនអ្នកអាចចេញពីខ្លួនអ្នក បន្ទប់កាន់តែច្រើនដែលអ្នកមានសម្រាប់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធចូលមក។

81 ដូចអេលីសេបានប្រាប់យ៉ូសាផាតនិងពួកគេថា "ជីកកន្លែងនេះពេញដោយរណ្ដៅ។ អ្នកជីកកាន់តែជ្រៅ អ្នកនឹងមានបន្ទប់កាន់តែច្រើនសម្រាប់ទឹក។" ហើយខ្លួនយើងកាន់តែច្រើន នៃ—សម្រាមនៃសមត្ថភាពផ្ទាល់ខ្លួនរបស់យើងដែលយើងអាចបោះចេញពីយើងបាន នឹងមានបន្ទប់កាន់តែច្រើននឹងត្រូវបានបំពេញដោយព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ ដរាបណាយើងអាចធ្វើវាបាន។

82 ប៉ុល ម្នាក់ដែលយើងទើបតែអាននៅទីនេះ—នៅក្នុងកូរិនថូស នៅក្នុងកូរិនថូសទីពីរ យើងរកឃើញថាបុរសនេះគឺជាបុរសដ៏អស្ចារ្យម្នាក់។ គាត់គឺជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាបុរសដ៏អស្ចារ្យម្នាក់។ ប៉ុន្តែគាត់ត្រូវតែបំភ្លេចអ្វីដែលគាត់ធ្លាប់ដឹងដើម្បីស្គាល់ព្រះគ្រីស្ទ។

83 ខ្ញុំនឹងអនុញ្ញាតឱ្យ...អានបទគម្ពីរមួយក្នុងចំណោមបទគម្ពីរទាំងនេះនៅទីនេះ ដូច្នេះអ្នក—អ្នកចង់អានវាជាមួយខ្ញុំ។ សូមបើកទៅកូរិនថូសទី១ ជំពូកទី២ និងខទី១ បន្តិចសិន។ ហើយសូមអាននៅទីនេះបន្តិចនូវអ្វីដែលប៉ុលបាននិយាយអ្នកប្រាជ្ញដ៏អស្ចារ្យនេះ អ្វីដែលគាត់និយាយអំពីខ្លួនគាត់ អ្វីដែលគាត់ត្រូវធ្វើ។ កូរិនថូសទី១—ជំពូកទី២ នៃកូរិនថូសទី១ ហើយចាប់ផ្ដើមជាមួយខទី១។ ស្ដាប់អ្នកប្រាជ្ញនេះ។

84 បុរសនេះត្រូវបានបណ្ដុះបណ្ដាល។ គាត់អាចនិយាយបានយ៉ាងល្អជិតគ្រប់ភាសាដែលមានក្នុងលោក។ គាត់ត្រូវតែអួតអំពីវា។ គាត់ត្រូវបានធំឡើងនៅក្រោមនិកាយដ៏តឹងរឹងនៃពួកផារិស៊ី ហើយឪពុករបស់គាត់គឺជាផារិស៊ី។ ក្រោយមកគាត់ជា "ផារិស៊ីរបស់ពួកផារិស៊ី" ហើយនោះមានន័យថាគាត់គឺជា—គាត់គឺពិតជា—តឹង

រឹងបំផុតនៃពួកផារិស៊ី។ គាត់គឺជាមិត្តដ៏អស្ចារ្យម្នាក់។ ហើយគាត់មានសិទ្ធិអំណាច ហើយគាត់ឆ្លាត។

85 ឪពុករបស់គាត់បានផ្តល់ឱ្យគាត់នូវការអប់រំក្រោមគ្រូល្អបំផុតដែលមាននៅទូទាំងប្រទេស កាម៉ាលាល នៅពេលនោះជាគ្រូដ៏ល្បីបំផុតនៃសាលាណាមួយ។ ប៉ុលក្លាយជាមនុស្សប្រភេទនោះ។ គាត់បានរៀនគ្រប់ភាសា។ គាត់បានរៀនចិត្តវិទ្យា។ គាត់បានរៀនអ្វីៗផ្សេងៗគ្នាដែលមាននៅក្នុង—ក្នុង...ដើម្បីរៀនតាមរបៀបនោះ។ ហើយគាត់បានទំនោរទៅ—ទៅរោងឧបោសថ—របស់បូជាចារ្យ និងជាមួយ—បុរសដ៏អស្ចារ្យ។ ហើយគាត់កំពុងធ្វើឱ្យមានការបំផ្លិចបំផ្លាញដល់ក្រុមជំនុំ។

86 ស្តាប់បុរសដដែលនេះ ជាមួយនឹងការអប់រំទាំងអស់នេះ បន្ទាប់ពីគាត់បានទទួលព្រះគ្រីស្ទ។ ស្តាប់អ្វីដែលគាត់និយាយ។ តើគាត់ខ្លាំងនិងអស្ចារ្យប៉ុណ្ណា គាត់ត្រូវតែបំភ្លេចវា។ គាត់ត្រូវតែដឹងថាគាត់មិនអាចពឹងផ្អែកលើខ្លួនឯងបានទេ។ គាត់ត្រូវតែដឹងថាការអប់រំរបស់គាត់គឺគ្មានអ្វីសោះ។ គាត់ត្រូវតែដឹងថាការបណ្តុះបណ្តាលទាំងអស់ដែលគាត់ធ្លាប់មាន គាត់ត្រូវតែបំភ្លេចអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលគាត់បានហ្វឹកហាត់។ ស្តាប់គាត់ឥឡូវនេះ។

> *...រីឯខ្ញុំ បងប្អូនអើយ កាលខ្ញុំបានមកឯអ្នករាល់គ្នា...នោះមិនបានមកដោយប្រើវោហារ...ឬប្រាជ្ញាដ៏ឧត្តម ឃើញទេ ដើម្បីនឹងប្រាប់សេចក្តីបន្ទាល់ពីព្រះដល់អ្នករាល់គ្នាទេ។*

"ខ្ញុំមិនដែលមកឯអ្នកដើម្បីប្រាប់អ្នកថា 'ឥឡូវនេះ ខ្ញុំជាបណ្ឌិតសុលមកពីសាលា*ដូច្នេះ-និង-ដូច្នេះ* ខ្ញុំជា...ចេញពីនិកាយដ៏អស្ចារ្យនៃនិកាយនេះ។' ខ្ញុំមិនដែលមកឯអ្នកដូចនោះទេ។"

> *ដ្បិតខ្ញុំបានផ្តាច់ចិត្តថា នៅក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា នោះខ្ញុំមិនព្រមស្គាល់រឿងអ្វីទៀត ក្រៅពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទទេ ហើយគឺដែលទ្រង់ត្រូវឆ្កាងផង។*

87 នៅទីនោះ សូមស្តាប់ទីបន្ទាល់របស់បុរសម្នាក់ដូចនោះ។

"ខ្ញុំតាំងចិត្តថាមិនដឹងអ្វីទាំងអស់អំពីសមត្ថភាពរបស់អ្នក។ ខ្ញុំដឹងថាគ្មានអ្វីនៅក្នុងអ្នកទេ ហើយខ្ញុំគ្រាន់តែតាំងចិត្តដើម្បីដឹងរឿងមួយដែលខ្ញុំឃើញនៅក្នុងអ្នក

នោះគឺជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយទ្រង់បានឆ្កាង។ ព្រះអង្គសង្គ្រោះដែលត្រូវគេឆ្កាង ក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា នោះជាអ្វីដែលខ្ញុំនឹងទទួលស្គាល់។”

88 ស្ដាប់គាត់។

ខ្ញុំក៏បាននៅជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នា ...(ភាពអស្ចារ្យ? នៅក្នុងអ្វី?)...*ទាំងមានសេចក្ដីកំសោយភិតភ័យ ហើយ*...*ញាប់ញ័រជាច្រើនដែរ។*

89 តើអ្នកអាចស្រមៃមើលបុរសម្នាក់ដែលជាផារិស៊ីលើពួកផារិស៊ី ជាគ្រូលើគ្រូ បុរសម្នាក់ដែលត្រូវបានបង្វឹកតាំងពីកុមារភាព (សម្រាប់ព័ន្ធកិច្ច) ឱ្យក្លាយជាបុរសពូកែម្នាក់ដែលឆ្លាតនិងពូកែ ដើម្បីមកមុខមនុស្សដូចជាកូរិនថូសហើយនិយាយថា “ខ្ញុំក៏បាននៅជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នា ទាំងមានសេចក្ដីកំសោយភិតភ័យ ហើយញាប់ញ័រជាច្រើនដែរ”? បុរសម្នាក់ដែលបានបង្វិលលោកិយ៍ឱ្យក្រឡាប់ចាក់ អ្នកផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អដ៏អស្ចារ្យបំផុតដែលមិនធ្លាប់ស្គាល់ បានសារភាពថាគាត់ “មកដោយភាពទន់ខ្សោយ” មិនមែនជាអ្នកប្រាជ្ញដែលបានទទួលការបណ្ដុះបណ្ដាលទេ ប៉ុន្តែ “នៅក្នុងភាពទន់ខ្សោយ ដោយការភ័យខ្លាច” ក្រែងលោគាត់ដើរចេញពីផ្លូវនៅកន្លែងណាមួយ។ “ដោយញាប់ញ័រ” ពីព្រោះគាត់មិនអាចទុកចិត្តលើសមត្ថភាពផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គាត់។

90 មូលហេតុដែលគាត់ “ខ្លាច” មិនមែនដោយសារតែគាត់ខ្លាចអ្វីទាំងអស់ ប៉ុន្តែគាត់ខ្លាចថាគាត់មិនគាប់ព្រះហឫទ័យព្រះតាមរបៀបណាមួយ ថាគាត់នឹងទទួលបានសមត្ថភាពផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គាត់លាយចូលគ្នា អ្វីមួយដែលគាត់បានរៀន ថាគាត់មាន...គាត់កំពុងប្រាប់ពួកគេ។ ថា “ខ្ញុំមិនបានមករកអ្នកដោយសុន្ទរកថាទាំងនេះទេ (ខ្ញុំមករកអ្នកដោយ*ភ័យខ្លាច*ថាខ្ញុំនឹងមកតាមផ្លូវនោះ) ប៉ុន្តែខ្ញុំមករកអ្នកដោយមិនដឹងអ្វីក្រៅពីព្រះគ្រីស្ទ ហើយដែលទ្រង់ត្រូវបានគេឆ្កាង។”

ខ្ញុំក៏បានមកជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នា ទាំងមានសេចក្ដីកំសោយភិតភ័យ ហើយញាប់ញ័រជាច្រើនដែរ។

ឯពាក្យសំដី និងវោហារអធិប្បាយរបស់ខ្ញុំ ក៏មិនមែនដោយពាក្យឧត្ដុង្គឧត្ដម ដែលពូកែបញ្ចុះបញ្ចូលនោះដែរ គឺដោយការសំដែងចេញជាព្រះវិញ្ញាណ និង...ព្រះចេស្ដាវិញទេតើ:

91 ស្ដាប់បុរសម្នាក់នេះ ដែលជាអ្នកចម្បាំងបានដកខ្លួនចេញ។ អាម៉ែន! ប្រសិនបើមានអ្វីដែលសាលារបស់យើងត្រូវការនៅថ្ងៃនេះ បើវាជាអ្វីដែលក្រុមជំនុំរបស់យើងត្រូវការនៅថ្ងៃនេះ គឺជាការដកខ្លួនចេញពីគំនិតផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក និងសមត្ថភាពផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក។ ដកខ្លួនចេញនៅចំពោះព្រះលុះត្រាតែអ្នកព្យាយាមធ្វើអ្វីមួយនៅក្នុងខ្លួនអ្នក។

92 ខ្ញុំសង្ឃឹមថាអ្នក...ដែលជ្រៅដល់យើង ទាំងនៅទីនេះ និងពិភពកាសែត ផងដែរ ដែលអ្នកដឹងថាអ្នកត្រូវតែក្លាយជាគ្មានអ្វីសោះ។ មិនមែនជាមនុស្សអស្ចារ្យទេ ប៉ុន្តែជា*ម្នាក់ដែលគ្មានអ្វីសោះ។* អ្នកត្រូវតែ...ក្លាយជាធូលីដី។ អ្នកត្រូវតែទៅដល់កន្លែងដែលអ្នកដឹងថាអ្នកគ្មានអ្វីសោះ។ ហើយកុំឡើងពីលើវាឡើយ ព្រោះកាលណាអ្នកឡើងពីលើវា អ្នកឡើងពីលើព្រះ។ អ្នកត្រូវតែរក្សាខ្លួនអ្នកនៅក្នុងធូលីដីនិងនៅលើផ្លូវទៅក្រុងដាម៉ាស។ អ្នកត្រូវតែរក្សាខ្លួនអ្នកចេញពីសេះខ្ពស់។ ហើយនោះគឺសម្រាប់គ្រប់ទីកន្លែង នៅទីនេះ និងនៅក្នុងពិភពកាសែត។

93 "ពាក្យសំដីនិងវោហាររបស់ខ្ញុំ" គាត់បាននិយាយថា "មិន...នៅក្នុងពាក្យទាក់ទាញនៃប្រាជ្ញារបស់មនុស្ស ប៉ុន្តែនៅក្នុងការបង្ហាញនៃព្រះវិញ្ញាណនិងព្រះចេស្ដា។"

94 ឥឡូវមើល! "ប៉ុលដើម្បីអ្វី? ហេតុអ្វីបានជាអ្នកធ្វើបែបនេះ?"

> ព្រះចេស្ដា! *ដើម្បីកុំឲ្យសេចក្ដីជំនឿរបស់អ្នករាល់គ្នាបានតាំងនៅដោយប្រាជ្ញារបស់មនុស្សឡើយ គឺដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះវិញ។*

95 អូ អ្នកអធិប្បាយ! បុរសដ៏អស្ចារ្យម្នាក់នេះ...គាត់បានស្វែងរកព្រះ ហើយគាត់បាននិយាយថា "ព្រះអង្គអើយ ទូលបង្គំខ្សោយហើយ—ទូលបង្គំមិនដឹងថាត្រូវធ្វើអ្វីទេ។ ទូលបង្គំគ្រាន់តែអធិស្ឋានដល់ទ្រង់ ដើម្បីពង្រឹងទូលបង្គំ ហើយដកភាពទន់ខ្សោយរបស់ទូលបង្គំចេញពីទូលបង្គំ ហើយរបស់ទាំងនេះ ដូច្នេះទូលបង្គំអាចរឹងមាំ។"

96 ព្រះបានមានបន្ទូលតបទៅគាត់វិញថា "ប៉ុល កំឡាំងអញបានពេញខ្នាតដោយសេចក្ដីកំសោយនៃអ្នក។"

97 បន្ទាប់មកប៉ុលបាននិយាយថា "ពេលខ្ញុំខ្សោយ នោះខ្ញុំរឹងមាំ។ បាទ!" គាត់ថា "បន្ទាប់មក...ខ្ញុំនឹងលើកតម្កើងដោយភាពទន់ខ្សោយរបស់ខ្ញុំ ពីភាពទន់ខ្សោយ

របស់ខ្ញុំជាដើម។ ខ្ញុំអរព្រះគុណព្រះជាម្ចាស់ដែលខ្ញុំបានយកវាទាំងអស់ចេញពីខ្ញុំ។ ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំទទួលបានអ្វីគ្រប់យ៉ាងពីខ្ញុំ នោះព្រះអាចចូលមក។ ប៉ុន្តែដរាបណាខ្ញុំមានខ្លួនឯងខ្លះនៅទីនោះ នោះព្រះមិនអាចចូលបានទេ។″

98 នៅទីនោះ នោះហើយជាវា យើង—យើងវាយទ្រង់ចេញ។ យើងបណ្តេញទ្រង់ចេញជាមួយ...ពីអ្នកក្របំផុតទៅជាអ្នកមានបំផុត ពីតូចបំផុតទៅធំបំផុត យើងរក្សាព្រះចេញពីជីវិតរបស់យើងដោយសារតែខ្លួនយើងផ្ទាល់។

99 ខ្ញុំនិយាយជាញឹកញាប់ "សត្រូវដ៏ធំបំផុតដែលខ្ញុំមានគឺលោកវីលៀមប្រាណហាំ។″ គាត់គឺជាម្នាក់ដែលចូលក្នុងផ្លូវរបស់ព្រះ។ គាត់ជាមនុស្សដែលខ្ជិលច្រអូស។ គាត់គឺជាម្នាក់ដែលទៅដល់កន្លែងពេលខ្លះគាត់គិតថាគាត់អាចធ្វើអ្វីមួយអំពីវា ហើយនៅពេលដែលគាត់ធ្វើ នោះរុញព្រះចេញពីរូបភាព។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលខ្ញុំអាចកម្ចាត់បុរសនោះបាន នៅពេលដែលខ្ញុំអាចទៅដល់កន្លែងដែលគាត់នៅក្រៅផ្លូវ បន្ទាប់មកព្រះអាចយាងមកធ្វើអ្វីដែលលោកវីលៀមប្រាណហាំមិនដឹងអ្វីទាំងអស់។

100 នោះហើយជាពេលដែលព្រះអាចប្រើអ្នក។ នោះហើយជាពេលដែលទ្រង់អាចប្រើនរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នក។ ទ្រង់អាចប្រើនរណាម្នាក់នៅពេលដែលយើងចេញពីផ្លូវ។ ប៉ុន្តែដរាបណាយើងនៅតាមផ្លូវ នោះយើងមិនអាចទេ។ ត្រូវហើយ។

101 ឥឡូវនេះយើងរកឃើញថា ប៉ុលដ៏អស្ចារ្យនេះ គាត់គឺជា—គឺជាអង្គម្ចាស់ក្នុងចំណោមគ្រូអធិប្បាយ។ គាត់ត្រូវបានគោរពដោយនិកាយនីមួយៗ។ បុរសនោះអាចទៅទីក្រុងហើយមានការប្រជុំគ្រប់ទីកន្លែង។ ព្រោះហេតុអ្វី? គាត់មានលិខិតសម្គាល់។ ហេតុអ្វី គាត់ពូកែម្ល៉េះ ហើយតាំងចិត្តវាយកម្ទេចមនុស្សទន់ខ្សោយទាំងអស់ រហូតដល់គាត់ទទួលបានអំណាចពីសម្តេចសង្ឃ ដែលជាអាជ្ញាធរខ្ពស់បំផុត ដើម្បីចងពួកគេម្នាក់ៗជាគ្រីស្ទាន។ អំណាចនយោបាយពីក្រុមជំនុំរបស់គាត់ ដើម្បីចងពួកគេទាំងអស់! អូ គាត់ខ្លាំង! គាត់អាចចងពួកគ្រីស្ទានហើយបោះពួកគេចូលក្នុងគុក ដោយសារតែពួកគេមិនយល់ស្របជាមួយគាត់លើគោលលទ្ធិទេវវិទ្យារបស់គាត់ លើគោលលទ្ធិរបស់ពួកផារិស៊ីនិងពួកសាឌូស៊ី។ គាត់កំពុងចងពួកគ្រីស្ទាន។

102 ប៉ុន្តែសូមកត់សម្គាល់ គាត់ត្រូវតែចងខ្លួនឯង ដូច្នេះគាត់អាចបាត់បង់វា គាត់អាចបាត់បង់កម្លាំងនិងសិទ្ធិអំណាចរបស់គាត់។ គាត់ត្រូវបានចង ខ្លួនឯង ដើម្បី

បាត់បង់អ្វីដែលគាត់មានអំណាចដើម្បីចង។ គាត់ត្រូវតែបាត់បង់អ្វីដែលគាត់មានដើម្បីចង។

103 ព្រះបានរំលងពួកអភិជន! ទ្រង់បានរំលងពួកសង្ឃ។ ទ្រង់បានរំលងអស់អ្នកដែលក្រអឺតក្រទម។ ហើយទ្រង់បានជ្រើសរើសប៉ុលជាបុរសដ៏អស្ចារ្យនេះ ហើយបានធ្វើឱ្យគាត់ធ្លាក់ក្នុងធូលីដី ហើយធ្វើអ្វីដែលគាត់...ដូចជាអ្នកផ្សេងទៀតកំពុងធ្វើ។ ទ្រង់បានធ្វើឱ្យពួកគេធ្វើ...បានធ្វើឱ្យគាត់ធ្វើតាមរបៀបដូចគ្នានឹងអ្នកដែលគាត់កំពុងចាប់ខ្លួន។ ទ្រង់បានចងប៉ុលដោយព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ ដើម្បីឱ្យគាត់រួចផុតពីអំណាចដែលគាត់ត្រូវចងជាគ្រីស្ទាន។ ប្រាប់ខ្ញុំថាព្រះមិនដឹងថាទ្រង់កំពុងធ្វើអ្វី? ទ្រង់បានយកកម្លាំងរបស់គាត់ចេញដើម្បីបោះចោល—ការកាន់កាប់របស់គាត់។

104 តើមានអ្នកបម្រើព្រះប៉ុន្មាននាក់នៅព្រឹកនេះ។ ប្រសិនបើពួកគេគ្រាន់តែអនុញ្ញាតឱ្យព្រះចងពួកគេជាមួយនឹងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់និងដោយអំណាចរបស់ទ្រង់ ហើយរំដោះពួកគេចេញពីកម្លាំងនៃនិកាយនិងអង្គការ! តើមានមនុស្សស្មោះត្រង់ប៉ុន្មាននាក់នៅក្នុងទីក្រុងនេះ នៅព្រឹកនេះ ដែលទៅព្រះវិហារអង្គការដ៏អស្ចារ្យទាំងនេះ តើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់ដែលទ្រង់អាចបំពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយដុតប្រទេសនេះដោយដំណឹងល្អនិងអំណាច ប្រសិនបើពួកគេគ្រាន់តែដកខ្លួនចេញពីអំណាចដែលពួកគេមាន ហើយត្រូវបានចងដោយព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់ ឲ្យដូចប៉ុល ជាទាសករនៃសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ!

105 ព្រះបានយកប៉ុលហើយបង្កើតទាសករចេញពីគាត់ ចងគាត់នៅនឹងអង្គទ្រង់ ហើយបញ្ជូនគាត់ទៅសាសន៍ដទៃដែលគាត់ស្អប់។ ប៉ុន្តែ អ្នកឃើញទេ គាត់ត្រូវតែត្រូវបានដោះលែងពីអំណាចខាងសាសនារបស់គាត់ ដើម្បីចងភ្ជាប់ទៅនឹងអំណាចនៃព្រះ។ គាត់ត្រូវបាត់បង់កម្លាំងរបស់គាត់ ហើយក្លាយជាទន់ខ្សោយនិងគ្មានអ្វីសោះ ដើម្បីទទួលបានកម្លាំងរបស់ព្រះ ត្រូវបានចងភ្ជាប់ជាមួយព្រះ ដើម្បីធ្វើអ្វីដែលព្រះនឹងប្រាប់គាត់ឱ្យធ្វើ។

106 នោះជាអ្វីដែលយើងត្រូវធ្វើនៅថ្ងៃនេះ។ នោះហើយជាអ្វីដែលខ្ញុំត្រូវការ។ នោះហើយជាអ្វីដែលមនុស្សគ្រប់រូបត្រូវការ គឺការបាត់បង់ខ្លួនឯង បាត់បង់សមត្ថភាព បាត់បង់អ្វីដែលខ្លួនមាន ដើម្បីឱ្យគាត់អាចមានការលះបង់ពេញលេញចំពោះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ស្ត្រីមេផ្ទះត្រូវការវា។ សិស្សសាលាត្រូវការវា។ យើងយក...

សូម្បីតែកូនតូចរបស់យើង។

107 ក្មេងប្រុសតូចម្នាក់ដែលខ្ញុំកំពុងគិត កាលពីរសៀលម្សិលមិញ ឬមួយថ្ងៃមុនម្សិលមិញ ឬថ្ងៃមួយ គាត់បានចូលទៅទទួលបងស្រីច្បងរបស់គាត់ដើម្បីសរសេរមេរៀនរបស់គាត់ភ្លាមៗ ហើយចេញមកប្រាប់ក្មេងប្រុសតូចថា បាននិយាយថា "វ៉េវ! បញ្ហារបស់ពួកគេគឺងាយស្រួល។" ឃើញទេ ពួកគេស្ទើរតែ ត្រូវបានបង្រៀន ពីការបោកប្រាស់។

108 តើវានឹងប្រសើរជាង...ហើយមនុស្សទាំងនោះគឺជាបង្គោលនៅក្នុងព្រះវិហារ។ តើវាល្អប៉ុណ្ណាសម្រាប់ឪពុក ពេលព្រឹកនៅពេលអាហារពេលព្រឹក និយាយថា "ចននឹងត្រូវប្រឡងនៅថ្ងៃនេះ។ ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ សូមនៅជាមួយចន! ជួយចន! គាត់បានសួរខ្ញុំនៅក្នុងបន្ទប់គេងនៅព្រឹកនេះ គាត់និយាយថា 'ប៉ា អធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំនៅថ្ងៃនេះ ខ្ញុំត្រូវប្រឈមនិងការប្រឡងរបស់ខ្ញុំ។ សូមអធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំ។'"

109 ខ្ញុំចង់ឱ្យកូនប្រុសរបស់ខ្ញុំធ្វើបាន—ល្អ សមរម្យ "អេហ្វ" នៅលើកាតរបស់គាត់ ជាងខ្ញុំចង់ដឹងថាគាត់ជាប់ "អេ" ដោយការបោកប្រាស់។ បាទ មែនហើយ! អ្វីដែលយើងត្រូវការគឺបោះចោលខ្លួនឯង ពឹងផ្អែកទាំងស្រុងលើអំណាចនៃព្រះ។

110 ឥឡូវនេះ "ចង។" ព្រះបានរំលងពួកអភិជនហើយទទួលបានអ្នកទន់ខ្សោយ។ ព្រះបានរំលងអស់អ្នកដែលគិតថាពួកគេឆ្លាត ដើម្បីយកនរណាម្នាក់ដែលមិនដឹងអ្វីទាំងអស់មកបញ្ហាដើម្បីបំពេញគោលបំណងរបស់ទ្រង់នៅក្នុងជីវិតរបស់ពួកគេ។ នោះហើយជាអ្វីដែលយើងទទួលបាន។

111 ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលទៅកាន់ប៉ុលថា "កំឡាំងអញបានពេញខ្នាត ដោយសេចក្តីកំសោយនៃអ្នក។ កំឡាំង—កំឡាំងរបស់ខ្ញុំកាន់តែល្អឥតខ្ចោះនៅពេលដែលអ្នកកាន់តែខ្សោយ។ អ្នកអាចផ្តល់ឱ្យខ្ញុំកាន់តែល្អខ្ញុំអាចប្រើអ្នកកាន់តែច្រើន។ អ្នកអាចភ្លេចអំពីការអប់រំរបស់អ្នកកាន់តែច្រើន អ្នកអាចបំភ្លេចពីនិកាយរបស់អ្នក អ្នកអាចបំភ្លេចរឿងរបស់អ្នក ហើយប្រគល់ខ្លួនអ្នកចំពោះខ្ញុំកាន់តែច្រើន នោះខ្ញុំកាន់តែអាចប្រើអ្នក។ ព្រោះអ្នកក្លាយជាទន់ខ្សោយ ខ្ញុំនឹង—ខ្ញុំនឹងធ្វើឱ្យគោលបំណងផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ខ្ញុំរឹងមាំ។"

112 ព្រះអាចបង្កើតកម្លាំងចេញពីភាពទន់ខ្សោយ! នោះហើយជាមូលហេតុដែលទ្រង់តែងតែធ្វើវា។ នៅពេលដែលទ្រង់បានជ្រើសរើសពួកសិស្សរបស់ទ្រង់ ជាអ្នក

ដែលនឹងគិត...

113 ការបន្ទាបខ្លួននៃព្រះរាជបុត្រាទ្រង់ នៅពេលដែលទ្រង់ប្រសូតនៅក្នុងស្នូកសត្វ ក្នុងជង្រុកលាមកសត្វ នៅក្នុងទ្រុងគោ ហើយត្រូវបានរុំដោយក្រណាត់រុំ! ឃើញទេ ទ្រង់អាចឆ្លងកាត់វាំងមួយ។ ទ្រង់អាចចុះមកតាមច្រករបៀងនៃស្ថានសួគ៌ និងទាំងអស់...ការថ្វាយបង្គំទេវតាពេញលេញ។ ប៉ុន្តែទ្រង់បានជ្រើសរើសធ្វើឱ្យព្រះគ្រីស្ទជាគំរូរបស់យើង សម្រាប់យើង ហើយទ្រង់បាននាំទ្រង់ដោយបន្ទាបខ្លួន។

114 ទ្រង់មិនដែលបង្ហាត់បង្រៀនទ្រង់នៅក្នុងសាលានៃលោកិយនេះទេ ប៉ុន្តែទ្រង់បានបង្ហាត់ទ្រង់ដោយអំណាចរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់ ដើម្បី...ដូច្នេះទ្រង់អាចលះបង់អង្គទ្រង់ទាំងស្រុង មិនមែនសម្រាប់គំនិតរបស់មនុស្សឬកម្លាំងនៃលោកិយទេ ប៉ុន្តែថ្វាយអង្គទ្រង់ចំពោះអំណាចនៃព្រះ។

115 ហើយនោះជាអ្វីដែលយើងសព្វថ្ងៃនេះ យើងលះបង់ខ្លួនយើងនៅថ្ងៃនេះ នៅក្នុងនិកាយនិងអាណាចក្រដ៏អស្ចារ្យរបស់យើង។ យើងប្រគល់ខ្លួនយើងទៅនិកាយ អ្វីដែលត្រូវនិយាយ អ្វីដែល*ពួកគេ*និយាយអំពីវា។ ប៉ុន្តែវាផ្ទុយនឹងឆន្ទៈរបស់ព្រះ។ យើងត្រូវតែលះបង់ខ្លួនយើងចំពោះព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ ហើយទៅកន្លែងដែលព្រះវិញ្ញាណនិយាយថាទៅ។ ហ្នឹងហើយ។

116 ហេព្រើររបស់ព្រះដែលយើង ឬ ទាហានរបស់ព្រះ ជាជាង "វីរបុរស។" យើងគ្រាន់តែអាននៅក្នុងគម្ពីរហេព្រើរ ជំពូកទី១១ និងខទី៣៤។

*...កំឡាំង*ក្នុងកាលដែលកំពុង*តែខ្សោយ...*

117 ពួកគេត្រូវតែខ្សោយមុនពេលពួកគេអាចរឹងមាំ។ ចេញពីភាពទន់ខ្សោយរបស់ពួកគេ ពួកគេត្រូវបានធ្វើឱ្យរឹងមាំ។ អ្នកដែលដាក់បទគម្ពីរចុះ នៅទីនោះ ហេព្រើរ ១១:៣៤។ ត្រូវហើយ។

118 នេះគឺជាអ្វីមួយដើម្បីលួងចិត្តយើង។ នេះគឺជាអ្វីដែលលើកទឹកចិត្ត។ ចេញពីភាពទន់ខ្សោយនិងភាពរាបទាបព្រះជ្រើសរើសមនុស្សដើម្បីកសាង ព្រះរាជាណាចក្ររបស់ទ្រង់។ ប្រសិនបើយើងធ្លាប់ទៅស្ថានសួគ៌ ប្រសិនបើយើងធ្លាប់ឈរនៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះជាមួយក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់ យើងនឹងឈរនៅក្នុងក្រុមមនុស្សដែលទន់ខ្សោយ ហើយត្រូវបានបដិសេធ ហើយដេញចេញដោយលោកិយ ហើយមិន-ដឹង-អ្វីសោះ។

119 តើវាមិនចម្លែកទេដែលព្រះបានប្រដូចយើងទៅនឹងចៀម? ចៀមគឺជាសត្វដែលគ្មានទីពឹងបំផុត។ គ្មានអ្វីដែលអាចការពារខ្លួនឯងបានដូចជាចៀមឡើយ។ ទន្សាយអាចរត់បាន កំប្រុកអាចចូលទៅក្នុងដើមឈើ ឆ្កែអាចខាំ សត្វតោអាចហែក សេះអាចទាត់បាន បក្សីអាចហើរបាន ប៉ុន្តែចៀមមួយឈរអស់សង្ឃឹម។

120 ហើយនោះជារបៀបដែលព្រះចង់បានយើង។ ដឹងថាយើងមិនគ្រប់គ្រាន់ទាំងស្រុង បន្ទាប់មកព្រះយកមនុស្សនោះ ហើយចាប់ផ្ដើមបង្កើតអង្គទ្រង់ចូលទៅក្នុងបុគ្គលនោះ ធ្វើឱ្យដៃរបស់គាត់ធ្វើអ្វីដែលព្រះនឹងដឹកដៃដើម្បីធ្វើ ធ្វើឱ្យបបូរមាត់របស់គាត់និយាយអ្វីដែលបបូរមាត់របស់ព្រះនឹងនិយាយ ដោយសារតែពួកគេមិនមែនជារបស់គាត់ ពួកគេជារបស់ព្រះ។ ទ្រង់ចាប់ផ្ដើមបង្កើតចរិតលក្ខណៈចាប់ផ្ដើមយកចំណុចខ្សោយនេះ ហើយបង្កើតខ្លួនឯង។

121 ទ្រង់នាំយើងមកទីនេះនៅលើផែនដី ពេលនោះ...យើងបានទទួលការអប់រំយើងឆ្លាត។ តើអ្នកធ្លាប់កត់សម្គាល់បន្ទាត់ ត្រកូលទេ? នៅពេលដែលយើងយកឧទាហរណ៍ ដូចជានៅក្នុងអេបិល ពីអេបិលមកសេត ពូជពង្សរបស់សេតចុះមក រហូតមកដល់សម័យណូអេ ពួកគេទាំងអស់គ្រាន់តែជាកសិករបន្ទាបខ្លួនប៉ុណ្ណោះ។ ប៉ុន្តែកូនរបស់កាអ៊ីនក្លាយជាមនុស្សឆ្លាត ចេះដឹង មានការអប់រំ ជាបុរសដ៏អស្ចារ្យ អ្នកសាងសង់ បុរសអាជីព។

122 ប៉ុន្តែខាងព្រះខ្សោយនិងបន្ទាបខ្លួន។ នោះហើយជារបៀបដែលព្រះបានប្រើពួកគេ។ នោះជាឱកាសរបស់ព្រះ។ នោះជាវិធីរបស់ព្រះក្នុងការមករកយើង គឺនៅពេលដែលយើងខ្សោយ។ យើងទទួលបានអ្វីមួយបន្ទាប់មក។ នេះជាការលើកទឹកចិត្ត ពីព្រោះរាជាណាចក្ររបស់ព្រះទាំងមូលត្រូវបានបង្កើតឡើងពីប្រភេទមនុស្សទាំងនេះ។ បន្ទាប់មកនៅពេលដែលអ្នកទៅដល់ផ្លូវបែបនោះ អ្នក—អ្នកអាច...អ្នកនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្ររបស់ទ្រង់។

123 ករណីគឺជាមួយយើង នោះ...មិនមែនថាយើងខ្សោយពេកទេ ករណីគឺយើងខ្លាំងពេក។ យើង—យើង—យើងគ្រាន់តែខ្លាំងពេក។ ហ្នឹងហើយ។ រឿងរបស់វាគឺយើងខ្លាំងពេក។ ត្រូវហើយ យើងខ្លាំងពេកនៅក្នុងក្បាលរបស់យើង។ យើងដឹងច្រើនពេកហើយ។ ព្រះចង់យកវាចេញពីយើង។ ហ្នឹងហើយ។ យើងខ្លាំងពេក យើងខ្លាំងពេកក្នុងការលះបង់ចំពោះទ្រង់។ យើងមាន...យើង—យើងលះបង់ខ្លួនយើង។ យើងត្រូវគិតថា "ឥឡូវនេះ នៅទីនេះ ខ្ញុំ—ខ្ញុំយល់គ្រប់គ្រាន់ដើម្បីដឹង!"

124 ខ្ញុំមានការភ្ញាក់ផ្អើលកាលពីប៉ុន្មានយប់មុន ពេលម៉ាក់ឈឺ ចេញពីមន្ទីរពេទ្យ។ ខ្ញុំបានទៅ...មានស្ត្រីតូចម្នាក់នៅក្បែរ...ប្រសិនបើស្ត្រីតូចនោះនៅទីនេះ អ្នកអត់ទោសឱ្យខ្ញុំ បងស្រី។ នាងជាក្មេងស្រីរដ្ឋកេនតាគីតូចម្នាក់មកពីទីនោះ ហើយយើង...ហើយនោះគឺជាម្ដាយក្មេករបស់នាង។ ហើយខ្ញុំកំពុងនិយាយជាមួយនាងនៅយប់នោះ ប្រពន្ធនិងខ្ញុំ នៅទីនោះប្រហែលម៉ោងមួយនៅពេលព្រឹក។ ហើយប្ដីរបស់នាងបានដេកលើតដ្ឋហើយដេកលក់ទៅ នាងបាននិយាយថា "សូមចេញពីទីនេះ! អ្នកមានសម្លេងមិនល្អចំពោះម្ដាយរបស់អ្នក ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ។" ហើយនាំគាត់ចេញ ប្ដីរបស់នាង ចេញពីបន្ទប់ ព្រោះគាត់ដេកនៅជាប់ទ្វារ កន្លែងដែលគិលានុបដ្ឋាយិកាធ្វើការ គ្មាននរណាម្នាក់អាចចូលបានទេ គ្រាន់តែស្រមុកឮនៅលើតដ្ឋ។ ដូច្នេះនាងដាស់គាត់ក្រោកឡើងហើយដើរចេញទៅ។

125 ហើយនាងក៏និយាយនៅត្រង់នោះ។ ខ្ញុំត្រូវនិយាយជាមួយនាងអំពីព្រះអម្ចាស់ ជាដើម។ ហើយនាងបាននិយាយថា "មែនហើយ" នាងបាននិយាយថា "អ្វីដែលខ្ញុំធ្លាប់ដឹងគឺបំពង់កោងនៅក្នុងបន្ទះថ្នាំជក់ ពេលព្រឹកព្រលឹម កំពុងកាត់ស្មៅនិងបៀមថ្នាំជក់ និង គឺបែបហ្នឹងជាដើម។" បាននិយាយថា "ប៉ុន្តែខ្ញុំប្រាប់អ្នក" បាននិយាយថា "ប៉ាប៉ាបានបញ្ជូនយើងម្នាក់ៗទៅសាលារៀន។" ហើយបាននិយាយថា "យើងនៅតែគ្មានន័យ។"

ខ្ញុំបានគិតថា "ប្រហែលជានោះហើយជាមូលហេតុ។"

126 ឃើញទេ អ្នក—អ្នកត្រូវតែចេញពីរឿងនៃលោកិយពីអ្នក។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនគាំទ្រភាពល្ងង់ខ្លៅទេ មិនមែន—មិនមែនអញ្ចឹងទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំកំពុងព្យាយាមគិតនៅពេលអ្នកទៅដល់កន្លែងដែលអ្នកគិតថាអ្នកគ្រាន់តែ—អ្នកគ្រាន់តែដឹងច្រើន។ រហូតដល់គ្មាននរណាម្នាក់ដឹងអ្វីអំពីវាទេ។ ចំណេះដឹងរបស់អ្នកគឺត្រឹមត្រូវដរាបណាវាមិន—ដូចដែលវាមិនជ្រៀតជ្រែកជាមួយនឹងការសន្យារបស់ព្រះ។

127 យើងត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយញ្ញាណប្រាំ ហើយញ្ញាណទាំងប្រាំនោះ (ឃើញ ភ្លក់ មានអារម្មណ៍ ធុំក្លិន និងស្ដាប់ឮ) គឺល្អណាស់ រហូតដល់ពួកគេរំខានដល់អារម្មណ៍នៃជំនឿ។ បន្ទាប់មកនៅពេលដែលពួកគេប្រឆាំងនឹងជំនឿ...ហើយធ្វើដូចម្ដេចទើបដឹងថាមួយណាត្រូវ? ដោយសារតែជំនឿនឹងតែងតែយល់ស្របនឹងព្រះបន្ទូល។ ហើយបន្ទាប់មកប្រសិនបើ—ប្រសិនបើសេចក្ដីជំនឿរបស់អ្នកផ្ទុយនឹងព្រះបន្ទូល ឬអ្នកគិតថាវាដូច្នោះ អ្នកមិនមានជំនឿទេ។ អ្នកមានជំនឿ។

អ្នកមានអំនួតនៅក្នុងអារម្មណ៍របស់អ្នក អំពីអាហារូបករណ៍មួយចំនួនដែលអ្នកបានរៀន ឬអ្វីមួយ។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលអ្នកចេញពីវា ហើយពឹងផ្អែកលើជំនឿទាំងស្រុង ហើយជំនឿអាចត្រូវបានសាងសង់ឡើងតែលើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ (ជំនឿត្រឹមត្រូវ)។

128 គ្រូពេទ្យម្នាក់បាននិយាយមកខ្ញុំថា "ខ្ញុំជឿថា ប៊ីលី ប្រសិនបើពួកគេជាមនុស្ស...បើអ្នកប្រាប់ពួកគេឱ្យចេញទៅទីនោះហើយប៉ះបង្គោលនោះ ដើមឈើនោះ ហើយពួកគេជឿថាពួកគេនឹងជាសះស្បើយ ពួកគេនឹងជាសះស្បើយដូចគ្នា។"

129 ខ្ញុំបាននិយាយថា "អត់ទេ លោក។ វាមិនអាចទេ លោកគ្រូពេទ្យ ដោយសារតែរឿងមួយនេះ ឃើញទេ ពួកគេដឹងថានោះគ្រាន់តែជាបង្គោលប៉ុណ្ណោះ។ ពួកគេដឹងថាគ្មានអំណាចឬគ្មានកម្លាំងនៅក្នុងបង្គោលនោះទេ។"

130 ប៉ុន្តែបុរសណាដែលមានតុល្យភាពផ្លូវចិត្តនឹងដឹងថានោះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ ថាខ្ញុំអាចផ្អែកលើជំនឿរបស់ខ្ញុំលើរឿងនោះ ហើយដឹងថាវាជា**ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់**! ហើយប្រសិនបើមានអ្វីផ្ទុយពីនោះ ខ្ញុំមិនជឿអារម្មណ៍របស់ខ្ញុំទេ។ អត់ទេ លោកគ្រាន់តែទុកវាចោល។ ទៅដោយអារម្មណ៍ផ្សេងទៀតរបស់អ្នក អារម្មណ៍នៃជំនឿ។

131 មិនអីទេ ព្រះយកមនុស្សទាំងនោះដើម្បីធ្វើ...នៅពេលដែលពួកគេគ្មាននរណាពួកគេនឹងថ្វាយដល់ទ្រង់។

132 ឌី អិល ម៉ូឌី នៃឈីកាហ្គោ គាត់មកពីបូស្តុន គាត់ជាអ្នកកាត់ស្បែកជើង មិត្តតូច តូច មិនគ្រប់គ្រាន់ មិនពឹងផ្អែកលើខ្លួនឯងទេ។ ឥឡូវនេះ អ្នកយកសាលាដ៏អស្ចារ្យទាំងនេះដែលពួកគេទទួលបាន គឺសាលាមូឌីនៅទីនោះ ប្រសិនបើ ឌុយ ម៉ូឌីអាចងើបឡើងម្តងទៀតហើយឃើញសាលានោះ រឿងដំបូងដែលឌុយម៉ូឌីនឹងធ្វើគឺកម្ចាត់សាលានោះ។

133 ប្រសិនបើម៉ាទីនលូធើរអាចងើបឡើង រឿងដំបូងដែលគាត់ត្រូវធ្វើគឺកម្ចាត់អង្គការលូធើរៀន។ ចនវេសលីនឹងធ្វើដូចគ្នា។ ពួកគេមិនដែលបង្កើតអង្គការទាំងនោះទេ វាគឺជាមនុស្សដែលធ្វើតាមពួកគេ ដែលធ្វើវា។

134 ប៉ុលមិនដែលរៀបចំព្រះវិហារទេ ពីព្រោះគាត់បាននិយាយថា ខ្លួនគាត់ផ្ទាល់ "បន្ទាប់ពីខ្ញុំចាកចេញទៅ ហ្វូងមនុស្សរបស់ឯងរាល់គ្នានឹងងើបឡើងក្នុងចំណោម

អ្នករាល់គ្នា និយាយពាក្យអាក្រក់។" វាគឺបន្ទាប់ពីការស្លាប់របស់ប៉ុល ហើយមួយរយ (ឬពីរ)រយ ឆ្នាំបន្ទាប់ពីនោះ ដែលពួកគេបានបង្កើតព្រះវិហារកាតូលិក ដែលជាអង្គការដំបូង។

135 បុរសងើបឡើង! វាគឺបន្ទាប់ពីការស្លាប់របស់ម៉ូឌីដែលពួកគេមានសាលាម៉ូឌី បន្ទាប់ពីការស្លាប់របស់វេសលី ពួកគេបានបង្កើតឡើងព្រះវិហារវេសលី បន្ទាប់ពីការស្លាប់របស់លូធើ ពួកគេបានបង្កើតព្រះវិហារលូធើ។ ព្រះបានបញ្ជូនវីរបុរស ហើយពួកគេសាងសង់...

136 កុំឆ្ងល់ថាព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "អ្នក—អ្នកគឺជាជញ្ជាំងពណ៌ស!" ទ្រង់មានបន្ទូលថា "អ្នក—អ្នកតុបតែងផ្នូររបស់ហោរា ហើយអ្នកគឺជាអ្នកដែលដាក់ពួកគេនៅទីនោះ!" ហ្នឹងហើយ។

137 មនុស្សអស្ចារ្យទាំងនេះងើបឡើង បន្ទាប់មកពួកគេសង់ជាអនុស្សាវរីយ៍ដល់ពួកគេ។ ខ្ញុំគិតថាដូចជាដាវីឌ "បានបម្រើព្រះយ៉ាងល្អនៅក្នុងជំនាន់របស់គាត់។" ដូច្នេះនោះជាវិធីដើម្បីធ្វើវា។ សូមឱ្យអង្គការនិងអ្វីៗនៅទីនោះ ដែលនៅឆ្ងាយពីអ្នក។

138 ម៉ូឌី អ្នកដេរស្បែកជើងចាស់តូច គាត់ខ្សោយ។ គាត់ជាឧទាហរណ៍នៃភាពទន់ខ្សោយ។ រឿងដំបូងដែលវាបានសរសេរគឺថា ម៉ូឌីបានធ្វើ...គាត់មិនមានការអប់រំទាល់តែសោះ ហើយវេយ្យាករណ៍របស់គាត់គឺអន់ណាស់វាគួរឱ្យរន្ធត់ណាស់។ បុរសម្នាក់មករកគាត់ម្តងហើយនិយាយថា "លោក។ ម៉ូឌី" បាននិយាយថា "វេយ្យាករណ៍របស់អ្នកអន់បំផុតដែលខ្ញុំមិនធ្លាប់ឮក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំ។"

139 គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំបានយកឈ្នះព្រលឹងថ្វាយព្រះដោយភាពល្ងង់ខ្លៅរបស់ខ្ញុំ តើអ្នកធ្វើអ្វីជាមួយការអប់រំរបស់អ្នក?" ខ្ញុំគិតថានោះជាចម្លើយដ៏ល្អ។ ប្រាកដណាស់!

140 ហើយឥឡូវនេះ អ្នកក្លាយជាសមាជិកនៃសាលានោះ អ្នកប្រាកដជាក្លាយជាអ្នកប្រាជ្ញដ៏ពូកែម្នាក់។ ហ្នឹងហើយ។ [បងប្រុសម្នាក់និយាយថា "គ្រាន់តែបញ្ច្រាសវា!"—អេដ។] ឥឡូវនេះ មែនហើយ ពួកគេ "បញ្ច្រាសវា" ត្រូវហើយ ត្រឡប់ទៅតាមផ្លូវផ្សេងទៀត។

141 នោះហើយជាអ្វីដែលមនុស្សធ្វើ។ នៅពេលដែលខ្ញុំនិយាយនៅដើមដំបូងនៃ

សាររបស់ខ្ញុំ...ជំនួសឱ្យពួកគ្រីស្ទានបន្ទាបខ្លួនហើយបញ្ចេញខ្លួនឯងដើម្បីស្វែងរក បន្ទប់របស់ព្រះបន្ថែមទៀត ពួកគេព្យាយាមបង្កើតចំណេះដឹងដែលធ្វើនៅផ្ទះ ឬ ចំណេះដឹងពីសាលាបច្ចេកទេសមួយចំនួន ឬអ្វីមួយ ដែលជំរុញពួកគេឱ្យឆ្ងាយពី ព្រះជាងពេលដែលពួកគេចាប់ផ្តើម។

142 នោះហើយជាអ្វីដែលខ្ញុំកំពុងគិតអំពីការហៅអាសនៈសិប្បនិម្មិតទាំងនេះ។ អ្នកនាំគាត់ចូលមក ហើយពេលក្រោយវាពិបាកជាងដប់ដងក្នុងការយកគាត់ មកវិញម្តងទៀត។ ឱ្យគាត់អង្គុយស្តាប់រហូតដល់ព្រះធ្វើអ្វីមួយសម្រាប់គាត់! ហើយបន្ទាប់មកអនុញ្ញាតឱ្យគាត់មកសារភាពវា ហើយក្រោកឡើង អំពាវនាវដល់ ព្រះនាមព្រះអម្ចាស់។ ហ្នឹងហើយ។

143 សូមកត់សម្គាល់ ម៉ូឌី ខ្សោយក្នុងការអប់រំ ខ្សោយក្នុងការនិយាយ គាត់ស្រែក តាមច្រមុះ។ ខ្ញុំទើបតែអានប្រវត្តិរបស់គាត់នៅថ្ងៃមុន "ស្រែកតាមច្រមុះ ស្ថានភាព ច្រមុះរបស់គាត់។" រាងកាយតូច មិត្តទំពែកក្បាល វីស្គីព្យួរចុះ...?...របស់គាត់ តូច មិត្តតូច ទាប។ រាងកាយគាត់គឺខូចខាងរាងកាយ។ ដូច្នេះគាត់គ្មានអ្វីក្រៅពី ភាពទន់ខ្សោយឥតឈប់ឈរ។ ប៉ុន្តែព្រះបានប្រើគាត់ដើម្បីអង្រួនពិភពលោកនៅ សម័យរបស់គាត់!

144 មានពេលមួយមានអ្នកកាសែតម្នាក់បានទៅប្រជុំរបស់គាត់ (ខ្ញុំកំពុងអាន) និងអ្នកយកព័ត៌មាន ដើម្បីធ្វើរបាយការណ៍អំពីបុរសប្រភេទនេះ (បុរសដ៏អស្ចារ្យ មិត្តដ៏អស្ចារ្យ)។

145 តើកុងតាក់តូចមួយដែលអ្នកបិទខ្សែអាត់នោះនៅឯណា? នេះ? ខ្ញុំគ្រាន់តែត្រូវ កាន់វានៅទីនោះ។

146 មួយ—បុរសដ៏អស្ចារ្យម្នាក់គឺ ម៉ូឌី។ គាត់ជាមនុស្សល្អ។ ដូច្នេះគាត់អាច ទាក់ទាញចំណាប់អារម្មណ៍របស់មនុស្ស ធ្វើឱ្យពួកគេមានភាពទាក់ទាញ។ ដូច្នេះ មានអ្នកយកព័ត៌មានម្នាក់បានទៅជួបលោកម៉ូឌីហើយនិយាយថា...បានទៅ កិច្ចប្រជុំដើម្បីធ្វើរបាយការណ៍អំពីអ្វីដែលជាប្រភេទនៃការបង្កើតដ៏អស្ចារ្យ...

147 ដូចដែលអ្នកយកព័ត៌មានទើបតែបានទៅរាយការណ៍អំពីអ្នកផ្សាយដំណឹង ល្អដ៏អស្ចារ្យម្នាក់ទៀត ថ្មីៗនេះ បាននិយាយថា "បុរសនោះមានភាពវៃឆ្លាត។ គាត់គឺជាបណ្ឌិតខាងទេវភាព។ គាត់ប្រើវេយ្យាករណ៍ល្អបំផុតដែលខ្ញុំមិនធ្លាប់ឮ។

គាត់គ្រប់គ្រងមនុស្សនៅក្នុងចិត្តវិទ្យារបស់គាត់។ គាត់អាចធ្វើឲ្យមនុស្សមានការងឿងឆ្ងល់។"

148 "ឌុយ ម៉ូឌី" នៅពេលអ្នកយកព័ត៌មានទៅ បាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនឃើញអ្វីដែលនៅក្នុងគាត់ដែលទាក់ទាញដល់នរណាម្នាក់ឡើយ។" បាននិយាយថា "រឿងដំបូង គាត់អាក្រក់ដូចដែលគាត់អាចធ្វើបាន។ រឿងបន្ទាប់ គាត់គឺជាមនុស្សខូច។ រឿងបន្ទាប់" គាត់បាននិយាយថា "គាត់គឺគាត់គ្មានការអប់រំទេ។ វេយ្យាករណ៍របស់គាត់អន់បំផុតដែលខ្ញុំមិនធ្លាប់ឮ!" ហើយបាននិយាយថា "គាត់មានសម្លេងថ្ងូរនិងដកដង្ហើមនៅពេលគាត់អធិប្បាយ។" ហើយបាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនឃើញអ្វីនៅក្នុងឌុយម៉ូឌីនឹងទាក់ទាញការយកចិត្តទុកដាក់របស់នរណាម្នាក់ឡើយ។"

149 លោកម៉ូឌីត្រូវបាននាំយកអត្ថបទ។ គាត់បានអានវា សើចចំអកដាក់ខ្លួនឯងថា "ពិតណាស់មិនមែនទេ វាជាព្រះ។ ប្រាកដណាស់! មនុស្សមិនមកជួប ឌុយ ម៉ូឌីទេ ពួកគេមករកព្រះ។"

150 មនុស្សមិនខ្វល់ពីអ្នកថ្លែងទីបន្ទាល់ប៉ុន្មានទេ ពួកគេចង់បានការពិតខ្លះនៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នកដែលបង្ហាញថាព្រះបាននៅខាងអ្នក។ អនុញ្ញាតឱ្យអ្នកជាមេតូឌីស បាទីស្ទ ពេនទីកុស្ត អ្វីក៏ដោយដែលអ្នកចង់បាន ពួកគេចង់ឃើញព្រះ។ ត្រូវហើយ មនុស្ស...អស្ចារ្យ មនុស្សខ្សោយ ហើយដឹងពីភាពទន់ខ្សោយរបស់ពួកគេ។

151 សូមក្រឡេកមើលលោកម៉ូសេដែលជាបុរសបញ្ញវន្តវ័យក្មេង។ អូ គាត់គឺជាអ្នកប្រាជ្ញ។ គាត់ត្រូវបានបង្ហាត់បង្រៀនពីប្រាជ្ញារបស់ជនជាតិអេស៊ីបរហូតដល់គាត់អាចបង្រៀនជនជាតិហេព្រើរ។ គាត់អាចបង្រៀនជនជាតិអេហ្ស៊ីប។ គាត់អាចបង្រៀនអ្នកណាម្នាក់ ពីព្រោះម៉ូសេជាមនុស្សអស្ចារ្យ ជាមនុស្សឆ្លាត។ អូ គាត់ជាមនុស្សមានអំណាច។

152 នៅក្នុងគំនិតរបស់ សេស៊ីល ដេមីល អំពីវា នៅពេលដែល—នៅពេលដែលគាត់មាន*បទបញ្ញត្តិដប់ប្រការ* ហើយគាត់បានឱ្យបុរសម្នាក់នេះមកនោះគឺ...ខ្ញុំភ្លេចឈ្មោះបុរសដែលដើរតួជាម៉ូសេនៅទីនោះ តួសម្តែងខ្លះ ប៉ុន្តែជាបុរសធំម្នាក់ដែលមានដៃនិងកម្លាំងដ៏អស្ចារ្យ។ ហើយម៉ូសេប្រហែលជាមនុស្សប្រភេទនោះ។

153 យើងដឹងថាគាត់ខ្លាំងហើយហ្វឹកហាត់បានល្អ ដូច្នេះគាត់ក៏ទទួលយកខ្លួនឯងដោយមើលឃើញពីតម្រូវការប្រចាំថ្ងៃ។ (អូ សូមព្រះអនុញ្ញាតឱ្យលិចដល់ផ្ទះនេះ!)

ដោយមើលឃើញពីតម្រូវការនៃសម័យកាល លោកម៉ូសេជាមួយនឹងអំណាចបញ្ញា និងសមត្ថភាពរបស់គាត់ដែលគាត់ត្រូវធ្វើជាមួយ...គាត់ជាមនុស្សឆ្លាត។ ទ្រង់គឺជាផារ៉ោនដែលជិតមកដល់។ គាត់មានចិត្តវិទ្យា។ គាត់មាន—គាត់មានអំណាច។ គាត់មានកម្លាំងរាងកាយ។ គាត់មាន—គាត់មានអ្វីគ្រប់យ៉ាង។ ដូច្នេះគាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំបានហ្វឹកហាត់យ៉ាងល្អ។ ខ្ញុំដឹងទាំងអស់។ ហើយប្រសិនបើមានបុរសម្នាក់នៅក្នុងទឹកដីដែលអាចធ្វើវាបាន គឺមានតែខ្ញុំ។ ដូច្នេះ ខ្ញុំជាបុរសនៃសម័យកាល ដូច្នេះខ្ញុំនឹងដើរចេញ។" ហើយគាត់បានចេញទៅបំពេញការងារដែលត្រឹមត្រូវនិងតាមឆន្ទៈរបស់ព្រះ ហើយគាត់បានថ្វាយនូវសមត្ថភាពធម្មជាតិរបស់គាត់។ ហើយព្រះបានបដិសេធវា! ទ្រង់មិនអាចប្រើអ្វីដែលម៉ូសេមានបានទេ។

154 ទ្រង់មិនអាចប្រើវានៅពេលនោះទេ ហើយទ្រង់...ក៏មិនអាចប្រើវាឥឡូវនេះដែរ។ ព្រះមិនអាចប្រើសមត្ថភាពធម្មជាតិរបស់យើងបានទេ។ យើងត្រូវតែយកខ្លួនយើងនិងសមត្ថភាពរបស់យើងចេញពីផ្លូវ ហើយចុះចូលនឹងឆន្ទៈនិងអំណាចរបស់ព្រះ។

155 និយាយថា "មែនហើយ បងប្រុស ខ្ញុំអាចអធិប្បាយបាន។" ទ្រង់មិនអាចប្រើវាបានទេ ដរាបណា*អ្នក*អាចអធិប្បាយបាន។ "មិនអីទេ ខ្ញុំអាចធ្វើ*នេះ*បាន ខ្ញុំអាចធ្វើ*នោះ*បាន។" អ្នកមិនអាចធ្វើអ្វីបានទេ។ មែនហើយ ព្រះមិនអាចប្រើវាបានទេ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកនឹងលះបង់ខ្លួនអ្នកចំពោះព្រះហើយអនុញ្ញាតឱ្យទ្រង់ធ្វើវា!

156 អ្នកនិយាយថា "មែនហើយ បងប្រុសប្រាណហាំ ខ្ញុំដឹង។ ខ្ញុំជាគ្រូបង្រៀន។" មែនហើយ ដរាបណា*អ្នក*ជាគ្រូ ហេតុអ្វី ទ្រង់នឹងមិនទៅឆ្ងាយទេ។ ប៉ុន្តែព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺជាគ្រូរបស់យើង។ ប្រាកដណាស់! ព្រះបានបញ្ជូនព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធឲ្យធ្វើជាគ្រូគង្វាលលើក្រុមជំនុំ។

157 អ្នកខ្លះទៅសាលារៀនរាប់ឆ្នាំនិងរាប់ឆ្នាំ។ តើពួកគេធ្វើអ្វី? អានអត្ថបទចេញពីបន្ទប់ខាងលើ ហើយដូច្នេះ (អូ នោះជាការល្អ) អ្នកយកមេរៀនថ្នាក់ជាតិថ្ងៃអាទិត្យ។ ខ្ញុំមិនមានអ្វីប្រឆាំងនឹងវាទេ។ នោះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ និងអ្វីៗ ប៉ុន្តែវាត្រូវបានដាក់បញ្ចូលគ្នាជាមួយបញ្ញា! វាត្រូវតែមកដោយអំណាចនិងការរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ហើយអ្នកមិនអាចពឹងផ្អែកលើសមត្ថភាពធម្មជាតិរបស់អ្នកបានទេ។

158 ដូច្នេះ ម៉ូសេ ក្មេង មាឌដ៏ខ្លាំងពូកែម្នាក់នេះ គាត់បានកំណត់ដើម្បីធ្វើកិច្ចការដ៏ល្អ ប៉ុន្តែព្រះជាម្ចាស់ពិតជាមិនអាចប្រើវាបានទេ។ ទ្រង់មិនអាចប្រើសមត្ថភាព

ធម្មជាតិរបស់គាត់បានទេ។

159 ហើយយើងមិនអាច...វាមិនមែនថ្ងៃនេះទេដែលយើងមិនអាច...ព្រះមិនអាចប្រើសមត្ថភាពធម្មជាតិរបស់យើងបានទេ។

160 ប៉ុន្តែមានរឿងមួយដែលម៉ូសេមានដែលខ្ញុំកោតសរសើរ គាត់មានការយល់ដឹងគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីដឹងថាគាត់ត្រូវបានគេស្តោះចេញ។ យើងមិនមានទេ។ ហ្នឹងហើយ។ "យើងនឹងបង្កើតនិកាយថ្មីមួយ។ យើងនឹងទទួលនរណាម្នាក់ផ្សេងទៀតជាមួយនឹងអំណោយព្យាបាល ឬអ្វីមួយ" អ្នកឃើញទេ ពេនទីកុស្ត។ ឃើញទេ? យើង—យើងមិនដឹងគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីដឹងថាយើងត្រូវបានជ្រើសរើសទេ។ ព្រះវិហារពេនទីកុស្ត សភានៃព្រះ ការរួបរួម ពួកគេផ្សេងទៀត ហាក់ដូចជាពួកគេមិនមានសមត្ថភាពក្នុងការដឹងថាពួកគេត្រូវបានស្តោះចេញ។ ហាលេលូយ៉ា! អូខ្ញុំសង្ឃឹមថាខ្ញុំអាចធ្វើដំបងនេះ។ ពួកគេត្រូវបានស្តោះចេញ។ អង្គការព្រះវិហារត្រូវបានស្តោះចេញ! ដូចគ្នានឹងសហរដ្ឋអាមេរិកនេះត្រូវបានស្តោះចេញ ញាប់ញ័រនិងភ័យខ្លាច ហើយគ្រាប់បែកព្យួរនៅខាងមុខសម្រាប់ពួកគេ ពួកគេដឹងថាពួកគេបានរាំហើយបានកំណត់ជីវិតរបស់ពួកគេទៅកាន់ឋាននរក។ ហើយពួកគេត្រូវបានស្តោះចេញ ព្រះវិញ្ញាណបានចេញពីពួកគេ។ អ្នកត្រូវតែសិតដើមឈើដើម្បីយកយុវជនទៅកាន់ជួរកងទ័ព ពួកគេបានឃើញអ្វីដែលបានកើតឡើងនៅក្នុងម្នាក់ផ្សេងទៀត។ យើងត្រូវបានគេស្តោះចេញ! ព្រះវិហារត្រូវបានស្តោះចេញ។ ពួកគេដឹងរឿងនោះ។

161 ម៉ូសេបានដឹងហើយ គាត់ដឹងគ្រប់គ្រាន់ហើយ...ព្រះបានយកគាត់ទៅខាងក្រោយ នៅទីរហោស្ថាន ដើម្បីបង្រៀនគាត់ពីភាពទន់ខ្សោយរបស់មនុស្ស។ ទ្រង់បាននាំគាត់ត្រឡប់ទៅវិញដើម្បីរៀនពីអ្វីទាំងអស់។ គាត់រៀនបានល្អណាស់! អូ ខ្ញុំអើយ តើគាត់ធ្លាប់ទទួលបានមេរៀនទេ! ព្រះច្បាស់ជាមានពេលជាមួយគាត់នៅទីនោះ! អ្នកដឹងទេ ម៉ូសេមានកំហឹង ហើយព្រះជាម្ចាស់ប្រទានប្រពន្ធឱ្យគាត់ដោយឈ្មោះស៊ីផូរ៉ា នាងក៏មាន ម្នាក់ផងដែរ។ ដូច្នេះខ្ញុំស្រមៃថាអ្វីៗមិនសប្បាយចិត្តនៅខាងក្រោយវាលខ្សាច់មួយរយៈ នៅពេលដែលកំហឹងរបស់ពួកគេទាំងពីរបានគ្រប់គ្រងក្នុងពេលតែមួយ។

162 ខ្ញុំសន្មត់ថាគំនិតបញ្ញារបស់គាត់អំពីរបៀបដែលចិត្តវិទ្យាគួរតែគ្រប់គ្រងមនុស្សម្នាក់មិនបានធ្វើអ្វីល្អច្រើនទេ ព្រោះនៅពេលដែលគាត់នៅតាមផ្លូវទៅ

អេហ្ស៊ីប ខ្ញុំឃើញថាស៊ីផូរ៉ានៅតែមានកំហឹង។ នាងបានកាត់ស្បែកគ្របក្បាលលិង្គរបស់កូនប្រុសនាង ហើយបោះវានៅចំពោះមុខលោកម៉ូសេ បាននិយាយថា "អ្នកជាប្តីបានខ្ចាយឈាមហើយចំពោះខ្ញុំ។"

163 ហើយព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ព្រះពិរោធនឹងគាត់ ទ្រង់...បានស្វែងរកគាត់នៅក្នុងផ្ទះសំណាក់ ប្រសិនបើទ្រង់អាចរកឃើញគាត់ ទ្រង់នឹងសម្លាប់គាត់។ ខ្ញុំគិតថាមានរឿងតិចតួចដែលព្រះត្រូវបង្រៀនគាត់នៅទីនោះ ឃើញទេ ថាគាត់ជាមនុស្ស។ ប្រាជ្ញាទាំងអស់របស់អេហ្ស៊ីបនិងអំណាចបញ្ញារបស់គាត់ទាំងអស់ ព្រះមិនអាចប្រើមួយក្នុងចំណោមពួកគេបានទេ។

164 អ្នកមកនិយាយថា "ឥឡូវនេះ ព្រះអម្ចាស់ ទូលបង្គំបានរៀនអស់រយៈពេលសែសិបឆ្នាំហើយ ទូលបង្គំជា—ទូលបង្គំជាសិស្សខាងបញ្ញា។ ទូលបង្គំអាចដកស្រង់ព្រះគម្ពីរនោះដោយបិទភ្នែក។" ព្រះមិនអាចប្រើវាបន្តិចបានទេ។ ឃើញទេ? អត់ទេ។

165 "អូ ខ្ញុំជាកម្មសិទ្ធិរបស់ព្រះវិហារដ៏ធំបំផុតដែលមាននៅក្នុងប្រទេស។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំជា...ខ្ញុំជា*នេះ* ព្រះអម្ចាស់។ អូ ខ្ញុំជាពេនទីកុស្ត។ ខ្ញុំ...ថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះ! ខ្ញុំទើបតែបានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៅយប់មុន។ ហាលេលូយ៉ា! អ្នកនឹងធ្វើឱ្យខ្ញុំធ្វើ*ដូច្នេះ-និង-ដូច្នេះ*។" ព្រះមិនអាចប្រើវាបន្តិចបានទេ។ អត់ទេ!

166 នៅពេលណាដែលអ្នកត្រូវបានគេស្តោះចោលហើយដឹងថាអ្នកត្រូវបានគេស្តោះចោល ហើយបន្ទាប់មកត្រឡប់មកវិញហើយបន្ទាបខ្លួន។ បន្ទាបចុះ ដឹងថាអ្នកជាមនុស្ស។ ហើយគ្មានបញ្ញារបស់អ្នកអាចធ្វើ...ភាពទន់ខ្សោយរបស់មនុស្សនឹងមិនត្រូវបានប្រើពីព្រះឡើយ ព្រះដោយភាពទន់ខ្សោយរបស់មនុស្សបានចាក់អង្គទ្រង់ចូលទៅក្នុងអ្នក បន្ទាប់មកទ្រង់ប្រើដោយអង្គទ្រង់ផ្ទាល់។ អ្នកគ្រាន់តែក្លាយជាឧបករណ៍មួយ។ ប្រាកដណាស់! អ្នកត្រូវតែយកខ្លួនអ្នកចេញពីផ្លូវ។

167 ម៉ូសេ អូ គាត់បានរៀន គាត់រៀនពីភាពទន់ខ្សោយរបស់មនុស្សបានយ៉ាងល្អ។ គាត់បានរៀនវាយ៉ាងល្អ រហូតដល់ពេលដែលព្រះហៅគាត់ គាត់មានចំណុចខ្សោយប្រាំពីរដែលគាត់អាចប្រកែកប្រឆាំងនឹងការហៅរបស់ព្រះ។ តើអ្នកធ្លាប់សិក្សានៅផ្នែកដំបូងនៃនិក្ខមនំ ចំណុចខ្សោយទាំងប្រាំពីរទេ? ខ្ញុំ—ខ្ញុំបានឱ្យពួកគេសរសេរនៅទីនេះ។ ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកស្តាប់ពួកគេ។ ចំណុចខ្សោយដំបូងដែលគាត់មានគឺកង្វះសារ។ ភាពទន់ខ្សោយទីពីរដែលគាត់មានគឺកង្វះសិទ្ធិអំណាច។

ភាពទន់ខ្សោយទីបីដែលគាត់មានគឺការខ្វះសុភាសិត។ ទីបួនគឺការសម្របខ្លួន។ ទីប្រាំគឺជោគជ័យ។ ហើយទីប្រាំមួយគឺជាការទទួលយក។

168 ឥឡូវនេះ អ្នកប្រៀបធៀបរបស់អ្នកជាមួយគាត់ ហើយមើលថាតើអ្នកអាចមកជាមួយនោះ មើលថាតើអ្នកអាចខ្សោយដូចគាត់។ "ព្រះអម្ចាស់អើយខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនល្អទេ។ ខ្ញុំមិនអាចនិយាយបានទេ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំបានសម្លាប់ជនជាតិអេហ្ស៊ីប។ ខ្ញុំមិនអាចត្រឡប់មកវិញបានទេ។ អូ អ្វីគ្រប់យ៉ាង! ពួកគេនឹងមិនទទួលខ្ញុំទេ។ ខ្ញុំគ្មានសារទេ។ ខ្ញុំមាន...ខ្ញុំមិនអាចនិយាយបានទេ។ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំយឺតក្នុងការនិយាយ។" ហើយមើលថាតើគាត់យ៉ាងម៉េច? គាត់គ្មានអ្វីសោះ! បងប្រុស គាត់បានជាសះស្បើយ។ មែនហើយ ព្រះអាចប្រើគាត់បន្ទាប់ពីគាត់បានជាសះស្បើយ។ ឃើញទេ? បាទ។

169 នោះហើយជា...ទ្រង់អាចប្រើយើងបន្ទាប់ពីយើងជាសះស្បើយ ដើម្បីរកឃើញថា "បណ្ឌិតរបស់ខ្ញុំ។ និងអិលអិលឌី។ និងអិលឌីពីរដង។" ឬអ្វីក៏ដោយដែលវាអាចជា "សញ្ញាបត្ររបស់ខ្ញុំគឺគ្មានអ្វីសោះ។" ព្រះមិនអាចប្រើវាបានទេ!

170 "មែនហើយ ខ្ញុំជាសភារបស់ព្រះ។ ខ្ញុំជារ៉ែនណេស។ ខ្ញុំជាបាទីស្ទ។ ខ្ញុំជាប្រេសប៊ីធើរៀន។" ព្រះមិនអាចប្រើវាបន្តិចបានទេ! អ្នកកាន់តែឆាប់ចេញពីវា ល្អ អ្នកកាន់តែល្អ—អ្នកនឹង—អ្នកនឹងលះបង់ខ្លួនអ្នកចំពោះព្រះ។

171 ដូចហោរាបាននិយាយថា "ខ្ញុំជាមនុស្សមានបបូរមាត់មិនស្អាត ហើយក្នុងចំណោមមនុស្សមិនស្អាត។" ហើយទេវតាបានទៅយក—អណ្តាតមួយ ហើយឡើងទៅអាសនៈ ហើយយកធ្យូងថ្មមកប៉ះបបូរមាត់របស់គាត់។ បន្ទាប់មកគាត់បានស្រែកឡើងថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំនៅទីនេះ បញ្ជូនខ្ញុំ។" មែនហើយ បន្ទាប់ពីគាត់បានដឹងថាគាត់...នៅតែជាហោរា គាត់មានបបូរមាត់មិនស្អាត។

172 ដរាបណាយើងអាចដឹងថាយើង—យើងគ្មានអ្វីសោះ ថាអ្នកមិនមែនជាអ្វីទាំងអស់ អ្នកគឺជាធូលីដី...ព្រះមិនអាចប្រើអ្នកបានទេ...បាទ បទពិសោធន៍របស់អ្នក...ភាពទន់ខ្សោយទាំងអស់របស់អ្នកមិនត្រូវគ្នានឹងលោកម៉ូសេទេ។ គាត់មានចំណុចខ្សោយប្រាំមួយផ្សេងគ្នានៅទីនេះ ហើយគាត់បានរៀនពីភាពទន់ខ្សោយរបស់មនុស្ស។

173 ឥឡូវនេះសូមក្រឡេកមើលភាពខុសគ្នារវាងលោកម៉ូសេ*ដែល*ជួបព្រះ ហើយ*លោកម៉ូសេ*សម្លឹងមើល...?...ដូចសព្វថ្ងៃនេះ។ បាននិយាយថា "និយាយ

យើងត្រូវការ*ដូច្នេះ-និង-ដូច្នេះ*! យើងត្រូវការការរីកផុសផុលនៅក្នុងទឹកដី។ ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកពីអ្វីដែលខ្ញុំនឹងធ្វើ ខ្ញុំនឹងត្រឡប់ទៅសិក្សារហូតដល់ខ្ញុំទទួលបានបរិញ្ញាបត្រសិល្បៈ។ អូ-ហូ! ខ្ញុំនឹងត្រឡប់ទៅសិក្សារហូតដល់ខ្ញុំអាចទទួលបានការតែងតាំងជាអិលអិលឌី។ ខ្ញុំនឹងសិក្សាអក្សរសិល្ប៍។ ខ្ញុំនឹងធ្វើការទាំងអស់នេះបន្ទាប់មកខ្ញុំនឹងចេញទៅក្រៅ ហើយខ្ញុំនឹងក្លាយជា 'បុរសនៃសម័យកាល។' ខ្ញុំនឹងវាយអ្នកទាំងអស់នេះចុះ ដែលបានចាប់ផ្ដើមចេញពីទីនេះ។" (អូ បងប្រុស!) "ខ្ញុំនឹងឱ្យខ្លួនឯងនូវអគារតម្លៃបីលានដុល្លារ។ ខ្ញុំនឹងយកកាឌីឡាករាប់សិប។ ហើយ..." អូ បងប្រុស! អ្នកប្រហែលជា—អ្នកប្រហែលជាមិនចាប់ផ្ដើមទេ ព្រោះអ្នកត្រូវបានស្ដោះចោលតាំងពីដំបូង អ្នកឃើញទេ។ ប៉ុន្តែបញ្ហារបស់វាគឺពួកគេមិនដឹងទេ!

174 ពួកគេគិតថាអ្នកត្រូវតែមានសក់រួញអង្កាញ់ ហើយស្លៀកឈុតអាវយឺត ហើយនិយាយថា "អា-អ្នកអើយ" ស្អាតណាស់ ហើយទាំងអស់នេះ ហើយធ្វើជាអ្នកអង្គម្ចាស់។ នោះជាអាយ៉ងរបស់ស្ត្រី!

ព្រះចង់បានបុរស បុរសដែលកោតខ្លាចព្រះ បុរសដែលអាចអង្រួន!

175 ប៉ុន្តែថ្ងៃនេះយើងចង់បានហូលីវូដ។ យើងចង់បានអ្វីដែល—ដែលចង់បានចំពោះភ្នែក។ យើងចង់បានអ្វីដែលអាចនិយាយបានដូច្នេះគាត់អាចឱ្យយើងដេកបានប្រាំនាទីខណៈពេលដែលគាត់...នៅព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យ។

176 ព្រះចង់បានអ្នកដែលញែកចេញនឹងបញ្ជូននាងចេញទៅដូចជាផ្លេកបន្ទោរថ្កោលទោសអំពើបាបដល់ឫស (ហ្នឹងហើយ) ជីកវាចេញ។

177 ប៉ុន្តែយើង...យើងចង់បានគ្រូគង្វាលបញ្ញារបស់យើង។ មនុស្សភាគច្រើនចង់បានគ្រូគង្វាលខ្សឹបប្រាប់ អ្នកខ្លះនិយាយថា "បាទ បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់។"

ព្រះចង់បានផ្គរលាន់! បាទ មែនហើយ។

178 គោះពួកគេនៅខាងក្រោយ ហើយពួកគេសក់ខ្លីនិងការតុបតែងមុខ និងអ្វីៗផ្សេងទៀត ហើយស្លៀកសម្លៀកបំពាក់ដែលគេចាក់ចូល ហើយទាំងអស់ដូចនោះហើយកុំនិយាយអ្វីអំពីវា។

179 បុរសដ៏អស្ចារ្យបានហៅខ្ញុំចូលទៅក្នុងការិយាល័យរបស់គាត់នៅទីនេះ (មិនមែនការិយាល័យរបស់គាត់ទេ) ការិយាល័យរបស់គាត់នៅទីនេះមិនយូរប៉ុន្មានទេ បាននិយាយថា "ខ្ញុំចង់ដាក់ដៃលើអ្នកថាអ្នកនឹងបញ្ឈប់វា!"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "តើអ្នកមិនធ្វើវាទេ។ តើអ្នកមិនធ្វើវាទេ។ អត់ទេ លោក។"

180 នៅពេលអ្នកបញ្ឈប់វា អ្នកបញ្ឈប់សារ។ អ្នកបញ្ឈប់ព្រះនៅពេលអ្នកធ្វើដូច្នេះ។ បាទ មែនហើយ។ យើងមិនចង់បានវាទេ។

181 តើព្រះមានអារម្មណ៍សោកស្ដាយចំពោះម៉ូសេជាមួយនឹងភាពទន់ខ្សោយរបស់គាត់ បានថែងថា "ម៉ូសេដ៏កំសត់ អ្វីមួយ—អ្វីមួយដែលប្រាកដថាបានកើតឡើងចំពោះអ្នក អ្នកធ្លាក់ពីសញ្ញាបត្ររបស់អ្នក។ អូ ខ្ញុំអើយ! នៅទីនេះ បាទ អ្នកគឺជាបុរសដ៏អស្ចារ្យម្នាក់ ជាបញ្ញា ហើយគ្មានអ្វីអាចបញ្ឈប់អ្នកបានទេ។ បងប្រុស អ្នកមានសញ្ញាបត្របណ្ឌិត និងអិលអិលឌី និងអ្វីៗផ្សេងទៀត ហើយឥឡូវនេះអ្នកមកសារភាពថាអ្នកគ្មានអ្វីសោះ អ្នកមិនអាចធ្វើអ្វីបានទេ។ អ្នក—អ្នកខ្សោយណាស់"? ទេ! ព្រះមិនបានសោកស្ដាយចំពោះគាត់ទេ។ ព្រះមិនដែលអាណិតគាត់ទេ។ ព្រះបានឱ្យគាត់ជាសះស្បើយពីអ្វីៗទាំងអស់។ ទ្រង់មិនសោកស្ដាយចំពោះគាត់ទេ។

182 ប៉ុន្តែយើងរកឃើញថា ប្រសិនបើអ្នកកំពុងកត់វាចុះ និក្ខមនំ ៤:១៤ "កំហឹងរបស់ព្រះបានឆេះប្រឆាំងនឹងគាត់។" ព្រះមិនសោកស្ដាយចំពោះគាត់ដោយព្រោះគាត់ខ្សោយទេ។

183 អ្នកនិយាយថា "ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំគ្រាន់តែមានអារម្មណ៍មិនល្អ ទូលបង្គំមិនជឿថាទូលបង្គំអាចធ្វើបានទេ។" ព្រះមិនអាណិតអ្នកទេ មានអារម្មណ៍ដូចជាទាត់អ្នកបន្តិច។ ឃើញទេ? ឃើញទេ? ប្រាកដណាស់។ ព្រះមិនអាណិតអ្នកទេ ទ្រង់—ទ្រង់ខឹងនឹងអ្នក។ អ្នកគ្រាន់តែទទួលបានរូបរាងបន្ទាប់មកទៅកន្លែងដែលទ្រង់អាចប្រើអ្នក។ បាទ។

184 លោកម៉ូសេបានជាសះស្បើយ ព្រះអាចប្រើគាត់បាន។ គាត់មានវិធីព្យាបាលគាត់នៅឆ្ងាយពីសមត្ថភាពមនុស្ស។ គាត់មិនមានអ្វីដែលគាត់អាចពឹងផ្អែកបានឡើយ ពីព្រោះគាត់—គាត់បានត្រៀមខ្លួនជាស្រេចសម្រាប់កម្មវិធី។

185 ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា "សែសិបឆ្នាំនៅទីនេះ ខ្ញុំមានអ្នកនិងស៊ីផូរ៉ាអ្វីរទាំនិងដើរជុំវិញ នៅទីនេះក្នុងទីរហោស្ថាននេះ ថាតើអ្នកអាចរកឃើញភាពទន់ខ្សោយរបស់មនុស្សឬអត់ ដែលជាកន្លែងដែលអ្នកកំពុងឈរនៅទីនោះជាព្រះអង្គម្ចាស់ធំ 'សួស្តី វេជ្ជបណ្ឌិតម៉ូសេ។ អរុណសួស្តី លោកគ្រូ។ បាទ មែនហើយ។ ម៉ូសេអ្នកគឺជាព្រះអង្គម្ចាស់ដែលនឹងគ្រងរាជ្យ។ ទាំងអស់...យើងទាំងអស់គ្នាគិតពី

អ្នក។' ឥឡូវនេះអ្នកនៅទីនេះនៅវាលខ្សាច់ជាមួយហ្វូងចៀមនិងប្រពន្ធដែលមានកំហឹង។" ឃើញទេ? នោះបានជួសជុលគាត់។ បាទ មែនហើយ។ ម៉ូសេនៅក្នុងរូបរាងដ៏អាក្រក់ ប៉ុន្តែទ្រង់មានបន្ទូលថា "ឥឡូវនេះខ្ញុំអាចប្រើអ្នក នៅពេលដែលអ្នកដឹងថាអ្នកគ្មានអ្វីសោះ។ ឥឡូវនេះសូមឡើងមកទីនេះដោយគុម្ពោតដែលកំពុងឆេះនេះ ខ្ញុំចង់បញ្ជូនអ្នកចុះទៅទីនោះ។" អូ ខ្ញុំអើយ!

186 ព្រះជាម្ចាស់ប្រទានឱ្យយើងនូវប្រភេទនោះបន្ថែមទៀត ផ្ដល់ឱ្យយើងនូវភាពទន់ខ្សោយមួយចំនួនបន្ថែមទៀត។ នោះហើយជាអ្វីដែលយើងត្រូវការ ភាពទន់ខ្សោយមួយចំនួន។ ប្រាកដណាស់!

187 វាជាយ៉ាកុប អ្នកដឹងទេ។ យ៉ាកុបធ្លាប់គិតថាគាត់ជាមនុស្សអស្ចារ្យម្នាក់ អ្នកដឹងទេ គាត់គ្រាន់តែអាចបោកប្រាស់និងទទួលអ្វីៗទាំងអស់។ បានទៅដាក់ដំបងប៉ុបខ្លះនៅកន្លែងដែលចៀមនិងគោឪពុកក្មេកគាត់បាគ្នា ហើយបានប្រែក្លាយវាទៅជាសត្វចៀមពភ្លាក់ ហើយបោះចេញទៅដូចនោះពេលពួកគេទៅរកទឹកដើម្បីផឹក។ ហើយរឿងដំបូងដែលអ្នកដឹង យ៉ាកុបក្លាយជាបុរសដ៏អស្ចារ្យ។ ប្រាកដណាស់។ គាត់គឺជា..."គាត់ពិតជាត្រូវបានគេហៅថា*យ៉ាកុប*មិនខុសទេ" អេសាវបាននិយាយថា "គាត់គឺជា 'អ្នកជំនួស' ហ្នឹងហើយ។" ដូច្នេះគាត់ជាអ្នកបោកប្រាស់។ គាត់បានធំធាត់ឡើងយ៉ាងសុខសាន្ត មានហ្វូងសត្វ និងប្រពន្ធ ហ្វូងចៀម គោក្របី និងគោ និង—និងអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង គាត់មានអ្វីគ្រប់យ៉ាង។

188 ប៉ុន្តែនៅយប់មួយ (អូ ខ្ញុំអើយ!) នៅពេលដែលគាត់ចុះទៅជ្រោះតូចមួយម្ដងនោះ គាត់នឹងឆ្លងកាត់ គាត់មកដល់កន្លែងដែលទេវតាចាប់គាត់។ បងប្រុសយ៉ាកុបចាស់បានបោកចំបាប់ពេញមួយយប់។ គាត់ប្រាកដជាទប់ទល់បានយូរ។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលគាត់ចុះចាញ់ ពេលដែលគាត់ខ្សោយហើយមិនអាចទ្រាំបានទៀតទេ...

189 ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ សូមឲ្យក្រុមជំនុំទទួលបានដូចនោះ ទៅដល់...ក្រុមជំនុំទៅដល់កន្លែងដែលវាមិនអាចទ្រាំបានទៀតទេជាមួយនឹងសមត្ថភាពធម្មជាតិរបស់វា ប៉ុន្តែត្រូវប្រគល់ទៅព្រះ។ សូមឱ្យពួកមេតូឌីស្ទខ្មាស់ខ្លួនឯងដែលពួកគេជាមេតូឌីស្ទ។ អនុញ្ញាតឱ្យពួកបាទីស្ទនិងអនុញ្ញាតឱ្យពួកពេនទីកុស្តខ្មាសខ្លួនឯង ហើយឈប់កាន់ខ្ជាប់ ហើយថ្វាយព្រះវិញ្ញាណ។

190 ពេលនោះហើយដែលយ៉ាកុបក្លាយជា "អ្នកអង្គម្ចាស់នៃព្រះ។" ព្រះគម្ពីរបាន

និយាយថាគាត់ក្លាយជា "អ្នកអង្គម្ចាស់" ហើយឈ្មោះរបស់គាត់ត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរ។ ឃើញទេ? ហើយ—ហើយ សូមចាំថា គាត់គឺជាបុរសខ្លាំងម្នាក់នៅ*ខាងនេះ* មានបញ្ហាខ្លាំងពូកែ ប៉ុន្តែនៅ*ម្ខាងទៀត*គាត់ជាអង្គម្ចាស់ដែលទន់ខ្សោយ ទន់ខ្សោយនិងអន់ ប៉ុន្តែមានអំណាចនៅចំពោះព្រះ។

191 បាទ អ្នកប្រហែលជា...អង្គការរបស់អ្នកអាចត្រូវបានបំបែកជាបំណែក។ កិត្យានុភាពរបស់អ្នកនៅក្នុងសង្កាត់ អ្នកអាចជា "ក្អែកចាស់" ចាប់ពីពេលនោះមក នៅក្នុងសង្កាត់។ នោះប្រហែលជាត្រឹមត្រូវ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកថា អ្នកនឹងមានអំណាចជាមួយព្រះ។ ខ្ញុំចង់បានបែបនោះ។ ខ្ញុំនឹងយកវិធីនោះគ្រប់ពេល។

192 ពួកសិស្សត្រឡប់មកវិញហើយអរសប្បាយព្រោះពួកគេសប្បាយចិត្ត ថាពួកគេសមនឹងទទួលការតិះដៀលពីបុព្វហេតុនិងព្រះយេស៊ូវ។ ប្រាកដណាស់! ពួកគេនឹងហៅអ្នកថា "អ្នកសំដែង-ភាពបរិសុទ្ធ។"

193 ចេញពីកន្លែងនោះម្តង សូមឲ្យវាបែកបាក់។ ងាកចេញពីអ្វីជារបស់ "មែនហើយ និយាយថា ខ្ញុំជាមេតូឌីស្ទ" ឬ "ប្រេសប៊ីធើរៀន" ឬ "ខ្ញុំជាអាសាំប្លី" "ខ្ញុំជាវ៉ែនណេស ខ្ញុំល្អដូចអ្នកដែរ។" ត្រូវហើយ។ គ្រាន់តែចេញពីនោះម្តង ផ្តល់ផ្លូវ។ ទទួលបានទាំងអស់...

194 សូមឱ្យទេវតាចាប់អ្នកនៅពេលមួយ ទេវតារបស់ព្រះអម្ចាស់ដែលនឹងនាំអ្នកនូវសេចក្តីពិតនៃសារ។ អនុញ្ញាតឱ្យគាត់ចាប់អ្នកម្តង អ្នកនឹងបន្ទាបខ្លួនចុះទៅពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ អ្នកនឹងបន្ទាបខ្លួនចុះទៅទាំងអស់ដែលនៅសល់របស់វា។ បាទ អ្នកនឹង អ្នកប្រាកដជាធ្វើវាបាន។ បាទ អ្នកនឹង—អ្នកនឹងភ្លេចបញ្ហាទាំងអស់នេះ។

195 ប៉ុន្មានថ្ងៃមុន មិត្តភក្តិដ៏ផ្អែមល្ហែមម្នាក់ដែលខ្ញុំមាន មនុស្សល្អម្នាក់និយាយមកខ្ញុំថា ចាកចេញពីបន្ទប់បន្ទាប់ពីខ្ញុំបានសម្ភាសន៍ ចាកចេញពីបន្ទប់ និយាយថា "បងប្រុសប្រាណហាំ..." ហើយមនុស្សម្នាក់នេះបានក្លាយជាជំនួយហិរញ្ញវត្ថុរបស់ខ្ញុំនៅក្នុងការប្រជុំនៅទីនោះ។ មកកន្លែងដែលខ្ញុំមិនដឹងថាខ្ញុំនឹងធ្វើឱ្យរឿងនេះទៅដោយរបៀបណា គ្រាន់តែជឿលើព្រះ មនុស្សនេះនឹងសរសេរវាចេញ។ បាទ គ្រាន់តែជាមនុស្សល្អម្នាក់! ហើយមនុស្សម្នាក់នេះបានធ្វើដំណើរហើយមកពីទីក្រុងដ៏អស្ចារ្យមួយ នៅទីនេះកាលពីប៉ុន្មានយប់មុន ហើយឈរនៅក្នុងបន្ទប់ហើយនិយាយមកកាន់ខ្ញុំ ល្ងាចមួយបាននិយាយថា "បងប្រុស ប្រាណហាំ" បាននិយាយ

ថា "ខ្ញុំគ្រាន់តែចង់និយាយរឿងមួយ។" បាននិយាយថា "មិនមានមនុស្សម្នាក់សោះក្រៅពីអ្នកដែលស្រឡាញ់អ្នកដែលខ្ញុំស្គាល់។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំសប្បាយចិត្តណាស់សម្រាប់រឿងនោះ។"

196 បាននិយាយថា "បងប្រុស ប្រាណហាំ មានរឿងមួយ រឿងមួយខុស។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "នោះជាអ្វី បងស្រី?"

197 បាននិយាយថា "មែនហើយ រឿងមួយគឺនេះ បងប្រុសប្រាណហាំ ថាប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់តែសម្របសម្រួលលើគោលលទ្ធិនោះតិចតួចដែលអ្នកមាន" បាននិយាយថា "គ្រប់អង្គការនឹងទទួលអ្នក។"

198 ខ្ញុំបានឃើញភ្លាម ខ្ញុំគិត...ខ្ញុំបាននិយាយថា "តើគោលលទ្ធិអ្វី បងស្រី?"

ហើយបាននិយាយថា "អូ ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។"

199 "អូ!" ខ្ញុំបាននិយាយថា "ប៉ុន្តែ បងស្រី អ្នកមិនអាចរំពឹងថាខ្ញុំនឹងសម្របសម្រួលលើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះទេ។ ហើយនៅតែជាអ្នកបម្រើរបស់ព្រះ។"

200 ហើយបាននិយាយថា "មែនហើយ នៅទីនេះ មានក្រុមអ្នកបម្រើព្រះដែលខ្ញុំនៅទីនេះដើម្បីតំណាងឱ្យទីក្រុងធំនេះ។" បាននិយាយថា "ប្រសិនបើអ្នកនឹងប្រាប់ពួកគេថាទេវតារបស់ព្រះអម្ចាស់ដែលផ្ដល់ឱ្យអ្នកនូវនិមិត្តទាំងនេះបានប្រាប់អ្នកឱ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ បន្ទាប់មកពួកគេសុខចិត្តទទួលយកវា។"

201 "មែនហើយ" ខ្ញុំបាននិយាយថា "បទពិសោធន៍របស់ពួកគេគឺខ្សោយជាងទឹកលាងចាន!" ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនខ្វល់ពីអ្វីដែលទេវតាណាមួយនឹងនិយាយទេ ប្រសិនបើវាមិនមែនយោងទៅតាមព្រះបន្ទូល ខ្ញុំមិនជឿទេ!" ខ្ញុំបាននិយាយថា "ប្រសិនបើទេវតានោះប្រាប់ខ្ញុំពីអ្វីដែលខុសពីនោះ ខ្ញុំនឹងមិនជឿទេវតាទេ។" ត្រូវហើយ! ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគឺទីមួយ លើសជាងទេវតានិងអ្វីៗផ្សេងទៀត! ទេវតាពិត...ខ្ញុំបាននិយាយថា "បើគាត់មិនប្រាប់ខ្ញុំទេ ខ្ញុំនឹងមិនស្ដាប់គាត់ទេ។" បាទ។

202 ស្ត្រីនោះមិនដឹងថាត្រូវធ្វើអ្វីទេ។ នាងបាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនដែលឮរឿងបែបនេះទេ។ ខ្ញុំមិនដែលដឹងអំពីវាទេ។" ឃើញទេ គឺជាអ្នក។ ដូច្នេះខ្ញុំផ្ដល់ឱ្យស្ត្រីគួរអាណិតនូវបទគម្ពីរមួយចំនួន។ ហើយនាងបាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹងត្រលប់ទៅផ្ទះវិញហើយសិក្សាគម្ពីរសញ្ញាថ្មី។ ខ្ញុំមិនដែលសិក្សាវាទេ។" ឃើញទេ អ្នកនៅ

ទីនោះ។ អូ ខ្ញុំអើយ! អូ ខ្ញុំអើយ! នោះហើយជាកន្លែងដែលអ្នកទទួលបាន។ អូ ខ្ញុំអើយ!

203 ឈប់ព្យាយាមរក្សា។ លែងវា! នោះហើយជាអ្វីដែលអ្នកចង់ធ្វើ: ងាកចេញ។ យ៉ាកុប នៅពេលដែលគាត់បានលែងវាគាត់មិនអីទេ គាត់បានក្លាយជាព្រះអង្គម្ចាស់ហើយមានអំណាចជាមួយព្រះ។

204 គឺដាវីឌ*តូច*ដែលពាក់អាវខាងសាសនារបស់សូល បានចេញទៅ—ទៅ—ដើម្បីប្រយុទ្ធនឹងកូលីយ៉ាត។ ហើយនៅពេលដែលដាវីឌបានចាប់ផ្ដើមនៅទីនោះដើម្បីប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងកូលីយ៉ាតជាមួយនឹងគ្រឿងសឹកដ៏ធំនេះ គាត់បានមើលជុំវិញ គាត់មើលទៅក្រោយ គាត់មើលទៅដូចជាអ្នកផ្សេងទៀត ដូច្នេះគាត់បាននិយាយថា "មានអ្វីខុសនៅទីនេះ។"

205 ដរាបណាអ្នកដូចជាលោកិយ ហើយចុះសម្រុងជាមួយលោកិយ ហើយធ្វើដូចគ្នានឹងលោកិយដែរ មានអ្វីខុស។

206 ដាវីឌបាននិយាយថា "នេះមើលទៅរឹងមាំពេក។ ខ្ញុំមានសញ្ញាប័ត្របណ្ឌិត ខ្ញុំទទួលបានបណ្ឌិត។ ឃើញទេ ខ្ញុំជាកម្មសិទ្ធិរបស់អង្គការដ៏អស្ចារ្យ តើខ្ញុំអាចប្រយុទ្ធជាមួយរឿងទាំងអស់នេះដោយរបៀបណា? ខ្ញុំមិនដឹងអ្វីទាំងអស់អំពីវា។ ខ្ញុំមិនដឹងអ្វីទាំងអស់អំពីវា!" ដាវីឌបាននិយាយថា "យករបស់ចេញពីខ្ញុំ។" ហ្នឹងហើយ។ "ប្រសិនបើខ្ញុំនឹងប្រយុទ្ធដើម្បីព្រះ ខ្ញុំមិនចង់មើលទៅដូចជាក្រុមមនុស្សកំសាកដែលឈរនៅទីនេះទេ ពាសដែកទាំងអស់ត្រូវបានទម្លុះ។ ខ្ញុំមិនអាចមានការប្រជុំបានទេ..."

207 ការប្រជុំជាច្រើន មនុស្សជាច្រើន អ្នកដឹកនាំជាច្រើនដែលមករកខ្ញុំ ហើយសារភាពថាពួកគេជឿថាព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទគឺត្រឹមត្រូវក្នុងការទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ប៉ុន្តែនិយាយថា "អង្គការរបស់យើងនឹងដកយើងចេញ។" ជាលេសរបស់អ្នក! យកគ្រឿងសឹករបស់សូលចេញ!

208 ផ្ដល់ឱ្យខ្ញុំនូវអំណាចនិងកម្លាំងនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ! ព្រះអង្គអើយ សូមបញ្ជូនទូលបង្គំដោយខ្សែដង្ហក់ មិនថាវាជាអ្វី (តូចប៉ុណ្ណា) វាយខ្មាំងសត្រូវចុះ។ នោះជាការពិត។ បញ្ជូនខ្ញុំមក ប៉ុន្តែកុំឲ្យខ្ញុំស្លៀកពាក់ដូចអ្នកផ្សេងទៀតជាមួយអិលអិល ភីអេច.ឌី បណ្ឌិត អ្វីៗទាំងអស់នោះ។

209 ដាវីឌបាននិយាយថា "រឿងនេះមើលទៅមិនត្រឹមត្រូវទេ។" គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនដឹងអ្វីទាំងអស់អំពីរឿងនោះ។" គាត់បាននិយាយថា "រឿងតែមួយគត់ដែលខ្ញុំដឹង ថាខ្ញុំមាននោះខ្ញុំ...នៅខាងក្រោយវាលខ្សាច់ ខ្ញុំកំពុងមើលថែចៀមរបស់ឪពុកខ្ញុំ។" ហើយបាននិយាយថា "សត្វតោមួយក្បាលចូលមកចាប់កូនចៀមតូច ហើយរត់ចេញជាមួយវា ហើយខ្ញុំដឹងថានោះជាកូនចៀមរបស់ឪពុកខ្ញុំ ហើយ អូ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំ...ខ្ញុំមិនបានបំពាក់ទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំគ្រាន់តែយកខ្សែដង្ហក់របស់ខ្ញុំហើយដើរតាមវា។" បាននិយាយថា "ខ្ញុំបានសម្លាប់វា ហើយយកកូនចៀមមកវិញ។" អូ ខ្ញុំអើយ! ពួកគេឈរនៅទីនោះ មានលំពែងនៅក្នុងដៃរបស់ពួកគេ មិនអាចធ្វើវាបានទេ។

210 នោះហើយជាបញ្ហានៅថ្ងៃនេះ។ ព្រះមានចៀមជាច្រើនដែលវង្វេង អង្គការនិងអ្វីៗបានលួចពួកគេចេញ នាំពួកគេចូលទៅក្នុងចិត្តវិទ្យា។ ព្រះប្រទានដាវីឌដល់យើងដោយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះនិងអំណាចនៃព្រះ ដើម្បីដឹកនាំវានៅពេលដែលយើងទៅជួបបញ្ញាយក្សទាំងនេះ (ត្រូវហើយ!) ជាមួយនឹង ភីអេច អិលអិលឌី យ្យូយូអេសឌី ឬអ្វីក៏ដោយដែលវាអាចមាន។ ផ្តល់ឱ្យខ្ញុំនូវព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះនិងអំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នក យើងអាចសម្លាប់ពួកមាឌធំទាំងអស់នៅលើវាល។ ត្រូវហើយ! យើងត្រូវការបុរសដែលអាច...

211 ហេតុអ្វី ដាវីឌគឺជាលេសដ៏កំសត់បំផុតដែលមាននៅលើទីលាន ដើម្បីប្រយុទ្ធជាមួយយក្ស។ គាត់ ហេតុអ្វី គាត់—គាត់គ្មានអ្វីក្រៅពីជាក្មេងប្រុសទេ។ ហើយព្រះគម្ពីរបានថែងថាគាត់ "ក្រហមឆ្មៅ" ជាមិត្តចាស់បន្តិចមើលទៅស្រពិចស្រពិលប្រហែលជាមានស្មាកោង បំណែកនៃស្បែកចៀមរុំជុំវិញគាត់។ គាត់មិនមានសញ្ញាបត្របញ្ញាធំទាំងនេះទេ ហើយទទួលបានការបណ្តុះបណ្តាលយ៉ាងល្អ។ គាត់មិនដឹងអ្វីអំពីដាវទេ។ គាត់មិនដឹងអ្វីទាំងអស់អំពីការហ្វឹកហាត់ដែលសូល...

212 សូលគឺល្អបំផុតដែលពួកគេអាចមាន ប៊ីស្សពសូល។ ប្រាកដណាស់ គាត់មានក្បាលនិងស្មាខ្ពស់ជាងកងទ័ពផ្សេងទៀត។ ហេតុអ្វី គាត់ជា—គាត់គឺជាអ្នកដែលគួរតែទៅវាយគាត់ ប៉ុន្តែគាត់ខ្លាច។

213 ហើយថ្ងៃនេះយើងដឹងថាយើងត្រូវការការរស់ឡើងវិញ។ យើងដឹងថាយើងត្រូវការការរំជើបរំជួលក្នុងចំណោមប្រជាជន។ វានឹងមិនយកបណ្ឌិតទេវភាពទេ។ វានឹងត្រូវការភាពទន់ខ្សោយ (ហាលេលូយ៉ា) ដែលនឹងយកព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះនៅក្នុងអំណាចនៃការរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ហើយសម្លាប់រឿងនេះ។ វា

នឹងនាំព្រះគ្រីស្ទទៅកាន់ប្រទេសក្នុង...អនុញ្ញាតឱ្យពួកគេឃើញថាទ្រង់នៅតែអាចបើកភ្នែករបស់មនុស្សខ្វាក់បាន ប្រោសអ្នកជំងឺ ប្រោសមនុស្សស្លាប់ ហើយទ្រង់ជាព្រះជាអ្នកឈ្នះ! អាម៉ែន។ យើងត្រូវការដាវីឌ ដែលមិនបានទទួលការបណ្តុះបណ្តាលនៅសាលាទេវវិទ្យា យើងត្រូវការបុរសម្នាក់ដែលមិនដឹងអ្វីទាំងអស់អំពីរឿងនោះ ក្មេងប្រុសភ្នួររាស់តូចខ្លះ ឬអ្វីមួយ ក្មេងប្រុសតូចខ្លះមានស្មារកោងមិនគួឱ្យចង់ឃើញច្រើនទេ នឹងដើរតាមផ្លូវដោយអំណាចនៃព្រះ។

214 ម្តាយជិតស្លាប់ នាងបាននិយាយថា "ប៊ីលី ខ្ញុំបានទុកចិត្តនិងជឿអ្នក។ អ្នកគឺជាកម្លាំងខាងវិញ្ញាណរបស់ខ្ញុំ អ្នកបាននាំខ្ញុំទៅរកព្រះ។"

215 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ម៉ាក់ ពេលខ្ញុំនៅក្មេង...ប្រវត្តិរបស់យើង ពិតណាស់អៀរឡង់ យើងនឹងពឹងផ្អែកលើកាតូលិកតិចតួច។" ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "ក្រុមជំនុំបាននិយាយថា—ថាពួកគេ—ពួកគេគឺជារាងកាយរបស់មនុស្ស ពួកគេមានវាទាំងអស់ អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលពួកគេបានធ្វើគឺមិនអីទេ។ ខ្ញុំមិនអាចជឿបានទេ ព្រោះលូធើរៀនបាននិយាយថា 'យើងជារាងកាយរបស់មនុស្ស យើងទទួលបានវាទាំងអស់។' ពួកបាទីស្ទបាននិយាយថា 'យើងជារូបកាយ យើងទទួលបានវាទាំងអស់។' មានច្រើនពេក មានប្រហែលប្រាំបួនរយអង្គការផ្សេងៗគ្នា។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "ម៉ាក់ ខ្ញុំមិនអាចទុកចិត្តបានទេ តើមួយណាត្រឹមត្រូវ?"

216 មករកខ្ញុំនិយាយនេះដោយបន្ទាបខ្លួននិងផ្អែមល្ហែម ប៉ុន្តែខ្ញុំជឿថាគ្មាននរណាម្នាក់ត្រឹមត្រូវទេ។ ហ្នឹងហើយ។ ខ្ញុំត្រឡប់ទៅព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះវិញ ខ្ញុំបានឃើញអ្វីដែលវាបានធ្វើនៅទីនោះ។ (ហើយបន្ទាប់មក ព្រះជាម្ចាស់ អនុញ្ញាតឱ្យយើងទាំងអស់គ្នាត្រឡប់ទៅទីនោះវិញ។) ហើយជាមួយនឹងភាពទន់ខ្សោយ និងគ្មានការគាំទ្រពីអង្គការ គ្មានការគាំទ្រនៃនិកាយ គ្មានការគាំទ្រនៃការរៀបចំខាងសាសនា ប៉ុន្តែនៅក្នុងភាពសាមញ្ញនិងអំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែលបានធ្លាក់ចុះនៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០ ជាមួយនឹងសារដូចគ្នាដែលពេត្រុសមាននៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០ "ចូរអ្នករាល់គ្នាប្រែចិត្តចុះ ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកទាំងអស់គ្នា ដោយនូវព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ប្រយោជន៍ឲ្យបានរួចពីបាប។"

217 អ្នកនឹងមិនត្រូវបានប្រមូលដូចក្រុមអ្នកទេវវិទូទាំងនេះទេ ជាមួយនឹងកអាវរបស់អ្នកវិលជុំវិញនិងបរិញ្ញាបត្រសិល្បៈ។ ប៉ុន្តែ បងប្រុស អ្នកនឹងមានអ្វីមួយនៅក្នុងដៃរបស់អ្នក ហើយដរាបណាព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះនឹងចូលទៅក្នុងព្រះបន្ទូល

នោះ វានឹងយកឈ្នះនិងនាំយកចៀមដែលវង្វេងដែលបានវង្វេងបាត់មកវិញ។ អាម៉ែន! សារភាពចំណុចខ្សោយរបស់យើង! បោះចោលគោលលទ្ធិនៃទេវភាពរបស់អ្នក! បោះបង់ការដឹងទាំងអស់របស់អ្នក សមាជិកភាពរបស់អ្នក! ដកខ្លួនអ្នកនៅចំពោះព្រះ ដោយនិយាយខាងវិញ្ញាណ ហើយហៅខ្លួនឯងថា "មិនសក្តិសម!" បន្ទាប់មកព្រះអាចប្រើអ្នក។ គ្រាន់តែកុំនិយាយវាចេញពីមាត់របស់អ្នក យកវាចេញពីចិត្តរបស់អ្នក។

218 យ៉ាកុប ដាវីឌ ពួកគេត្រូវដោះខ្លួនចេញ។ គាត់ខ្សោយបំផុតក្នុងចំណោមហ្វូងមនុស្សទាំងមូល។

219 គិតទៅ ប្រហែលជាទាហានមួយម៉ឺនឬមួយសែននាក់នៅលើភ្នំ។ ពួកគេទាំងអស់បានហ្វឹកហ្វឺន ម្នាក់ៗមានបណ្ឌិត ម្នាក់ៗមានលំពែង ពួកគេជាទាហាន។ ពួកគេម្នាក់ៗគឺសាជីវកម្ម*ដូច្នេះ-និង-ដូច្នេះ* ឯកជន*ដូច្នេះ-និង-ដូច្នេះ* (សូម្បីតែឯកជន) ឧត្តមសេនីយ៍*ដូច្នេះ-និង-ដូច្នេះ* អនុសេនីយ៍ឯក*ដូច្នេះ-និង-ដូច្នេះ។* "ឧត្តមសេនីយផ្កាយបួន សូល ប៊ីស្សព បាទ មហាកិត្តិយស បាទ!" ពួកគេម្នាក់ៗឈរនៅទីនោះ ជាអ្នកបណ្តុះបណ្តាល។

220 ហើយខ្មាំងសត្រូវឈរនៅលើភ្នំបាននិយាយថា "អ្នកកំសាក។" អូ!

221 ហើយឡើងនៅក្នុងជំរុំមកបន្តិច ស្មាកោង (ឱព្រះអង្គអើយ!) មិត្តតូចដែលមានមុខក្រហម ខ្សែដង្ហក់តូចនៅលើខ្នងរបស់គាត់ ជាមួយនឹងចំណិតផ្លែទំពាំងបាយជូរនៅក្នុងដៃរបស់គាត់សម្រាប់បងប្រុសរបស់គាត់។ ហើយយក្សនោះចេញមកហើយស្រែកជាញឹកញាប់។ បាននិយាយថា "អ្នកចង់ប្រាប់ខ្ញុំថា អ្នកជាអ្នកប្រាជ្ញដែលបានបណ្តុះបណ្តាលនៅទីនេះ នឹងឈរនៅទីនោះ ហើយអនុញ្ញាតឱ្យពួកភីលីស្ទីនដែលមិនកាត់ស្បែកនោះប្រឆាំងនឹងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់?" អាម៉ែន! បាននិយាយថា "តើអ្នកខ្លាចគាត់ទេ?"

222 សូលបាននិយាយថា "បើអ្នកចង់ទៅ សូមមកទីនេះ។ ខ្ញុំនឹង—ខ្ញុំនឹង—ខ្ញុំនឹងបញ្ជូនអ្នកទៅសាលារយៈពេលម្ភៃឆ្នាំឥឡូវនេះ ហើយខ្ញុំនឹងឲ្យអ្នក—នូវសញ្ញាបត្រ។ ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកពីអ្វីដែលខ្ញុំនឹងធ្វើ ខ្ញុំនឹងផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវសញ្ញាប័ត្ររបស់ខ្ញុំ។"

223 គាត់បាននិយាយថា "យករបស់នោះទៅ។" អូ ខ្ញុំអើយ! "ខ្ញុំមិនចង់ធ្វើអ្វី

ជាមួយវាទេ។" គាត់ចង់ទុកចិត្តលើព្រះ។ គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំដឹងពីអ្វីដែលព្រះបានធ្វើសម្រាប់ខ្ញុំជាមួយ*ការនេះ* ហើយខ្ញុំត្រៀមខ្លួនជាស្រេចដើម្បីទុកចិត្តព្រះនៅចំពោះមុខអ្វីទាំងអស់។" អាម៉ែន! នោះជាបទពិសោធន៍របស់គ្រីស្ទាន។

224 សូម្បីតែសូល នៅពេលដែលគាត់ត្រូវកម្ចាត់គ្រឿងសឹករបស់គាត់ គាត់បានដោះគ្រឿងសឹកខាងសាសនា គាត់បានធ្វើដូចដាវីឌបានធ្វើ។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលសូលមកដល់ចុងបញ្ចប់នៃផ្លូវ គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំបានប្រយុទ្ធយ៉ាងល្អ។" នោះគឺជាសត្រូវចុងក្រោយដែលត្រូវយកឈ្នះ។ "ខ្ញុំបានប្រយុទ្ធយ៉ាងល្អ ខ្ញុំបានបញ្ចប់ការប្រណាំងរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំបានរក្សាសេចក្តីជំនឿ។ ចាប់ពីពេលនេះតទៅ មានមកុដមួយសម្រាប់ខ្ញុំ ដែលព្រះអម្ចាស់ ជាចៅក្រមដ៏សុចរិត នឹងប្រទានឲ្យខ្ញុំនៅថ្ងៃនោះ។" បាននិយាយថា "មិនមែនតែខ្ញុំទេ ប៉ុន្តែអស់អ្នកដែលស្រឡាញ់ការលេចមករបស់ទ្រង់។"

225 ឱ សេចក្តីស្លាប់បាននិយាយថា "ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងទទួលអ្នកក្នុងរយៈពេលពីរបីនាទី។" ហើយផ្នូរបាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹងបង្កើតអ្នកនៅទីនោះ។"

226 គាត់ថា "ឱសេចក្តីស្លាប់អើយ តើទ្រនិចឯងនៅឯណា? ផ្នូរអើយ តើជ័យជំនះរបស់អ្នកនៅឯណា? ខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំកំពុងដេកនៅទីនេះនៅក្នុងគុកងងឹតរ៉ូម៉ាំងនេះជាប់ច្រវាក់ កដៃនិងដៃរបស់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំមានស្នាមរំពាត់សាមសិបប្រាំបួននៅខាងក្រោយខ្នងរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំនៅទីនេះទាំងទឹកភ្នែកហូរ រហូតមើលមិនឃើញទៀត។ ខ្ញុំមិនអាចមើលឃើញដោយភ្នែកធម្មជាតិរបស់ខ្ញុំទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំអាចមើលឃើញមកុដនៃសេចក្តីសុចរិតដាក់នៅត្រង់នោះ។ កជើងរបស់ខ្ញុំដំបៅអស់ហើយ។ ខ្ញុំបានស្រេកឃ្លានយ៉ាងខ្លាំងចំពោះនំប៉័ងចាស់ដែលពួកគេបោះនៅទីនេះ ហើយសត្វកណ្តុរបានរត់មកលើខ្ញុំ ហើយពីងពាងនិងអ្វីៗទាំងអស់ រហូតដល់ខ្ញុំខ្សោយ។" ប៉ុន្តែគាត់អាចឈរប្រឈមមុខនឹងសេចក្តីស្លាប់ហើយនិយាយថា "តើទ្រនិចរបស់ឯងនៅឯណា? ផ្នូរអើយ តើជ័យជំនះរបស់ឯងនៅឯណា?" ជាមួយនឹងច្រវាក់ញ័រនៅលើដៃរបស់គាត់។ ហាលេលូយ៉ា! (នោះហើយជាអ្វីដែលយើងត្រូវការ។) "ផ្នូរអើយ តើជ័យជំនះរបស់ឯងនៅឯណា?"

ផ្នូរបាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹងធ្វើឲ្យអ្នកពុកផុយ ប៉ុល។"

227 គាត់បាននិយាយថា "ប៉ុន្តែសូមអរព្រះគុណដល់ព្រះ ខ្ញុំបានទទួលជ័យជំនះរួចហើយតាមរយៈព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទរបស់យើង។"

228 នៅពេលដែលគាត់ខ្សោយ ទំនួញ—ទំនួញ...ទាំងអស់របស់គាត់ត្រូវបានរំលាយពីគាត់។ ឯកសារតែងតាំងទាំងអស់របស់គាត់ត្រូវបានដកចេញពីគាត់។ គាត់មិនមែនជាកម្មសិទ្ធិរបស់ក្រុមសភាទៀតទេ ឬ...ណាមួយនៃពួកគេ។ ឃើញទេ គាត់មិនមែនជាកម្មសិទ្ធិរបស់ពួកគេទៀតទេ។ ទ្រង់បាននិយាយយ៉ាងខ្លាំងប្រឆាំងនឹងពួកគេរហូតដល់ពួកគេក្លាយជាប៊ីស្សព...បាននិយាយថា "អ្នកចង់ប្រាប់ខ្ញុំពីបុរសម្នាក់ដែលជាប់គុកម្ភៃឆ្នាំនៅក្នុងគុករ៉ូម៉ាំងនៅទីនោះ ហើយអាចប្រាប់យើងមិនឱ្យស្ត្រីរបស់យើងអធិប្បាយបានទេ? ហឺ! កុំប្រាប់យើង" បាននិយាយថា "យើងដឹងច្បាស់ជាង។ តើបុរសនោះជានរណានៅទីនោះ យ៉ាងណាក៏ដោយ ប្រាប់យើងឱ្យធ្វើ*បែបនេះ បែបនោះឬផ្សេងទៀត*?" បាននិយាយថា "យើងដឹងថាយើងកំពុងធ្វើអ្វី។"

229 "បាទ" ប៉ុលបាននិយាយថា "មានមនុស្សក្រោកឡើងក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នានឹងចាប់ផ្តើមអង្គការមួយឆាប់ៗនេះ ក្រោកឡើងហើយនឹងដកខ្លួនចេញពីសេចក្តីជំនឿបែបនោះ ដោយមិនមានព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ។" បាននិយាយថា "ពួកគេបានចេញពីចំណោមយើងរួចហើយ ពីព្រោះពួកគេមិនមែនជាយើងទេ។"

230 ហើយវាមានអ្វីកើតឡើង? ចូលមកក្នុងព្រះវិហារកាតូលិក ពីកាតូលិកទៅលូធើរ៉ាន ហើយចុះទៅចុងក្រោយ សន្និបាតរបស់ព្រះ រឿងដដែល ធ្វើដូចគ្នា។

ទាំងអស់ដូចគ្នា!

231 ប៉ុន្តែ អូ ចំពោះបុរសឬស្ត្រីដែលខ្សោយគ្រប់គ្រាន់ ដែលដឹងពីភាពទន់ខ្សោយរបស់អ្នក នោះនឹងអនុញ្ញាតឱ្យព្រះប្រើអ្នក! ខ្ញុំគ្រាន់តែបន្តនិយាយ ខ្ញុំគិតថាខ្ញុំនិយាយយូរពេក។

232 ឥឡូវនេះ តើវាជាអ្វី? ឥឡូវនេះ គាត់គឺជា...ដាវីឌគឺជាអ្នកដែលមិនបានរៀនច្រើនបំផុតនៅក្នុងក្រុម។ គាត់គ្មានសាលាប្រយុទ្ធទេ គាត់មិនដឹងអ្វីទាំងអស់។ ដូច្នេះគាត់គ្មានសាលាណាដែលការប្រយុទ្ធនេះត្រូវបានកំណត់នៅចំពោះមុខគាត់ទេ ប៉ុន្តែគាត់បានទទួលស្គាល់ថាមានព្រះ។ ហើយគាត់បានយកអ្វីដែលខ្សោយបំផុត ពួកគេមានលំពែង គ្រឿងសឹក ធ្នូ និងអ្វីៗផ្សេងទៀត ហើយដាវីឌមានខ្សែដង្ហក់តូចមួយជាមួយថ្មនៅក្នុងនោះ។ ប៉ុន្តែ ឃើញទេ គាត់ដឹងពីអ្វីដែលគាត់អាចទុកចិត្តបាន។ គាត់បានសារភាពភាពទន់ខ្សោយរបស់គាត់ ប៉ុន្តែជំនឿរបស់គាត់លើព្រះ។

233 គាត់ថា "ខ្ញុំមិនចង់បានខែលណាមកលើខ្ញុំដើម្បីកុំឲ្យប៉ះត្រូវអ្វីទាំងអស់។ ខ្ញុំមិនចង់ឡើងមកទីនេះ និយាយថា 'ឥឡូវនេះ តើបងប្អូននឹងសហការជាមួយខ្ញុំទេ? ខ្ញុំជាកម្មសិទ្ធិរបស់សភា ខ្ញុំជាកម្មសិទ្ធិរបស់ប្រេសប៊ីធើរៀន ខ្ញុំជាមេតូឌីស្ទ ខ្ញុំជាបាទីស្ទ តើអ្នកនឹងសហការគ្នាជាមួយខ្ញុំទេ?' ខ្ញុំមិនចង់ស្គាល់អ្វីទាំងអស់នោះទេ។ 'នៅទីនេះ ខ្ញុំនឹងបង្ហាញអ្នកនៅក្នុងហោប៉ៅរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំមានសញ្ញាប័ត្ររបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំទើបតែទទួលបានបរិញ្ញាបត្រសិល្បៈ។ ខ្ញុំមកពីសាកលវិទ្យាល័យ*ដូច្នេះ-និង-ដូច្នេះ* ខ្ញុំ—ខ្ញុំបានសិក្សានៅទីនោះ។ ខ្ញុំបានទទួលដូច្នេះ។ អូ ខ្ញុំអាចនិយាយបាន! ខ្ញុំ*បែបនេះ បែបនោះ ឬផ្សេងទៀត*។'" គាត់មិនចង់បានរបស់ទាំងនោះទេ!

234 អ្វីដែលគាត់ចង់បាន គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំទទួលបានការទុកចិត្តលើព្រះ ហើយខ្ញុំទៅ។" នោះហើយជាវា។ ហើយយក្សបានធ្លាក់ចុះ។ ហ្នឹងហើយ។

235 នោះហើយជាអ្វីដែលយើងត្រូវការនៅថ្ងៃនេះ បងប្រុស។ យើងត្រូវការ ថ្ងៃនេះ បុរសដូចជាដាវីឌ មិនមែនជាបទពិសោធន៍នៅសាកលវិទ្យាល័យទេ។

236 គឺមីកាយ៉ាតូច មីកាយ៉ាតូច ជាកូនរបស់អ៊ីមឡា ក្រីក្រ ត្រូវគេបដិសេធដេញចេញពីនិកាយទាំងអស់ដោយសារតែជំហរពិតរបស់គាត់ចំពោះព្រះ។ ប៉ុន្តែមានមនុស្សម្នាក់របស់ព្រះបានមក ដោយឈ្មោះយ៉ូសាផាត ហើយនិយាយនៅទីនោះ "ខ្ញុំចង់ស្គាល់ព្រះបន្ទូលពិតរបស់ព្រះ។"

237 សូលបាននិយាយថា "ខ្ញុំមានបួនរយនៃមនុស្សដែលល្អបំផុតដែលអ្នកមិនធ្លាប់ដឹង។" បាននិយាយថា "ពួកគេទាំងអស់បានទទួលសញ្ញាប័ត្ររបស់ពួកគេ ពួកគេទាំងអស់បានហ្វឹកហាត់នៅទីនេះនៅក្នុងសាលារៀន។" បាននិយាយថា "ហេតុអ្វី ពួកគេជាគ្រូអធិប្បាយដ៏ល្អបំផុតដែលអ្នកមិនធ្លាប់បានឮ។" បាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹងនាំពួកគេចេញ ហើយយើងនឹងពិគ្រោះជាមួយព្រះអម្ចាស់សម្រាប់អ្នក។"

238 ប៉ុន្តែបន្ទាប់មកគាត់ចេញមកទីនោះ ហើយគាត់បានមើលជុំវិញ យ៉ូសាផាតបាននិយាយថា "បាទ ខ្ញុំឮអ្នកនេះនិយាយ*ដូច្នេះ* ហើយខ្ញុំឮម្នាក់និយាយវា ប៉ុន្តែ" បាននិយាយថា "តើអ្នកមានមួយផ្សេងទៀតទេ? តើអ្នកមិនមានមួយផ្សេងទៀតទេឬ?"

239 ព្រះនឹងទទួលសារមួយទៅកាន់ចិត្តពិតនេះ។ មានម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេឈរនៅទីនោះ ប៉ុន្តែព្រះមានបុរសម្នាក់សម្រាប់ម្នាក់នោះ។ អាម៉ែន។ បើមានចិត្ត

ពិតតែមួយ កន្លែងណាមួយព្រះមានបុរសម្នាក់សម្រាប់គាត់។ យ៉ូសាផាតជាមនុស្សពិត ជាស្ដេចកោតខ្លាចព្រះ ហើយគាត់មានការយល់ដឹងគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីដឹងថាសាររបស់ពួកគេគឺខុស។ ទ្រង់បានដឹងថាវាផ្ទុយនឹងព្រះបន្ទូល អាម៉ែន (អូ បងប្រុសនេវីល!) យ៉ូសាផាតបានដឹងរឿងនោះ។

240 គាត់បាននិយាយថា "មែនហើយ ខ្ញុំ—ខ្ញុំបានចុះទៅកំណត់ត្រាទាំងមូលតារាងនៅទីនេះនៅក្នុងសិក្ខាសាលានេះ ខ្ញុំមានពួកគេគ្រប់គ្នានៅទីនេះ។" បាននិយាយថា "មែនហើយ មើលនៅទីនេះ មួយនេះមាន…ល្អ មើលសញ្ញាបត្រដែលគាត់មាន។ មើលមួយនេះនៅទីនេះ" និយាយថា "មើល—មើលពិន្ទុដែលគាត់មាន។ សូមមើលសេដេគានៅទីនេះ គាត់ជាមេរបស់វា។ ហេតុអ្វី គាត់ជាប៊ីស្សពគាត់នៅលើយើងទាំងអស់គ្នា។ ប្រាកដណាស់អ្នកនឹងទទួលយកពាក្យរបស់គាត់!"

យ៉ូសាផាតបាននិយាយថា "បាទ" បាននិយាយថា "ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំ…"

241 "មែនហើយ មើល មើល ពួកគេទាំងអស់យល់ស្របជាមួយគាត់។ ពួកគេទាំងអស់គឺជាអង្គភាពដ៏អស្ចារ្យមួយ! ហើយអ្នកមិនអាចនិយាយថាពួកគេមិនមែនជាជនជាតិហេព្រើរទេ។ អ្នកមិនអាចនិយាយថាពួកគេមិនមែនជាហោរាទេ នេះគឺជាសញ្ញាប័ត្រដែលបង្ហាញថាពួកគេមាន។"

242 យ៉ូសាផាតបាននិយាយថា "បាទ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំស្គាល់អ័ហាប់។" បាននិយាយថា "នោះ—មិនអីទេ ប៉ុន្តែ…"

243 បាននិយាយថា "តើអ្នកជាអ្វី…តើអ្នកនឹងសុំខ្ញុំទៀតទេ? មានសាលារបស់ខ្ញុំទាំងមូល! មានអង្គការទាំងអស់រួមគ្នា។"

244 "ប៉ុន្តែតើអ្នកមិនមានមួយដែលមិនមែនជាកម្មសិទ្ធិរបស់ក្រុមនោះទេឬ? គ្មាននរណាម្នាក់ នៅកន្លែងណាមួយទេឬ?"

245 "មែនហើយ តើគាត់នឹងក្លាយជាអ្វី? គាត់នឹងក្លាយជាអ្នកមិនចេះអក្សរ! មែនហើយ តើអ្នកចង់បានអ្វីជាមួយបុរសបែបនេះ?"

246 "ប៉ុន្តែ—ប៉ុន្តែខ្ញុំគ្រាន់តែសួរអ្នក តើអ្នកមិនមានកន្លែងណាមួយទេឬ?"

247 "អូ" គាត់បាននិយាយថា "មែនហើយ មានបែបនេះ។" (នៅទីនោះ អូ អរគុណព្រះសម្រាប់ការនោះ!) "មានរឿងបែបនេះ ប៉ុន្តែ" បាននិយាយថា "ខ្ញុំស្អប់គាត់។

ហើយពួកគេទាំងអស់ក៏ស្អប់គាត់ដែរ។" បាននិយាយថា "យើងបានទាត់ ហើយពួកគេបានបណ្តេញគាត់ចេញពីអង្គការនោះ គ្រប់គ្នានៃពួកគេ។" បាននិយាយថា "គាត់មកទីនេះដើម្បីប្រជុំ យើងនាំគាត់ចេញពីទីក្រុង។ បាទ មែនហើយ។ នឹងមិនមានអ្វីទាក់ទងនឹងគាត់ទេ។ មែនហើយ" បាននិយាយថា "គាត់ជាមនុស្សទន់ខ្សោយ ហើយគាត់មកពីគ្រួសារក្រីក្រណាស់។ វេយ្យាករណ៍របស់គាត់គឺអន់ណាស់។" (អូ-ហូ ដូចជាម៉ូឌី អ្នកដឹងទេ។) "មែនហើយ វេយ្យាករណ៍របស់គាត់គឺអន់ណាស់។" ហើយបាននិយាយថា "ជាការពិតសម្រាប់អ្នកទេវវិទូ គាត់ជាអ្នកក្រីក្របំផុតដែលខ្ញុំមិនធ្លាប់ឮ។ ខ្ញុំមិនដែលឮអ្វីដូចគាត់ទេ។ អូ គាត់គ្រាន់តែបំផ្លាញពិធីរបស់ពួកគេ។ ហេតុអ្វី គោលលទ្ធិសាវករបស់ពួកគេត្រូវបានហែកជាបំណែកៗដោយគាត់។ ខ្ញុំមិនដែលឮរឿងបែបនេះទេ! អូ គាត់គ្រាន់តែស្រក់ទឹកភ្នែក ហើយគេស្អប់គាត់ ហើយខ្ញុំស្អប់គាត់ គ្រប់គ្នាស្អប់គាត់។"

248 "អូ" យ៉ូសាផាតបាននិយាយថា "កុំឲ្យស្តេចនិយាយដូច្នេះ ប៉ុន្តែខ្ញុំចង់ស្តាប់គាត់។" គាត់ដឹងពីអ្វីដែលអេលីសេនិយាយ! គាត់ដឹងពីអ្វី។

249 ព្រះបានរំលងគ្រូអធិប្បាយដ៏អស្ចារ្យ ខ្លាំងពូកែទាំងអស់ ហើយដាក់សាររបស់ទ្រង់នៅក្នុងបុរសតូចម្នាក់ដែលអះអាងថាគាត់មិនដឹងអ្វីទាំងអស់។ ប៉ុន្តែតើគាត់បានធ្វើអ្វី?

250 ពួកគេឲ្យគាត់សាកល្បង ហើយនិយាយថា "ឥឡូវនេះ អ្នកនិយាយដូចគ្នាដែលពួកគេបានធ្វើ។"

គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹងនិយាយអ្វីដែលព្រះដាក់នៅក្នុងមាត់របស់ខ្ញុំ នោះជាអ្វីទាំងអស់។"

251 គាត់បាននិយាយថា "ប្រសិនបើអ្នកចង់ក្លាយជាអ្នកខ្លាំងឥឡូវនេះ ចូរចាំថា អ្នកគ្រាន់តែ...អ្នក—អ្នកដូចជាគ្មានសណ្តាប់ធ្នាប់នៅទីនេះ ក្មេងប្រុស។ សូមចាំថា អ្នកត្រូវបានបណ្តេញចេញពីអង្គការនោះ។ ពួកគេអាចពិចារណាការប្រកបរបស់អ្នកឡើងវិញ ប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់តែយល់ស្របជាមួយពួកគេក្នុងគ្រាមានវិបត្តិដូចនេះ។ យើងទាំងអស់គ្នាកំពុងរៀបចំឱ្យមានយុទ្ធនាការដ៏អស្ចារ្យ" បាននិយាយថា "ប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់តែយល់ព្រមជាមួយខ្ញុំ។"

252 បាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹងនិយាយអ្វីក្រៅពីអ្វីដែលព្រះបានមានបន្ទូល!"

ការសម្របសម្រួល តើអ្នកអាចរំពឹងថាមនុស្សរបស់ព្រះនឹងសម្របតាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះបានទេ? ទេ លោកអើយ កុំដាក់ក្នុងគាត់។

253 បាននិយាយថា "ប៉ុន្តែអ្នកខ្សោយ។ អ្នកចេញពីគ្រួសារក្រីក្រ។ ហេតុអ្វី អ្នកដឹងទេ ពួកគេអាច..."

"ខ្ញុំមិនខ្វល់ថាពួកគេធ្វើអ្វីទេ។"

254 "មែនហើយ ពួកគេនឹងនាំអ្នកពីប្រទេសមួយទៅប្រទេសមួយនៅលើយន្តហោះ។ ពួកគេនឹងធ្វើអ្វីក៏ដោយ ឃើញទេ ប្រសិនបើអ្នក—ប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់តែ..."

255 "ទេ ទេ។ ខ្ញុំនឹងនិយាយតែអ្វីដែលព្រះដាក់នៅក្នុងមាត់របស់ខ្ញុំ។" ព្រះបានរំលងក្រុមទាំងអស់នោះ (បាទ លោក ជំហរពិតរបស់គាត់បានធ្វើវា) រំលងបួនរយ ហើយផ្តល់ឱ្យគាត់នូវ**ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់!**

256 តើពួកគេជឿទេ? អត់ទេ បាទ! ពួកគេបាននិយាយថា "នោះមិនមែនជា**ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់**ទេ ថ្នាក់សិក្ខាសាលារបស់យើងមិនបង្រៀនរឿងបែបនេះទេ។ មែនហើយ នេះជាប៊ីស្សពរបស់យើង បាននិយាយពាក្យនេះ គាត់បានសរសេរពិធីនេះ។ យើងទាំងអស់គ្នាបានរួមគ្នា យើងបង្កើតសាលារៀនរបស់យើង។ ព្រះគង់នៅជាមួយយើង! តើផ្លូវណាដែលព្រះបានចេញពីយើងនៅពេលវាទៅរកអ្នក?"

គាត់បាននិយាយថា "អ្នកនឹងឃើញ ពេលមួយ។" អា-ហ្ហា ត្រូវហើយ។

257 តើគាត់ជាអ្វី? គាត់ខ្សោយ ប៉ុន្តែគាត់គឺជាអ្នកខ្លាំងបំផុតក្នុងចំណោមពួកគេ។ ហេតុអ្វី? ដោយសារតែគាត់មានព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់។ អូ បងប្អូនអើយ តើវាខុសគ្នាយ៉ាងណាចំពោះ...អ្វីផ្សេងទៀតដរាបណាអ្នកមាន**ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់**?

258 "និយាយថា បងប្រុសប្រាណហាំ ប្រសិនបើអ្នកនឹងសម្របសម្រួលលើព្រះនាមព្រះយេស៊ូវសម្រាប់ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក មែនហើយ យើងនឹងមានការប្រជុំដ៏អស្ចារ្យនៅឈីកាហ្គោ ឬកន្លែងបែបនេះ។" ហ៊ឺ! តើអ្នកគិតថាអ្នកធ្វើដូច្នេះទេ? ខ្ញុំមិនខ្វល់ថាអ្នកនៅជាមួយគ្នានៅកន្លែងណា ធ្វើអ្វីទេ បងប្អូន នៅជាមួយ**ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់**។

259 ខ្ញុំចង់ឱ្យពួកគេខ្លះមកប្រាប់ខ្ញុំពីកន្លែងដែលខុស។ បង្ហាញខ្ញុំនៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដែលជាកន្លែងដែលខុស។ បាទ។ ពួកគេនឹងមិនដោះស្រាយវាទេ។ អត់ទេ បាទ។ ប៉ុន្តែនេះជា**ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់**! នៅជាមួយវា ប្រសិនបើពួកគេម្នាក់ៗទាត់អ្នក។ ខ្ញុំមិនខ្វល់ថាអ្នកខ្សោយប៉ុណ្ណាទេ "បន្ទាប់មកខ្ញុំក្លាយជារឹងមាំ។" នៅពេលដែលពួកគេបណ្តេញខ្ញុំចេញ ព្រះនឹងនាំខ្ញុំចូល។ អូ-ហូ បាទ។ ព្រះ...ពួកគេបណ្តេញអ្នកចេញ ព្រះនឹងនាំអ្នកចូល។

260 សូមចាំថា វាជាការប្រមាថដែលព្រះតែងតែរើសយក គ្មាននរណាម្នាក់។ បន្ទាប់មកទ្រង់ធ្វើឱ្យ*ពួកគេក្លាយជាអ្វីមួយ*សម្រាប់ទ្រង់។ ប្រហែលជាមិនដឹងវានៅក្នុងជីវិតនេះទេ ប៉ុន្តែវានឹងមាននៅក្នុងមួយដែលនឹងមក ឃើញទេ នោះគឺជាមួយ។

261 ហើយបានប្រទាន**ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់**ដល់គាត់ ព្រោះហេតុអ្វី? គាត់បាននៅជាប់នឹងព្រះបន្ទូល។ គាត់មានសារត្រឹមត្រូវ។ ព្រះប្រទានឱ្យគាត់នូវនិមិត្តមួយ។ អ្នកផ្សេងទៀតមិនមាននិមិត្តទេ។ ឃើញទេ? គាត់មាននិមិត្តមួយ។ ហេតុអ្វី? ពីព្រោះគាត់បាននៅជាប់នឹងព្រះបន្ទូល។ នោះជាកន្លែងដែលយើងឃើញទីសំគាល់និងការអស្ចារ្យ។ ដោយសារតែ...អ្នកផ្សេងទៀតកំពុងធ្វើដូចវា ប៉ុន្តែគាត់បាននៅជាមួយព្រះបន្ទូល។ ឥឡូវនេះសូមប្រញាប់។

262 អេលីយ៉ា គឺជាពេលដែលក្រុមជំនុំរបស់គាត់បានបង្វែរគាត់ចេញ ហើយបានចាកចេញពីគាត់សម្រាប់ពិភពលោកទំនើប។ ខ្ញុំស្រមៃថាអេលីយ៉ាពិតជាបានសិតពួកគេនៅលើធ្យូង។ តើអ្នកមិនស្រមៃទេឬ? អ្នកដឹងថាអេលីយ៉ាជាអ្វី។ ខ្ញុំស្រមៃថា នៅក្នុងព័ន្ធកិច្ចដំបូងរបស់គាត់ គាត់បានក្រោកឈរនៅទីនោះហើយនិយាយថា "ហេតុអ្វី អ្នកជាស្ត្រីព្យាយាមធ្វើដូចស្ត្រីទីមួយ" មួកទាំងនោះ អ្នកដឹងទេ "កញ្ញាយេសេបិល! អ្នកជាស្ត្រីសម័យទំនើប ធ្វើដូចជាស្ត្រីទីមួយនៃទឹកដី ស្លៀកពាក់ដូចនាងធ្វើដូចនាង។ អ្នកអធិប្បាយ!" អូ ខ្ញុំអើយ របៀបដែលគាត់សិតពួកគេ! ហើយពួកគេទាំងអស់គ្នាបាននៅឆ្ងាយរហូតដល់គ្មាននរណា។

263 គាត់ត្រូវតែទៅដល់ទីបញ្ចប់នៃផ្លូវរបស់គាត់។ គ្មាននរណាម្នាក់នឹងសហការជាមួយគាត់ទៀតទេ។ គ្មានព្រះវិហារណាសហការជាមួយគាត់ទេ។ ក្រុមជំនុំទាំងអស់របស់គាត់បានចាកចេញពីគាត់ ត្រឡប់ទៅលោកិយវិញ (ដូចឥឡូវនេះ) ត្រឹមត្រូវហើយ បានត្រឡប់ទៅលោកិយវិញ។ មានមនុស្សពីរបីនាក់កំពុងព្យួរ មួយ

នៅទីនេះនិងមួយនៅទីនោះ មកពីផ្លូវឆ្លងកាត់ប្រទេសដែលអ្នកត្រូវទៅជួបគាត់ជាដើម។ គាត់មានរូបរាងអាក្រក់ណាស់ គាត់បានបញ្ចប់ចំណេះដឹងរបស់គាត់។

264 គាត់បាននិយាយថា "ព្រះអម្ចាស់ ទូលបង្គំបានឈរនៅលើព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ទូលបង្គំបានប្រាប់ការពិត។ ហើយពួកគេទាំងអស់បានទៅឆ្ងាយ គ្មាននរណាម្នាក់នៅទីនេះទេ។ ទូលបង្គំមិនមានសោះ សូម្បីតែមាននរណាម្នាក់អធិប្បាយ។" អាម៉ែន។ "មែនហើយ ទូលបង្គំបានឈរនៅលើព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ព្រះអម្ចាស់អើយ ហើយឥឡូវនេះ រកមើលកន្លែងដែលទូលបង្គំនៅពេលនេះ គ្មាននរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេនឹងទទួលបានទូលបង្គំទេ។ ទូលបង្គំចូលទៅក្នុងទីក្រុង ពួកគេនិយាយថា 'មកនេះ តាចាស់។ បាទ បាទ នេះជាតាចាស់ដែលមកដល់ទីក្រុងឥឡូវនេះគាត់នឹងចាប់ផ្ដើមអនុវត្ត—បន្តអំពីរឿងនេះនៅទីនេះការរស់នៅទំនើបនិងអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង។'"

265 "កុំទទួលគាត់! គ្រូគង្វាល កុំសហការជាមួយបុរសនោះ! អត់ទេ បាទ!"

266 គ្រូគង្វាល "ឥឡូវនេះអ្នកនិយមជ្រុលនោះនៅក្នុងទីក្រុងម្ដងទៀត។ ឃើញទេ អេលីយ៉ានៅទីនោះ ជាមនុស្សទំពែកចាស់។ កុំយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះតាចាស់នោះ។ មើលគាត់ គាត់មិនស្លៀកពាក់ដូចបព្វជិតដែលមានអាវផាយដូចខ្ញុំទេ (មួករបស់គាត់ អ្នកដឹងទេ ហើយក្រោកឈរឡើងនៅខាងមុខ ហើយកអាវនៅជុំវិញ អ្នកដឹងទេ)។" បាននិយាយថា "គាត់មិន..." បាននិយាយថា "គាត់—គាត់... ពួកគេ...គាត់ជាប្រភេទផ្សេង...គាត់—គាត់ជាមនុស្សចម្លែក។"

267 ហើយខ្ញុំស្រមៃថាមនុស្សអស្ចារ្យមួយចំនួនបាននិយាយថា "អ្នកដឹងម៉េចទេ? គាត់—គាត់ជាមនុស្សសរសៃប្រសាទ។ អូ-ហូ បាទ គាត់—គាត់ជាមនុស្សសរសៃប្រសាទ រស់នៅទីនោះក្នុងទីរហោស្ថាន ស្នាក់នៅក្នុងព្រៃភាគច្រើន ចូលមកដោយមានស្បែកចៀមរុំជុំវិញគាត់។ អូ ខ្ញុំអើយ! ហើយបន្ទាប់មកថ្កោលទោសពួកគេជាស្ត្រី! ខ្ញុំមិនដែលឃើញរឿងបែបនេះទេ។ កុំ...កុំ—កុំ—មានអ្វីដែលត្រូវធ្វើជាមួយគាត់ទាល់តែសោះ! កុំសហការ!"

268 មែនហើយ សមាគមព័ន្ធកិច្ចបានប្រមូលផ្ដុំគ្នា អ្នកដឹងទេ បាននិយាយថា "កុំ—កុំទាំងអស់គ្នាមានអ្វីត្រូវ...ដេញគាត់ចេញ ទីបំផុតគាត់នឹង...គាត់នឹងមកដល់ទីបញ្ចប់នៃប្រាជ្ញារបស់គាត់។ ឱ្យគាត់—ឱ្យគាត់ច្របូកច្របល់ខួរក្បាលរបស់គាត់ទៅ។ នោះហើយជាអ្វីទាំងអស់ អនុញ្ញាតឱ្យគាត់នៅតែម្នាក់ឯង។"

269 ប៉ុន្តែអេលីយ៉ាចាស់ ដើរត្រឹមត្រូវជាមួយព្រះ (ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំអើយ។) បាននៅត្រឹមត្រូវជាមួយព្រះបន្ទូល។ ពួកគេមានការប្រជុំតូចមួយនៅទីនោះ ហើយគាត់នឹងមើលជុំវិញទស្សនិកជន និយាយថា "យេសេបិលទាំងអស់គ្នា!"

270 "អូ ភាពក្លាហាន! ខ្ញុំនឹងមិនទៅស្តាប់បុរសនោះទៀតទេ! អត់ទេ លោកខ្ញុំនឹងគ្មានទេ!"

271 នោះមិនបានបញ្ឈប់គាត់ទេ គាត់នៅតែនៅទីនោះដដែល។ នៅពេលដែលគាត់បានបាត់បង់ក្រុមជំនុំរបស់គាត់ នៅពេលដែលគាត់បានបាត់បង់...និកាយទាំងអស់បានប្រឆាំងនឹងគាត់ ពេលនោះ (នៅពេលដែលគាត់ខ្សោយ) គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំនៅសល់តែម្នាក់គត់ ហើយពួកគេកំពុងស្វែងរកសម្លាប់ខ្ញុំ។" បានបន្តថា "ពួកគេនឹងបាញ់ខ្ញុំប្រសិនបើពួកគេចូលជាមួយវា។" អូ-ហូ។ ឃើញទេ? "ប៉ុន្តែខ្ញុំ...ពួកគេកំពុងស្វែងរកជីវិតរបស់ខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំនៅសល់តែម្នាក់គត់ ព្រះអម្ចាស់អើយ តើខ្ញុំអាចធ្វើអ្វីបាន?"

272 ពេលនោះហើយដែលគាត់ខ្សោយ (នៅតែឈរពិត សារភាពភាពទន់ខ្សោយ និងអ្វីៗទាំងអស់) ថាព្រះមានបន្ទូលថា "ឡើងលើភ្នំ ខ្ញុំនឹងផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវសារថ្មី។ ខ្ញុំនឹងផ្ញើសារថ្មីដល់អ្នកឥឡូវនេះ។ ខ្ញុំបានប្រាប់អ្នករួចហើយថា 'ចូរទៅថ្កោលទោសរឿងទាំងនេះចុះ' ឥឡូវនេះខ្ញុំនឹងបញ្ជូនអ្នកមកវិញជាមួយនឹងអ្វីមួយដើម្បីបញ្ជាក់ថាវាត្រឹមត្រូវ។" បាននិយាយថា "អ្នកបានធ្វើការយ៉ាងល្អ អេលីយ៉ា។ អ្នកបានប្រាប់ពួកគេអំពីស្ត្រីទីមួយ និងអ្វីៗទាំងអស់ និងរបៀបដែលពួកគេធ្វើ។ ទ្រង់បានថ្កោលទោសអ័ហាប់និងរបស់ទំនើបទាំងអស់របស់គាត់ និងក្រុមជំនុំទំនើបទាំងអស់ ហើយយើងបានប្រាប់គ្រូអធិប្បាយពីកន្លែងដែលពួកគេនៅ។ អ្នកគឺជាឧទាហរណ៍មួយ។ អ្នកឈរនៅទីនោះដោយគ្មានជំនួយ អង្គការណាមួយ អ្វីនៅពីក្រោយអ្នក ប៉ុន្តែអ្នកនៅជាមួយព្រះបន្ទូលរបស់ខ្ញុំ។ ឥឡូវនេះខ្ញុំនឹងផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវអ្វីមួយ។ ចុះទៅទីនោះហើយប្រាប់មនុស្សលាក់ពុតនោះ 'នេះជា**ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់!** វានឹងមិនមានសូម្បីតែទឹកសន្សើមធ្លាក់ពីស្ថានសួគ៌រហូតដល់ខ្ញុំអំពាវនាវរកវា។'" ខ្ញុំអើយ! ខ្ញុំអើយ! នាំគាត់ឡើងលើកំពូលភ្នំដើម្បីបង្ហាញគាត់!

273 អូ ខ្ញុំអាចមើលឃើញគាត់នៅព្រឹកនោះ កំពុងដើរតាមផ្លូវសាម៉ារី។ គាត់មិនចាំបាច់មើលច្រើនទេ ប្រាកដណាស់ ក្បាលទំពែកដែលចាំងពន្លឺថ្ងៃ សក់ពណ៌ប្រផេះនិងរវីស្តីព្យួរជុំវិញមុខរបស់គាត់ បំណែកនៃស្បែកចៀម។ ព្រះគម្ពីរបាន

ចែងថាគាត់មាន "សក់" មានសក់ពេញគាត់ ខ្ញុំស្រមៃថាគាត់មើលទៅរញ៉េរញ៉ៃណាស់ ដំបងចាស់តូចនោះនៅក្នុងដៃរបស់គាត់ ដោយភ្នែកតូចសម្លឹងមើលទៅលើមេឃ ដើរតាមផ្លូវ។ ហើយអ្នក...គាត់...ខ្ញុំគិតថាគាត់ធ្វើដូចក្មេងអាយុ១៦ឆ្នាំពេលគាត់មានអាយុ៨០ឆ្នាំ។ នៅទីនេះគាត់បានមកដល់ ដើរតាមផ្លូវ ឆ្ពោះត្រង់ទៅកាន់សាម៉ារី។ បងប្រុស គាត់បានធ្វើឱ្យរឹងមាំនៅពេលនោះនៅក្នុងភាពទន់ខ្សោយរបស់គាត់ "កម្លាំងរបស់ខ្ញុំគឺគ្រប់គ្រាន់ហើយ។ កុំបារម្ភអំពីអង្គការ អេលីយ៉ា។ កុំបារម្ភពីពួកគេ កម្លាំងរបស់ខ្ញុំគឺជាអ្វីដែលអ្នកត្រូវការ។"

274 ខ្ញុំចាំថាបានឈរក្បែរព្រះវិហារដ៏អស្ចារ្យមួយ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំស្អប់ពួកគេដែលមករក—ការិយាល័យរបស់ទូលបង្គំ។"

ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ខ្ញុំជាចំណែករបស់អ្នក។" ឃើញទេ? "ខ្ញុំជាចំណែករបស់អ្នក។"

275 "នៅក្នុង—ភាពទន់ខ្សោយបន្ទាប់មកខ្ញុំ—ខ្ញុំ...កម្លាំងរបស់ខ្ញុំគឺខ្លាំង។ ឆន្ទៈដ៏ល្អឥតខ្ចោះរបស់ខ្ញុំអាចធ្វើបាន (ប៉ុល ឬអេលីយ៉ា អ្នកណាក៏ដោយ) នៅពេលអ្នកចេញពីផ្លូវ។" ឃើញទេ? "នៅក្នុងភាពទន់ខ្សោយរបស់អ្នក បន្ទាប់មកខ្ញុំត្រូវបានធ្វើឱ្យរឹងមាំ។ ខ្ញុំជាម្នាក់! ខ្ញុំជាអ្នកខ្លាំងដែលចូលមកហើយបំពេញ។"

276 ខ្ញុំអាចមើលឃើញគាត់ដើរតាមផ្លូវសាម៉ារី ភ្នែកចាស់មើលទៅ*ដូចនោះ* ក្មេងប្រុស ស្នាមញញឹមពាក់កណ្តាលនៅលើមុខរបស់គាត់។ បងប្រុស គាត់ដើរឡើងនៅចំពោះមុខអ័ហាប់។ គាត់មិនដែលនិយាយរអ៊ូរទាំ គាត់មិនដែលនិយាយរអ៊ូរទាំទេ។ អត់ទេ អត់ទេ! ការវាយនៅក្រោមទ្រូងស្គមស្គាំងចាស់នោះគឺជាបេះដូងដែលមានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគង់នៅទីនោះ។ បាទ ពិតណាស់! មកដើរតាមផ្លូវនោះ ដើរឡើងនៅមុខអ័ហាប់ ហើយនិយាយថា "សូម្បីតែទឹកសន្សើមក៏នឹងមិនធ្លាក់ចុះដែរ ទាល់តែខ្ញុំអំពាវនាវរកវា។"

277 បោះជើងរបស់គាត់ ហើយងាកត្រឡប់មកវិញនៅក្នុងទីរហោស្ថានដែលគាត់បានទៅ។ បាននិយាយថា "នោះជាការងារល្អ អេលីយ៉ា។ មកទីនេះ ខ្ញុំបានបញ្ជាឲ្យក្អែកទាំងអស់ចិញ្ចឹមអ្នកឥឡូវនេះ ហើយ...ហើយអង្គុយចុះនៅទីនេះបន្តិច។" អូខ្ញុំអើយ!

278 ពេលគាត់ខ្សោយ នោះគាត់នឹងរឹងមាំ។ បាទ មែនហើយ។ ទ្រង់បានបិទ

ផ្ទៃមេឃមិនឱ្យភ្លៀង។ នោះហើយជាពេលដែលគាត់រឹងមាំ នៅពេលដែលគាត់បាន បាត់បង់ក្រុមជំនុំរបស់គាត់ បាត់បង់អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលគាត់មាន អ្វីៗផ្សេងទៀត។ ប៉ុន្តែគាត់បាននៅជាប់នឹងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ បន្ទាប់មកគាត់មានអំណាចដើម្បីបិទស្ថានសួគ៌។

279 នៅពេលដែលយ៉ាកុបបាត់បង់កម្លាំងទាំងអស់របស់គាត់ បន្ទាប់មកព្រះប្រទានអំណាចដល់គាត់ដើម្បីក្លាយជាព្រះអង្គម្ចាស់។ ឃើញទេ?

280 នៅពេលដែលប៉ុលបាត់បង់ការអប់រំនិងទ្រឹស្តីទាំងអស់របស់គាត់ ព្រះបានធ្វើឱ្យគាត់ក្លាយជាបេសកជនទៅកាន់សាសន៍ដទៃ។

281 ពេលម៉ូសេបាត់បង់សមត្ថភាពទាំងអស់ ហើយក្លាយជាខ្សោយ ព្រះបានធ្វើឲ្យគាត់មានអំណាច ហើយបានបញ្ជូនគាត់ទៅស្រុកអេស៊ីបដោយអំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណ នៅអាយុប៉ែតសិបឆ្នាំ វីស្គីព្យួរចុះ ប្រពន្ធរបស់គាត់នៅលើសត្វលានិងក្មេងអង្គុយនៅលើត្រគាករបស់នាង ហើយដំបងនៅក្នុងដៃរបស់គាត់ បានចុះទៅដណ្តើមយកស្រុកអេស៊ីប។ បាទ។ ឃើញទេ? មិនមែនដោយមានកងទ័ពនៅពីក្រោយគាត់ ដូចជាគាត់ចង់ទៅ ប៉ុន្តែនៅក្នុងអំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណ។ អាម៉ែន!

ពេលអ្នកខ្សោយ នោះអ្នកនឹងរឹងមាំ។

282 គ្រាន់តែដើរតាមផ្លូវនោះ គាត់មិននិយាយរអ៊ូរទាំ គាត់មិនជំពប់ដួល គាត់មិនបានធ្វើអ្វីទាំងអស់ ដើរឡើងនៅចំពោះមុខអ័ហាប់ ហើយនិយាយថា "ខ្ញុំមានព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់។"

គាត់បាននិយាយថា "អ្នកគឺជាអ្នកដែលធ្វើឲ្យអ៊ីស្រាអែលមានបញ្ហា។"

283 គាត់បាននិយាយថា "អ្នកគឺជាម្នាក់ដែលធ្វើឲ្យអ៊ីស្រាអែលមានការព្រួយបារម្ភ។" បាទ មែនហើយ។ អូ បងប្រុស! បាទ មែនហើយ។ "ចូរនាំពួកសង្ឃបញ្ញាអ្នកឡើងមកទីនេះ ហើយចាំមើលថាអ្នកណាជាព្រះ។" ហ្នឹងហើយ។ "ឡើងលើភ្នំកើមែល សូមឲ្យព្រះដែលបានឆ្លើយតបនៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០ ឆ្លើយតបម្តងទៀត។ ចាំមើលថាតើព្រះនៅតែជាព្រះដដែល បើព្រះយេស៊ូវនៅដដែលកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។" គាត់ចុះពីលើភ្នំ គាត់មានសារមួយ។ បាទ។ គាត់មានភាពទន់ខ្សោយពីមុន ទោះបីជាគាត់បានបាត់បង់អ្វីៗទាំងអស់មុនពេលគាត់ធ្វើវាក៏ដោយ។ គាត់ត្រូវតែខ្សោយ មុនពេលគាត់រឹងមាំ។

284 វាជាភាពសាមញ្ញនៃដំណឹងល្អដែលធ្វើឲ្យមនុស្សភ្ញាក់ផ្អើល។ ពួកគេព្យាយាមធ្វើឱ្យវាក្លាយជាបញ្ហាដ៏អស្ចារ្យអ្វីមួយផ្សេងទៀត នៅពេលដែលវាជាភាពសាមញ្ញ។ ប៉ុន្តែព្រះជាម្ចាស់យកឧបករណ៍នៃការបន្ទាបខ្លួន និងភាពទន់ខ្សោយ និងភាពសាមញ្ញ ដើម្បីធ្វើការជាមួយកិច្ចការរបស់ទ្រង់។ នោះគ្រាន់តែជាឧបករណ៍នៅក្នុងព្រះហស្តរបស់ព្រះប៉ុណ្ណោះ។

285 យ៉ូហានបាទីស្ទ សាររបស់គាត់ ដែលជាអ្នកនាំមុខរបស់ព្រះគ្រីស្ទ សាមញ្ញណាស់ វាបានលើសលើក្បាលមនុស្ស។ ស្តាប់មួយភ្លែត។ (ខ្ញុំសង្ឃឹមថាខ្ញុំមិនទុកអ្នកយូរទេ អ្នកឈរនៅជុំវិញជញ្ជាំង ឃើញទេ។) មើល! យ៉ូហាន នៅពេលដែល...ហោរាទាំងអស់បានធ្វើបន្ទាល់ពីការយាងមករបស់ព្រះមេស្ស៊ី។ ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេបាននិយាយថា "ភ្នំនឹងលោតដូចចៀមឈ្មោលតូច។" អ្នកផ្សេងទៀតបាននិយាយថា "ស្លឹកឈើនឹងទះដៃ។" ម្នាក់បាននិយាយថា "កន្លែងទាបទាំងអស់នឹងត្រូវបានធ្វើឱ្យខ្ពស់ ហើយកន្លែងខ្ពស់នឹងត្រូវបន្ទាប។" អូ ខ្ញុំអើយ! តើថ្ងៃណា!

286 តើអ្នកស្រមៃមើលសាលាហោរានិងទស្សនៈបញ្ញាទេ? អូ ខ្ញុំអើយ ពួកគេមានអ្វីគ្រប់យ៉ាងបុរាណណាស់! ប៉ុន្តែនៅពេលដែលវាបានកើតឡើង ចេញពីទីរហោស្ថានមានគ្រូអធិប្បាយចាស់ម្នាក់ដែលមិនដែលមានថ្ងៃចូលរៀនក្នុងជីវិតរបស់គាត់ ប្រហែលជាវេយ្យាករណ៍របស់គាត់ខ្សោយណាស់។ ឪពុករបស់គាត់ជាបូជាចារ្យ ប៉ុន្តែព្រះបានយកគាត់ចេញពីនោះ។ (យើងមានវានៅក្នុងមេរៀនកាលពីថ្ងៃអាទិត្យមុន។) នឹងមិនអនុញ្ញាតឱ្យគាត់ត្រូវបានលាយបញ្ចូលគ្នាជាមួយនិកាយរបស់ពួកគេ ហើយបាននាំគាត់ចេញទៅក្នុងទីរហោស្ថានដើម្បីបង្ហាត់គាត់ផ្ទាល់។ នោះគឺជាប្រភេទ—នោះជាប្រភេទនឹងនៅជាមួយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។

287 ចេញពីទីរហោស្ថាន មានអាយុប្រហែលសាមសិបឆ្នាំ ខ្ញុំស្រមៃមើលពុកចង្ការខ្មៅជុំវិញមុខរបស់គាត់ ស្រពិចស្រពិល បំណែកធំនៃស្បែកចៀមរុំជុំវិញគាត់ ឈរនៅក្នុងភក់ លុតជង្គង់របស់គាត់ បាននិយាយថា "ខ្ញុំគឺជាម្នាក់ដែលត្រូវបាននិយាយដោយហោរាអេសាយ។" ហើយនិកាយមួយចំនួនចេញមក គាត់បាននិយាយថា "កុំគិតនិយាយខ្លួនឯងថា 'យើងមានរបស់*នេះ*និង*នោះ*' ព្រះអាចបង្កើតកូនដល់អ័ប្រាហាំចេញពីថ្មទាំងនេះ!" អូ ខ្ញុំអើយ! ហេតុអ្វី? គាត់មាន**ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់**! គាត់មានសារ។ ព្រះបានទាយថាគាត់នឹងមក។

ហើយហេតុផល...វាមកនៅក្នុងភាពសាមញ្ញបែបនេះ វាបានឆ្លងកាត់កំពូលនៃក្បាលរបស់ពួកគេ។

288 ពេលព្រះយេស៊ូវយាងមក ទ្រង់មានបន្ទូលថា "តើអ្នកចេញទៅមើលអ្វី វាគ្មិនបញ្ញាដែលអាចត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរពីមេតូឌីស្ទទៅជាបាទីស្ទ និងពីបាទីស្ទទៅព្រីសប៊ីធើរៀន ពីព្រីសប៊ីធើរៀនទៅពេនទីកុស្ត និងពេនទីកុស្តទៅអ្វីផ្សេងទៀត? តើអ្នកបានចេញទៅមើលដើមត្រែងញ័រដោយខ្យល់ទេ? មិនមែនយ៉ូហានទេ!" បាននិយាយថា "តើអ្នកចេញទៅក្រៅដើម្បីមើលបុរសម្នាក់ដែលស្លៀកពាក់ក្រណាត់ទេសឯកល្អឬ?" ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ពួកគេនៅក្នុងវាំងរបស់ស្តេច ជាអ្នកបម្រើព្រះបែបនោះ។" ទ្រង់មានបន្ទូលថា "តើអ្នកចេញទៅមើលអ្វី មើលហោរា?" ទ្រង់មានបន្ទូលថា "លើសពីហោរាទៅទៀត!"

289 យ៉ូហានគឺលើសពីហោរា។ ហើយ មើល គាត់មកបន្ទាបខ្លួនបំផុតក្នុងចំណោមពួកគេ។ ប៉ុន្តែគាត់គឺលើសពីហោរា។ តើអ្នកដឹងថាយ៉ូហានជាអ្វីទេ? គាត់គឺជាអ្នកនាំសារនៃកិច្ចព្រមព្រៀង។ ប្រាកដណាស់ គឺជាគាត់។ គាត់បានទៅហួសពីហោរា។ *ហោរា*គឺជាអ្នកមើលងាយដែលមើលឃើញអ្វីៗ។ យ៉ូហានក៏ធ្វើដែរ ប៉ុន្តែគាត់លើសពីនោះ។ គាត់គឺជាអ្នកនាំសារនៃកិច្ចព្រមព្រៀង។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "មែនហើយ នេះគឺជាអ្នកដែលត្រូវបានគេនិយាយថា 'ខ្ញុំនឹងចាត់អ្នកនាំសាររបស់យើងទៅមុនទ្រង់។'" នោះហើយជានរណា គាត់គឺជាអ្នកនាំសារនៃកិច្ចព្រមព្រៀង។ ប្រាកដណាស់។ នៅក្នុងវិធីសាមញ្ញនៃការមករបស់គាត់ វាគ្រាន់តែធ្វើឱ្យគំនិតបញ្ញាខ្វាក់។

290 ឥឡូវនេះយើងត្រូវបិទឆាប់ៗនេះ ប្រហែលពីរបីនាទីទៀត មានរឿងមួយចំនួននៅទីនេះដែលខ្ញុំចង់និយាយ បទគម្ពីរខ្លះនិងកំណត់ចំណាំមួយចំនួន។

291 ចុះស្ត្រីមេម៉ាយមានអាហារមួយក្តាប់តូចវិញ? នាងបានទទួលភាពទន់ខ្សោយរបស់នាង នាងប្រហែលជាស្រេកឃ្លានខ្លួនឯងរហូតដល់ស្លាប់។ នាងគ្មានអាហារទេ។ នាងមិនអាចទៅកន្លែងផ្សេងខ្ចីអាហារបានទេ គ្មាននរណាម្នាក់មានទេ។ ប៉ុន្តែនាងបានមកដល់កន្លែងមួយ ជាអ្នកជឿដ៏អស្ចារ្យ ប្តីរបស់នាងគឺជាបុរសដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះ។ ហើយនាងជាស្ត្រីមេម៉ាយ មានកូន។ ហើយនាងមានអាហារមួយក្តាប់តូច ប៉ុន្តែវាគ្រប់គ្រាន់ហើយ នោះហើយជាអ្វីដែលនាងត្រូវការ បានថ្វាយនៅក្នុងព្រះហស្តរបស់ព្រះ នាងបានរស់នៅលើវាអស់រយៈពេលបីឆ្នាំប្រាំមួយខែ

លើអាហារមួយក្តាប់តូច។ នាងខ្សោយ។

292 នាងបានចេញទៅក្រៅនៅព្រឹកនោះដើម្បីយកដំបងពីរ ហើយបំបែកវាហើយ ដាក់វាជាមួយគ្នា។ ឃើញទេ ដំបងពីរគឺជាឈើឆ្កាង។ ឃើញទេ? បំបែក...នាងបាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹងយកអុសពីរ។" នាងមិនដែលនិយាយថា "ខ្ញុំកំពុងកាន់អាវុធ" ឥឡូវនេះ គ្រាន់តែអុសពីរ។ នោះហើយជាវា។ ឃើញនិមិត្តសញ្ញា?

293 ហើយ មែនហើយ វិធីបុរាណចាស់...វិធីដើម្បីបង្កើតភ្លើងឥឡូវនេះ គឺយកឈើត្រដុសឱ្យចេញភ្លើង ហើយដុតវានៅចំកណ្តាល។ ពេលខ្ញុំទៅបោះជំរុំ ខ្ញុំ...នៅលើភ្នំនៅពេលយប់ រក្សាកុំឲ្យត្រជាក់ ខ្ញុំដាក់ឈើតាមវិធី*នេះ*និងឈើតាមផ្លូវ*នេះ* ហើយនៅពេលយប់គ្រាន់តែបន្តរុញចុងឡើង ហើយវាឆេះដូចនោះនៅពេលអ្នកឡើងមកឃើញទេ តាមរយៈឈើឆ្កាង។

294 "ខ្ញុំមានឈើពីរដុំ។ ខ្ញុំនឹងធ្វើនំប៉័ង ធ្វើអាហារនេះ អាហារមួយក្តាប់តូចនេះ និងធ្វើនំសម្រាប់ខ្ញុំនិងកូនប្រុសរបស់ខ្ញុំ។ យើងបរិភោគវាហើយស្លាប់។" នាងពិតជាខ្សោយណាស់ មែនទេ? នាងបាននិយាយថា...ហើយនាងបានងាកហើយចាប់ផ្តើមដើរត្រឡប់មកវិញ។ អូ ព្រឹកដ៏ក្តៅ! អូ វាជាយូរណាស់មកហើយដោយគ្មានអ្វីសោះ។ អ្វីគ្រប់យ៉ាង...គ្មានទឹក ហើយមនុស្សស្រេក មនុស្សស្លាប់ គ្រប់ទីកន្លែង គ្មានកន្លែងណាអាចទៅខ្ចីទេ គ្មានអ្វីត្រូវធ្វើទេ។ នាងនៅចុងបញ្ចប់នៃផ្លូវ។ នាងស្ថិតនៅក្នុងភាពទន់ខ្សោយរបស់នាង។ នាងបាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹងស្លៀកពាក់ឱ្យខ្ញុំនិងកូនប្រុសរបស់ខ្ញុំ ហើយបន្ទាប់មកយើងនឹងស៊ីហើយស្លាប់។" ដូច្នេះនាងបានងាកហើយនាងនិយាយថា...

295 "ចាំមួយភ្លែត!" នាងមើលទៅក្រោយ។ ហើយមុខចាស់ដែលនៅជាប់នឹងទ្វារនោះ បាននិយាយថា "ទៅធ្វើនំតូចមួយឲ្យខ្ញុំជាមុនសិន ហើយយកវាមកឲ្យខ្ញុំ។" អូ! "ចូរយកទឹកបន្តិចមកឱ្យខ្ញុំ និងនំប៉័ងមួយដុំ ដ្បិតនេះជា**ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់!**" អូ ខ្ញុំអើយ ម្នាក់នោះបានធ្វើវា។ អូ ខ្ញុំអើយ! បន្តិចដែលនាងមាន ឃើញទេ នាងបានថ្វាយវាដល់ព្រះ។ នោះគឺគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីចិញ្ចឹមនាងពេញមួយជីវិត។ បាទ។ ឃើញទេ ពេលនាងខ្សោយ ពេលនោះនាងរឹងមាំ។

296 មួយមានតែធុងមួយដែលមានប្រេងតិចតួចនៅក្នុងនោះ។ ហើយនាងគ្មានអ្វីសោះ កូនប្រុសទាំងពីររបស់នាងនឹងត្រូវលក់ឲ្យធ្វើជាទាសករ។ នាងមិនមានអ្វី

ផ្សេងទៀតដែលនាងអាចធ្វើបានជាមួយប្រេងតូចមួយនេះ។ មិនច្រើនទេ នាងនៅចុងបញ្ចប់។

អេលីយ៉ានិយាយទៅកាន់នាងថា "តើអ្នកមានអ្វីនៅក្នុងផ្ទះរបស់អ្នក?"

បាននិយាយថា "គ្រាន់តែប្រេងតិចតួចនៅក្នុងថូ។"

បាននិយាយថា "ទៅឯអ្នកជិតខាងរបស់អ្នក ខ្ចីពួកគេឱ្យច្រើន។"

297 នៅទីនោះ មើល ត្រៀមខ្លួនមុនពេលវាកើតឡើង។ ហឹម? ត្រៀមខ្លួនជាស្រេច! ដាវីឌបានឮសំឡេងនោះនៅក្នុងគុម្ពោត។ អេលីយ៉ាបានឃើញពពកទំហំប៉ុនដៃ គាត់និយាយថា "ខ្ញុំឮសំឡេងភ្លៀងធ្លាក់យ៉ាងបរិបូរណ៍។" ប្រសិនបើព្រះអាចទទួលបានតែធុងទទេមួយចំនួន! ហ្នឹងហើយ។

គាត់បាននិយាយថា "បំពេញផ្ទះឱ្យពេញ។" អាម៉ែន!

298 ឃើញអ្វីដែលព្រះចង់បានទេ? ព្រះត្រូវតែមានធុងទទេ។ ស្តាប់! យើងមានគោលលទ្ធិជាច្រើន មិនសមហេតុសមផលខាងសាសនាច្រើន រហូតដល់យើងចុះនៅចុងបញ្ចប់នៃធុង។ មានរឿងតែមួយគត់ដែលនៅសល់ គឺបែរទៅរកព្រះនិងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ហើយប្រសិនបើអ្នកនឹងធ្វើដូច្នេះ យកធុងទទេមួយចំនួន។ យកមេតូឌីស្ទទាំងអស់ចេញពីពួកគេ ពេនទីកុស្ដទាំងអស់ចេញពីពួកគេ និងបាទីស្ទទាំងអស់ចេញពីពួកគេ ហើយទុកឲ្យពួកគេធ្វើជាគ្រឿងបរិក្ខារ ហើយដាក់នៅក្នុងផ្ទះ។ ហើយបន្ទាប់មកយកចេញពីនាវានេះ ហើយចាប់ផ្តើមចាក់ អាម៉ែន គ្រាន់តែចាប់ផ្តើមចាក់។

299 នាងមានគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីមើលថែនាងនិងកូនរបស់នាង និងអ្វីៗផ្សេងទៀត ហើយសងបំណុលទាំងអស់។ ហេតុអ្វី? ហេតុអ្វី? គ្រាន់តែជាអ្វីដែលនាងមានតិចតួចប៉ុណ្ណោះ ថ្វាយដល់ព្រះ ហើយធ្វើតាមព្រះបន្ទូលរបស់ហោរានេះ នាងចេញមកត្រឹមត្រូវ។

300 ព្រះជាម្ចាស់ ចាត់ហោរាម្នាក់មកយើងដែលនឹងយកព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ដែលនឹងមិនយក*អ្វីផ្សេងទៀតទេ* ប៉ុន្តែគ្រាន់តែយកធុងទទេ។ ប្រសិនបើព្រះគ្រាន់តែអាចយកធុងទទេ ហើយបន្ទាប់មកយកព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះហើយចាក់វាចូលទៅក្នុងមនុស្ស។

301 មិនមែនអ្នកខ្លះនិយាយថា "អូ ខ្ញុំញ័រនៅពេលខ្ញុំបានទទួលវា។ ខ្ញុំនិយាយភាសាដទៃនៅពេលដែលខ្ញុំបានទទួលវា។ ខ្ញុំបានរាំនៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណ។" បំភ្លេចវា ឃើញទេ បំភ្លេចវា!

302 គ្រាន់តែស្នាក់នៅទីនោះរហូតដល់វាមកដល់ នោះហើយជាទាំងអស់ រហូតដល់ធុងពេញ។ នោះហើយជាវា។ នោះជាវិធីដែលអ្នកធ្វើវា។ មែនហើយ ភាពសាមញ្ញរបស់វា! "កប៉ាល់ត្រូវបានបំពេញ" របៀបដែលយើងអាចនៅលើនោះ!

303 វាគឺជាពួកសិស្ស ទាំងអស់បានច្របូកច្របល់នៅថ្ងៃមួយ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលទៅពួកគេថា "មានមនុស្សប្រាំពាន់នាក់នៅទីនេះ" ហើយមានបន្ទូលថា "ពួកគេកំពុងដួលសន្លប់ ពួកគេកំពុងស្រេកឃ្លាន។" អូ ខ្ញុំអាចនៅមួយម៉ោងទៀត។ "ប្រាំពាន់នាក់ ស្រេកឃ្លាន" មានការអត់ឃ្លានមួយរយកោដិ!

បាននិយាយថា "បញ្ជូនពួកគេទៅ។"

បាននិយាយថា "មិនចាំបាច់ធ្វើបែបនោះទេ។" បាននិយាយថា "អ្នកផ្តល់អាហារឱ្យពួកគេ។"

304 អូ ខ្ញុំអើយ! ខ្ញុំអាចស្រមៃថាប្រមូលអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលពួកគេអាចរកបាន ហើយអ្នកដឹងទេនៅពេលដែលពួកគេប្រមូលបានទាំងអស់ (អ្វីគ្រប់យ៉ាង)... សូមអភ័យទោសចំពោះការបញ្ចេញមតិ "ប្រមូលផ្តុំឡើង។" ប៉ុន្តែពួកគេទទួលបានអ្វីគ្រប់យ៉ាង ពួកគេបាននិយាយថា "ឥឡូវនេះ នៅទីនេះ យើងបានឆ្លងកាត់ជំរុំទាំងមូល។ យើងមិនមានលុយមួយកាក់ទេ ដូច្នេះយើងមិនអាចមានយុទ្ធនាការនោះទេ។" អ្នកឃើញទេ? "ដូច្នេះយើងមានអ្វីគ្រប់យ៉ាងនៅទីនេះ ប៉ុន្តែរឿងតែមួយគត់ដែលយើងអាចរកបានគឺនំតូចៗចំនួនប្រាំ និងត្រីតូចៗពីរក្បាល" ដូចជាដាវីឌ ចេញពីទីរហោស្ថាន។ "នោះហើយជាអ្វីដែលយើងមាន។ នោះហើយជាអ្វីដែលយើងអាចទទួលបាន។ យើងនៅចុងបញ្ចប់នៃប្រាជ្ញារបស់យើង។ យើងមិនអាចធ្វើអ្វីផ្សេងទៀតបានទេ យ៉ូហាន។" ពេត្រុសបាននិយាយថា "នោះជាអ្វីដែលយើងអាចធ្វើបាន។ នោះជាអ្វីដែលយើងអាចធ្វើបាន។ យើងនៅចុងបញ្ចប់នៃប្រាជ្ញារបស់យើង។ នោះជារឿងតែមួយគត់នៅក្នុងជួរអាហារដែលយើងមាន។"

305 មែនហើយ ខ្ញុំអាចយកបទគម្ពីរតូចមួយ កិច្ចការ ២:៣៨ ហើយនោះជាអ្វីដែលយើងត្រូវការ គ្រាន់តែគោរពតាមនោះ។ អ្នកមិនចាំបាច់រៀនថ្នាក់សិក្ខាសាលាទាំងអស់អំពីរឿង*នេះ នោះ ផ្សេងទៀត* គ្រាន់តែយកវា។ បាទ គ្រាន់តែ—គ្រាន់តែ

យក នោះហើយជាអ្វីដែលអ្នកត្រូវការ "ចូរអ្នករាល់គ្នាប្រែចិត្តចុះ ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកទាំងអស់គ្នា ដោយនូវព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ប្រយោជន៍ឲ្យបានរួចពីបាប ហើយអ្នកនឹងត្រូវបានបំពេញដោយប្រេង។" ឃើញទេ? គ្រាន់តែធ្វើឱ្យទទេត្រៀមខ្លួនសម្រាប់មួយនោះ នោះហើយជាអ្វីដែលអ្នកត្រូវការ។ គ្រាន់តែដាក់ក្នុងវាមើលវាបំពេញ។

306 អ្នកដឹងទេ វាមិនពិបាកគ្រប់គ្រាន់ទេនៅក្នុងកប៉ាល់នោះដើម្បីធ្វើឱ្យមានការធ្លាក់ចុះនីមួយៗ។ ប្រហែលជាយកម្រាមដៃរបស់គាត់ ដូច*នេះ* គ្រាន់តែទម្លាក់វាចេញក្នុងមួយៗដូចនោះ មើលទៅក្រោយហើយវាពេញ។ គ្រាន់តែទម្លាក់វាចុះ ឃើញទេ នោះហើយជាអ្វីដែលគាត់ត្រូវការ ព្រោះវាជាប្រេងនៃព្រះពរ។

307 កុំយកបទពិសោធន៍ថ្នាក់សិក្ខាសាលាខ្លះ។ យកព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះហើយទម្លាក់វានៅទីនោះ មើលរបៀបដែលវានឹងបំពេញ។

308 គាត់បាននិយាយថា "តើយើងត្រូវធ្វើការធ្លាក់ចុះប្រភេទណា? ប្រហែលជាយើងអាចយកអ្វីមួយចេញពីទំនុកតម្កើង។"

309 អ្នកយកអ្វីដែលខ្ញុំបានប្រាប់អ្នក "ចូរអ្នករាល់គ្នាប្រែចិត្តចុះ ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកទាំងអស់គ្នា ដោយនូវព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ប្រយោជន៍ឲ្យបានរួចពីបាប ហើយអ្នកនឹងត្រូវបានបំពេញពីការធ្លាក់ចុះនោះ។" គ្រាន់តែទម្លាក់វានៅទីនោះ ហើយអ្នកនឹងត្រូវបានបំពេញពីដំណក់នោះ។ នោះជាដំណក់ទឹកដែលពេត្រុសបានប្រើនៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០។ នោះជាដំណក់ទឹកដែលប៉ុលបានប្រើ។ នោះជាដំណក់ដែលសិស្សទាំងអស់បានប្រើ។ នៅសល់របស់វានឹងត្រូវបានបន្ថែម អ្នកគ្រាន់តែយកវាហើយធ្វើតាម ហើយនៅសល់វានឹងមិនអីទេ។

310 ខ្សោយ! ធ្វើឱ្យទទេ! ទទេទាំងអស់ ហើយបន្ទាប់មកវានឹងបន្តធ្លាក់ចុះ ហើយព្រះនឹងធ្វើការទម្លាក់ដែលនៅសល់។ អ្នកគ្រាន់តែធ្វើវា។ អ្នកលុតជង្គង់របស់អ្នកហើយទទួលវាដោយអស់ពីចិត្តរបស់អ្នក។ ទម្លាក់ក្នុងចិត្តរបស់អ្នកឥឡូវនេះ ហើយនិយាយថា "ព្រះជាម្ចាស់ ទូលបង្គំជឿដោយអស់ពីចិត្ត!" ព្រះនឹងថែរក្សាដំណក់ទឹកដែលនៅសល់ វានឹងត្រូវបានបំពេញ "អ្នកនឹងត្រូវបានរំឭក-...បំពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។"

311 ឥឡូវនេះពួកគេមាននំតូចៗប្រាំនិងត្រីពីរ។ ដូច្នេះតើពួកគេនឹងធ្វើអ្វី? ដូច្នេះពួកគេឡើងមកនិយាយថា "នេះគឺជាអ្វីដែលយើងអាចប្រមូលបាន។ យើងនៅ

ចុងបញ្ចប់នៃប្រាជ្ញារបស់យើង។ យើងមិនអាចរកបាននំប៉ុងមួយទៀតនៅកន្លែងណាទេ គ្មាននរណាម្នាក់ទេ។ ហើយក្មេងប្រុសតូចនេះ ប្រហែលជាបង្ហាញ... លេងសើច បានទៅសាលារៀននៅព្រឹកនេះ ហើយខកខានសាលា ហើយបានទៅស្ងួចត្រីនៅទីនេះ។ ហើយយើងបានលើកគាត់ឡើងនៅទីនេះនៅលើព្រៃក គាត់មកស្តាប់។ ហើយនៅទីនោះ គាត់មានប្រាំ។" អរគុណព្រះសម្រាប់ក្មេងប្រុសតូចនោះ! បាទ មែនហើយ។ បាននិយាយថា "យើង...រឿងតែមួយគត់ដែលយើងទទួលបាននៅក្នុងបន្ទាត់នៃជីវិតគឺដំណាក់តូចមួយនៅទីនេះ។" បាននិយាយថា...

312 ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "គ្រប់គ្រាន់ហើយ។ នាំពួកគេមកទីនេះ។" ឃើញទេ? "យកវាមកទីនេះ អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំមានវា។ អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំមានដំណាក់តូចមួយនោះ ខ្ញុំនឹងរ៉ាប់រងអ្វីដែលនៅសល់។ ឥឡូវនេះ អ្នកគ្រាន់តែបន្តចែកចាយដូចដែលខ្ញុំផ្តល់ឱ្យអ្នកពីដំណាក់តូចមួយនេះ។"

313 ហើយអ្នករាល់គ្នាយកដំណាក់តូចមួយនៃកិច្ចការ ២:៣៨ នៅព្រឹកនេះនៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នក ហើយគ្រាន់តែយកពីទីនោះហើយមើលទ្រង់ចាប់ផ្តើមបំបែកនំប៉ុងជីវិតដល់អ្នក។ ចូរអ្នករាល់គ្នាប្រែចិត្តចុះហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកទាំងអស់គ្នាដោយនូវព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ប្រយោជន៍ឲ្យបានរួចពីបាប ហើយបន្ទាប់មកមើលថាតើព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមិនចុះចូលទេ បន្តទម្លាក់លើ*នេះ* ហើយទម្លាក់លើ*នោះ* ទម្លាក់នៅ*ទីនេះ* ហើយទម្លាក់នៅ*ទីនោះ* ហើយទម្លាក់នៅ*ទីនោះ* នោះនឹងមានការបំពេញនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ! ត្រូវហើយ!

314 អ្នកមិនចាំបាច់ទៅសិក្ខាសាលាទេ។ អ្នកមិនចាំបាច់ឆ្លាតទេ។ រឿងតែមួយគត់ដែលអ្នកត្រូវធ្វើគឺទទួលស្គាល់ថាអ្នកមិនដឹងអ្វីទាំងអស់។ សូមឲ្យព្រះគ្រប់គ្រងអ្នក ទ្រង់នឹងថែរក្សាអ្វីដែលនៅសល់។

315 មិនអីទេ សម្លេងបាននិយាយថា "នាំពួកគេមកទីនេះ។" នោះហើយជាអ្វីដែលព្រះចង់បាននៅព្រឹកនេះ ដើម្បីនាំមកឯទ្រង់នូវធុងទទេមួយ។ ទ្រង់នឹងរ៉ាប់រងអ្វីដែលនៅសល់។ បាទ មែនហើយ។

316 បាទីមេខ្វាក់ភ្នែកអង្គុយក្បែរមាត់ទ្វារ ក្រៀមក្រំ រងា អូ ពេលខ្សោយបំផុតរបស់គាត់ នៅពេលដែលគាត់បានឮសំឡេងមួយបាននិយាយថា "នាំគាត់មកទីនេះ។" ត្រូវហើយ ពេលខ្លះ វាជាពេលវេលាខ្សោយបំផុតរបស់អ្នក។

317 មានម៉ារីនៅផ្ទះ ខូចចិត្ត កូនរបស់នាង កូនប្រុសរបស់នាងត្រូវបានសម្លាប់ អ្វីគ្រប់យ៉ាង ក្ដីសង្ឃឹមទាំងអស់ត្រូវបានបាត់បង់។ ហើយនាងបានទៅឯទ្រង់ ហើយសូម្បីតែរូបកាយរបស់ទ្រង់ក៏មិននៅទីនោះដែរ។ ហើយគាត់បានឮសំឡេងមួយនិយាយថា "ហេតុអ្វីបានជាអ្នកយំដូច្នេះ?"

318 នាងបាននិយាយថា "ពួកគេបានយកព្រះអម្ចាស់របស់ខ្ញុំចេញ។ ហើយខ្ញុំ..." នាងតូចកំសត់ គឺកូនរបស់នាងត្រូវបានគេធ្វើឱ្យអាម៉ាស់ វាយទ្រង់នៅអាក្រាត ហើយព្យួរទ្រង់នៅលើឈើឆ្កាង ហើយឆ្កាងទ្រង់ ហើយបោះដែកគោលទម្លុះទ្រង់នៅទីនោះ បន្ទាប់ពីទ្រង់បានអះអាងថាជាព្រះមេស្ស៊ី បន្ទាប់ពីនាងបានដឹងថាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានគ្របបាំងនាងហើយបានបង្កើតកូននេះ។ វាជាកូនរបស់ព្រះ។ នាងបានឃើញកិច្ចការរបស់ទ្រង់ និងអ្វីៗទាំងអស់ ហើយបានឃើញនៅគ្រាខ្សោយបំផុត...

319 ហើយនៅទីនោះព្រះយេស៊ូវបានឈរប្រឆាំងនឹងអំពើអាក្រក់ ឈរប្រឆាំងនឹងអង្គការទាំងនោះ ឈរប្រឆាំងនឹងពួកផារិស៊ីទាំងនោះ ហើយក្លាយជាទន់ខ្សោយ ហើយដាក់អង្គទ្រង់ទៅសុគត ហើយសុគតដូចជាមនុស្សមានបាបនៅលើឈើឆ្កាង ដោយទទួលអំពើបាបរបស់យើង។ ទំនុកតម្កើង ហោរាដែលពួកគេជឿ បានដកស្រង់ (រាប់រយឆ្នាំមុន) ព្រះបន្ទូលដែលទ្រង់មានបន្ទូលនៅកាល់វ៉ារី ហើយពួកគេមិនបានឃើញវា។ ឥស្សរជនដ៏អស្ចារ្យរបស់ពួកគេ-...

320 "ព្រះនៃទូលបង្គំ" ដាវីឌបាននិយាយថា "ព្រះនៃទូលបង្គំអើយ ហេតុអ្វីបានជាទ្រង់បោះបង់ចោលទូលបង្គំ?" ទំនុកតម្កើង ២២ "ឆ្អឹងទាំងអស់របស់ទូលបង្គំពួកគេសម្លឹងមកទូលបង្គំ គ្មានណាមួយក្នុងចំណោមពួកវាត្រូវបាក់ឡើយ។ ពួកគេគ្រវីក្បាលហើយនិយាយថា 'ទ្រង់ទុកចិត្តលើអ្នកដទៃ...ទ្រង់—ទ្រង់បានសង្គ្រោះអ្នកដទៃ ទ្រង់មិនអាចសង្គ្រោះខ្លួនឯងបានទេ។'" ហើយអ្វីៗទាំងអស់ដែលហោរាបាននិយាយគឺនៅទីនោះ! ហើយព្រះយេស៊ូវបានសុគត ដោយកាន់តាមព្រះបន្ទូលនោះ បានដាក់អង្គទ្រង់។ ព្រះជាម្ចាស់ អេម៉ាញូអែល ក្លាយជាទន់ខ្សោយរហូតដល់ទ្រង់បានដាក់អង្គទ្រង់ទៅសុគត និងផ្នូរ ហើយព្រលឹងរបស់ទ្រង់ទៅនរក។ ខ្សោយ! ប៉ុន្តែចេញពីការចុះចាញ់ទាំងស្រុងនោះ...បានចេញមកនៅព្រឹកបុណ្យអ៊ីស្ទើរនោះដោយខ្យល់ចេញពីទីទាបបំផុត។

321 ទ្រង់គឺជាព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុត ហើយក្លាយជាទាបបំផុត។ ទ្រង់មករកមនុស្សទាប

បំផុត បានទៅទីក្រុងទាបបំផុត។ ហើយបុរសទាបថោកបំផុតនៅក្នុងទីក្រុងបាន មើលងាយទ្រង់។ បានចេញពីទីនោះទៅកាន់សេចក្តីស្លាប់ និងពីសេចក្តីស្លាប់ទៅឯផ្នូរ និងពីផ្នូរទៅកាន់ឋាននរក ទៅទីទាបបំផុតដែលអាចទទួលបាន ទៅនរកទាបបំផុតដែលអាចគិតបាន ទ្រង់បានទៅឯវា។

322 ប៉ុន្តែបន្ទាប់មក ពីទីនោះ ព្រះចាប់ផ្តើមលើកទ្រង់ឡើង។ តាមរយៈឋានសួគ៌ ពីទីនោះទៅ—ទៅផ្នូរ និងពីផ្នូរទៅកាន់សិរីល្អ ហើយខ្ពស់ណាស់ដែលទ្រង់ត្រូវមើលចុះក្រោមដើម្បីមើលស្ថានសួគ៌។ លើកតម្កើងបល្ល័ង្ករបស់ទ្រង់នៅស្ថានសួគ៌!

323 ម្តាយតូចដែលខូចចិត្ត មិនដឹងរឿងនេះ ឈរនៅទីនោះ "ពួកគេបានយកព្រះអម្ចាស់របស់ខ្ញុំចេញ ហើយខ្ញុំមិនដឹងថាទៅណាទេ។" នាងគឺជា...ពេលវេលាខ្សោយបំផុតដែលនាងមិនធ្លាប់មាន។ នាង—ព្រះអម្ចាស់របស់នាងបានបាត់ទៅ។ ពួកគេបានឆ្កាងទ្រង់ ប៉ុន្តែទ្រង់បានអនុញ្ញាតឲ្យ...ឆ្កាងទ្រង់ដោយភាពអាម៉ាស់នៃការព្យួរទ្រង់នៅទីនោះអាក្រាតនៅចំពោះមុខមនុស្សទាំងនោះ ហើយបានយកលំពែងទ្រង់ចំចំហៀង ហើយហូរឈាម ហើយព្យួរទ្រង់យំនៅលើឈើឆ្កាង ហើយឃើញផែនដីញ័រ ហើយផ្ទៃមេឃទាំងមូលទទួលស្គាល់ថាទ្រង់បានសុគត។ យកទ្រង់ចុះ រឹងនិងត្រជាក់ ហើយដាក់ទ្រង់នៅក្នុងផ្នូរ។ នាងបានគិតថា "ការគោរពចុងក្រោយដែលខ្ញុំអាចធ្វើចំពោះកូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំគឺបានមក ហើយតុបតែងទ្រង់ ហើយឥឡូវនេះពួកគេបានយកទ្រង់ទៅឆ្ងាយ។" ហើយនាងកំពុងឈរយំនៅទីនោះ ម្តាយដ៏គួរឱ្យអាណិតនោះឈរយំ សោកសង្រេង។ អូ ពេលវេលាដ៏ខ្សោយបំផុត!

"ស្ត្រីអើយហេតុអ្វីបានជាអ្នកយំ?" គឺជាសំឡេងនៅពីក្រោយនាង។

324 នាងគិតថាជាអ្នកចាំទីនៅទីបញ្ចុះសព បាននិយាយថា "អូ ពួកគេបានយកចេញ..." នាងមិនអាចសូម្បីតែងាកចេញ នាងខ្សោយណាស់។ នាងបាននិយាយថា "ខ្ញុំបានឡើងទាំងបីថ្ងៃបីយប់នេះ។ ខ្ញុំបានឈរមើលការឆ្កាង ខ្ញុំមើលដាលីងរបស់ខ្ញុំដែលខ្ញុំដឹងថាជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។ ខ្ញុំដឹងថាទ្រង់! ហើយពួកគេនៅតែ..." (សម្លឹងមើលផ្លូវផ្សេងទៀត ហើយទ្រង់នៅពីក្រោយ។) "ហើយពួកគេបានយកទ្រង់ទៅ ហើយពួកគេបានឆ្កាងទ្រង់។ ខ្ញុំបានឃើញទ្រង់ប្រោសមនុស្សស្លាប់ពីផ្នូរ។ ខ្ញុំបានឃើញទ្រង់ធ្វើការអស្ចារ្យបន្ទាប់ពីការអស្ចារ្យ។ ហើយខ្ញុំស្គាល់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ...ព្រះទ្រង់ជ្រាបពីចិត្តខ្ញុំ ខ្ញុំគ្មានទោសអ្វីទាំងអស់

ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធប្រទានឱ្យខ្ញុំនូវទារកនោះដោយមិនបានស្គាល់បុរសណាសោះ។ របៀបដែលខ្ញុំដឹងថាវាជាការពិត! ហើយខ្ញុំបានឃើញទ្រង់អាម៉ាស់ហើយ... វាយសម្លៀកបំពាក់របស់ទ្រង់ពីទ្រង់ ហើយព្យួរទ្រង់នៅទីនោះ ហើយដោះទ្រង់ចុះ។ គាត់បានស្លាប់ដោយការស្លាប់ដ៏អាក្រក់បំផុត។ ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់ ខ្ញុំមិនខ្វល់ពីអ្វីដែលបានធ្វើចំពោះទ្រង់ទេ។ ខ្ញុំនៅតែចង់បញ្ចុះសពទ្រង់ ខ្ញុំចង់—ខ្ញុំចង់ផ្តល់ឱ្យទ្រង់នូវប្រភេទនៃការបញ្ចុះត្រឹមត្រូវ ហើយពួកគេបានយកទ្រង់ទៅឆ្ងាយ។ ពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ បេះដូងខ្ញុំខូច។ ខ្ញុំគ្រាន់តែឈរក្នុងស្ថានភាពនេះ។ ខ្ញុំមិនដឹងថាពួកគេបានធ្វើអ្វីជាមួយព្រះអម្ចាស់របស់ខ្ញុំទេ។"

325 គាត់បាននិយាយថា "ម៉ារី។" ហើយបន្ទាប់មកនាងរឹងមាំ។ អាម៉ែន! "ចូរទៅប្រាប់ពួកសិស្សរបស់ខ្ញុំថា ខ្ញុំនឹងជួបពួកគេនៅកាលីឡេ។" អូ ខ្ញុំអើយ!

326 នៅក្នុងភាពទន់ខ្សោយបន្ទាប់មកយើងត្រូវបានធ្វើឱ្យរឹងមាំ។ ពេលអ្នកខ្សោយនោះហើយជាពេលដែលអ្នកក្លាយជាមនុស្សរឹងមាំ។

327 ពេត្រុស បន្ទាប់ពីគាត់នៅទីនោះនេសាទ គាត់គឺជា...មុខរបររបស់គាត់គឺនេសាទ។ ខ្ញុំចូលចិត្តការកាន់កាប់របស់គាត់។ ដូច្នេះហើយ គាត់បានស្លូចត្រីនៅទីនោះ ដោយបាក់ទឹកចិត្ត ដឹងថាគាត់បានបដិសេធព្រះគ្រីស្ទ។ អូ ខ្ញុំអើយ! ព្រះយេស៊ូវឈរនៅទីនោះហើយប្រាប់គាត់ថា "ពេត្រុស តើអ្នកនិយាយថាអ្នកស្រឡាញ់ខ្ញុំឬ?"

328 គាត់បាននិយាយថា "ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ទ្រង់ដឹងថាខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់។" គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់។ ទូលបង្គំត្រៀមខ្លួនជាស្រេចដើម្បីស្លាប់សម្រាប់ទ្រង់។"

329 ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ពេត្រុស អ្នកគិតថាអ្នកមានន័យបែបនោះ ប៉ុន្តែអ្នកនឹងបដិសេធខ្ញុំបីដងមុន...អ្នកនឹងបដិសេធខ្ញុំមុនពេលមាន់រងាវជាលើកទីបី។ ឃើញទេ អ្នកនឹងបដិសេធខ្ញុំបីដងមុនពេលមាន់រងាវ។"

330 ហើយបន្ទាប់មកឃើញវាកើតឡើង នៅពេលដែលគាត់ឈរនៅទីនោះហើយនិយាយថា "ខ្ញុំមិនស្គាល់ទ្រង់ទេ។ ទេ ខ្ញុំមិនដឹងអ្វីទាំងអស់អំពីពួកគេនៅទីនោះពេនទីកុស្ត។"

331 វាមិនមែនជាពេលវេលាដើម្បីឈប់អធិប្បាយទេ វាគ្រាន់តែជានាទ្បិការបស់ខ្ញុំ

ដែលមានអក្ខរាវិរុទ្ធ។ [សំឡេងឆាទ័រនៅលើនាឡិការបស់បងប្រុសប្រាណហាំ—អេដ។] ឃើញទេ? បាននិយាយថា "ខ្ញុំ—ខ្ញុំដឹង..." ខ្ញុំ—ខ្ញុំសន្មត់ថានឹងឈប់ឥឡូវនេះ ប៉ុន្តែខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនអាចបញ្ឈប់បានទេនៅពេលនេះ ឃើញទេ ដូច្នេះខ្ញុំត្រូវបញ្ចប់វានៅទីនេះមួយនាទី។

332 បាននិយាយថា "ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំបានបដិសេធទ្រង់។ ខ្ញុំបានបដិសេធទ្រង់នៅចំពោះមុខលោកពីឡាត់។ ខ្ញុំបានបដិសេធទ្រង់នៅចំពោះមុខ នៅពេលដែលស្រ្តីតូចនោះមករកខ្ញុំ ហើយនិយាយថា 'អ្នកមិនមែនជាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេទេឬ?' 'ទេ!' ហើយថែមទាំងត្រូវបណ្ដាសា!" អូ គាត់មានរូបរាងដ៏គួរឱ្យភ័យខ្លាច។ បាននិយាយថា "ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំ..." នាងបានបដិសេធ...ទ្រង់បានបដិសេធទ្រង់។ ហើយគាត់បានឃើញព្រះយេស៊ូវឈរហើយមើលទៅបន្ទាប់មកគឺជាពេលដែលមាន់រងាវ សម្លឹងមើលពេត្រុស។ គាត់បានចេញទៅក្រៅ។ អូ គាត់ធ្លាក់ទឹកចិត្តជាមួយខ្លួនគាត់ បាននិយាយថា "ហេតុអ្វីបានជាខ្ញុំនៅបន្តរស់?"

333 ហើយបន្ទាប់មក ក្រៅពីនោះ គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំគិតថាខ្ញុំនឹងត្រឡប់ទៅនេសាទម្ដងទៀត។ ខ្ញុំមិនអាចអធិប្បាយទៀតទេ ដូច្នេះខ្ញុំនឹងត្រឡប់ទៅចាប់ត្រីវិញ។" គាត់បានបោះអួនរបស់គាត់ហើយបោះពេញមួយយប់ មិនមានត្រីទេ។ ហើយគាត់ស្ថិតនៅចំណុចខ្សោយ គាត់មិនមានអ្វីទាំងអស់ បាក់ទឹកចិត្តជាមួយខ្លួនឯង ដល់ទីបញ្ចប់នៃសមត្ថភាពរបស់គាត់។

334 មែនហើយ គាត់គិតថាគាត់ជាមនុស្សអស្ចារ្យ បានកាត់ត្រចៀកកូនប្រុសរបស់សម្ដេចសង្ឃបែបនេះ។ មែនហើយ គាត់គិតថាគាត់ជាមនុស្សអស្ចារ្យ អ្នកដឹងទេ គាត់បានរៀនអ្វីមួយ។ ប៉ុន្តែគាត់មិនដឹងអ្វីទាំងអស់! គាត់ត្រូវតែភ្លេចអំពីវា។

335 ហើយនៅទីនោះគាត់នៅទីនោះបាននិយាយថា "ខ្ញុំដឹងរឿងមួយ ខ្ញុំជាអ្នកនេសាទ។ ខ្ញុំនៅតែអាចចិញ្ចឹមជីវិត នេសាទបាន។" គាត់បោះសំណាញ់ពេញមួយយប់ហើយមិនបានទទួលអ្វីទាំងអស់។ អូ អ្វីដែលជាការធ្លាក់ទឹកចិត្ត! រាល់ពេលដែលគាត់ទាញវាឡើង សំណាញ់ទទេ។ ហើយគាត់បាក់ទឹកចិត្តណាស់! គាត់ស្ថិតនៅចំណុចខ្សោយបំផុត បាននិយាយថា "ខ្ញុំប្រហែលជាមានអារម្មណ៍ចង់លោតចេញពីទូកនេះ។ ខ្ញុំមិនមានតម្លៃអ្វីទាំងអស់ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ។"

គាត់បាននិយាយថា "តើអ្នកមានត្រីទេ កូនៗ?"

336 ក្រឡេកមើលទៅមាត់ច្រាំង មានបុរសម្នាក់ឈរ។ គាត់បាននិយាយថា "ទេ យើងបាននឿយហត់ពេញមួយយប់ហើយមិនយកអ្វីទាំងអស់។ ខ្ញុំគិតថាខ្ញុំជាអ្នកនេសាទ។"

"តើអ្នកឬ ស៊ីម៉ូន?"

337 "បាទ។ មែនហើយ ខ្ញុំនឿយហត់ពេញមួយយប់ហើយមិនយកអ្វីទាំងអស់។ អូ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ...យើងមិនមានត្រីនៅទីនេះទេ។"

គាត់បាននិយាយថា "មែនហើយ បោះសំណាញ់របស់អ្នកទៅម្ខាងទៀត។"

338 "យើងបានធ្វើ...អ្វី?" បន្ទាប់មកគាត់...បាននិយាយថា "នៅម្ខាងទៀត? យើងបានធ្វើវាហើយ!"

"បោះវាទៅម្ខាងទៀត។"

339 គាត់បានបោះសំណាញ់របស់គាត់ចេញ ហើយគាត់បានទាញ។ គាត់បាននិយាយថា...បន្ទាប់មកគាត់ក្លាយជារឹងមាំ។ អូ ខ្ញុំអើយ! គាត់បានចាប់អាវត្រីចាស់របស់គាត់ហើយដាក់វានៅជុំវិញគាត់និយាយថា "បងប្អូនអើយ នោះជានរណា!" ហើយគាត់បានវាយអ្នកដែលនៅសល់ទៅច្រាំង មុនពេលពួកគេអាចបើកទូកបានលឿនតាមដែលពួកគេអាចធ្វើបាន គាត់បានហែលចេញពីពួកគេ ដោយពាក់អាវត្រី ទៅដល់ច្រាំង។ ហេតុអ្វី? នៅពេលដែលគាត់រឹងមាំ។ ពេលគាត់ខ្លាំង គាត់មិនអាចធ្វើអ្វីបានឡើយ ប៉ុន្តែពេលគាត់ខ្សោយ គាត់ក៏រឹងមាំ។ បាទ មែនហើយ។

340 អូ យុទ្ធសាស្ត្ររបស់ព្រះគឺយកវត្ថុទទេរបស់មនុស្សហើយអង្រួនពិភពលោកជាមួយពួកគេ។ (ឥឡូវនេះបន្តិចហើយយើងនឹងទៅ។) ដូចនៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០ នៅពេនទីកុស្ត តើទ្រង់បានធ្វើអ្វី? ពួកគេបានចំណាយពេលដប់ថ្ងៃដើម្បីសម្អាតទាំងអស់។ ប៉ុន្តែពួកគេទាំងអស់បានឈរនៅទីនោះជាមួយនឹងគ្រឿងរបស់ពួកគេឡើង ហើយព្រះបានយកអង្គទ្រង់ហើយបំពេញពួកគេ។ ហ្នឹងហើយ! ពួកគេបានអង្រួនពិភពលោក ចាក់អង្គទ្រង់ចូលទៅក្នុងពួកគេ។

341 នោះហើយជាតម្រូវការនៃថ្ងៃនេះ។ នោះហើយជាអ្វីដែលយើងត្រូវការនៅថ្ងៃនេះ គឺជាធុងទទេ បាទ មែនហើយ ដូច្នេះព្រះអាចបំពេញពួកគេ។ ហើយអ្នកមិនអាចយកវាបានទេ...ខ្ញុំត្រូវឆ្លងកាត់ច្រើននៅទីនេះ។ ព្រះមិនអាចប្រើវាបានទេដរាបណាពួកគេបានបំពេញរួចហើយ។ ប្រសិនបើអ្នកពេញដោយការ

បណ្តុះបណ្តាលខាងទ្រឹស្តី ព្រះមិនអាចប្រើអ្នកបានទេ។ ព្រះត្រូវតែមានធុងទទេ ដូច្នេះ*ទ្រង់*អាចបំពេញពួកគេ។

342 ឥឡូវនេះ អេលីយ៉ាមិនបាននិយាយថា "ចូរទៅយកធុងខ្លះ ហើយខ្ចីប្រេងឱ្យច្រើន ហើយយើងនឹងមើលថាតើយើងមិនអាចទទួលបានតម្លៃលក់ល្អនៅលើវាទេ ហើយអ្នកទទួលបានកម្រៃបន្ថែមទៀតហើយអ្នកអាចសងអ្នកជិតខាងបែបនោះ។" គាត់បាននិយាយថា "គ្រាន់តែយកធុង*ទទេ*។ នោះហើយជាអ្វីដែលអ្នកត្រូវការ។"

343 នោះហើយជាអ្វីដែលនៅពេនទីកុស្ត ពួកគេមានធុងទទេ ដូច្នេះព្រះអាចបំពេញពួកគេ។ បងប្រុស ថ្ងៃនេះទាមទារវា។ ថ្ងៃនេះ ត្រូវតែមានវា។ យើងនឹងមានវាឬមិនអញ្ចឹងគឺវិនាស។ ខ្ញុំនឹងបិទឥឡូវនេះ សូមស្តាប់។ យើងត្រូវតែមានវាឬមិនអញ្ចឹគឺវិនាស។ បាទ មែនហើយ។

344 ម៉ាស៊ីនខាងសាសនាធំៗដែលយើងមាន ម៉ាស៊ីនព្រះវិហារធំបានបង្កើតឡើង វាមានការគោះខាងវិញ្ញាណនៅក្នុងពួកគេ។ បងប្រុសខូលីននៅកន្លែងណាមួយនៅទីនេះ ហើយបងប្រុសហ៊ីកឃើសុន។ ខ្ញុំគិតថាបើកក្បាលម៉ាស៊ីនគឺពិបាក។ មានអ្វីមួយខុសប្រក្រតី។ ពួកគេប្រើសាំងខុស នាងសុទ្ធតែមានជាតិកាបូន។ ពួកគេប្រើបទពិសោធន៍ថ្នាក់សិក្ខាសាលាជំនួសឱ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

345 ការរស់ឡើងវិញដ៏អស្ចារ្យរបស់យើងនៅលើទឹកដី បុរសដ៏អស្ចារ្យរបស់យើង យុទ្ធនាការព្យាបាលរបស់យើង បានបរាជ័យទាំងអស់។ យើងដឹងថាវាមាន។ សូមក្រឡេកមើលអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អដ៏ថ្លៃថ្នូរបស់យើង ប៊ីលីហ្គ្រាហាំ បានឆ្លងប្រទេសទៅមក ទៅវិញទៅមក ទៅវិញទៅមក។ តើវាបានធ្វើអ្វីល្អ? អូរ៉ល រ៉ូប៊ឺត យុទ្ធនាការព្យាបាលគ្រប់ទីកន្លែង ហើយវាកាន់តែអាក្រក់គ្រប់ពេលវេលា។

346 ពីព្រោះវាជាបាទីស្ទ ព្រីសប៊ីធើរៀន សភានៃព្រះ អង្គការផ្សេងគ្នាទាំងអស់នេះ ប្រមូលវាទាំងអស់គ្នា តើវាជាអ្វី? ម៉ាស៊ីនខាងសាសនាដ៏ធំមួយ ហើយព្រះបានបំពេញវាពេញដោយកាបូនសម្រាប់អ្នក។ ឥឡូវនេះនាងគ្រាន់តែថើប "ជុក" បូម បូម បូម "ជុក" បូម បូម បូម បន្តិចនៅទីនេះនិងទីនោះ។ ចប់ហើយ! នាងចប់ហើយ! សាំងអស់ហើយ អ្នកចាក់ទឹកចូល។ អ្វីគ្រប់យ៉ាងបានចប់ (បាទ មែនហើយ) សំបកកង់រាបស្មើទាំងសងខាង។ យើងស្ថិតនៅក្នុងរូបរាងដ៏គួរឱ្យភ័យខ្លាច។ ម៉ាស៊ីនខាងសាសនាបានឈប់។

347 ហើយបងប្រុស គម្របបានចេញពីនរក។ ហ្នឹងហើយ។ ហើយស្ទ្រីមនៃអំណាចអារក្សកំពុងហូរមកពីគ្រប់ទីកន្លែង។ វាត្រូវបានយកឈ្មោះប្រជាជាតិនានា។ វាត្រូវបានយកឈ្មោះនយោបាយរហូតដល់វារលួយដល់ស្នូល។ វាត្រូវបានយកឈ្មោះក្រុមជំនុំរហូតដល់ពួកគេមិនដឹងអ្វីក្រៅពីនិកាយ។

អ្នកនិយាយថា "តើអ្នកជាគ្រីស្ទានឬ?"

"ខ្ញុំជាមេតូឌីស្ទ។"

"តើអ្នកជាគ្រីស្ទានឬ?"

"ខ្ញុំ—ខ្ញុំជាពេនទីកុស្ត។"

348 នោះមិនមានន័យទៀតទេ ដូចដែលខ្ញុំបាននិយាយកាលពីថ្ងៃមុន ដូចជាជ្រូក ឬស្នូក ឬសេះ ឬអ្វីមួយ។ នោះមិនមានអ្វីដែលត្រូវធ្វើជាមួយវាទេ។ អ្នកជាគ្រីស្ទាន នៅពេលអ្នកបានកើតជាថ្មី ហើយពោរពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ មិនមែនរហូតដល់បែបនោះទេ ហើយអ្នកត្រូវបានប្រគល់ឱ្យទាំងស្រុងចំពោះព្រះវិញ្ញាណ។ បើអ្នកមិនបានទទួលព្រះវិញ្ញាណទេ នោះអ្នកមិនបានកើតជាថ្មីទេ ហើយអ្នកក៏មិនមានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែរ។ អ្នកអាចនិយាយភាសាដទៃនិងញាប់ញ័រ ហើយលោតនិងរត់ ហើយធ្វើគ្រប់ប្រភេទ...

349 ប៉ុលបាននិយាយថា "ខ្ញុំអាចរើភ្នំដោយជំនឿ ខ្ញុំអាចព្យាបាលអ្នកជំងឺ ខ្ញុំអាចមានចំណេះដឹងអំពីព្រះគម្ពីរ ខ្ញុំអាចទៅសិក្ខាសាលាហើយរៀនអ្វីៗទាំងអស់នេះ អ្វីគ្រប់យ៉ាង" បាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនទាន់មានអ្វីនៅឡើយទេ!" ហាលេលូយ៉ា!

350 អូ ខ្ញុំអើយ និយាយពីគំរបបិទកំសៀវ! អារក្សកំពុងនៅជុំវិញ អំណាចរបស់អារក្ស ក្រោមឈ្មោះរបស់គ្រីស្ទាន "ការបង្រៀនគោលលទ្ធិបទបញ្ញត្តិរបស់មនុស្ស" គោលលទ្ធិនៃសិក្ខាសាលាខាងទ្រឹស្ដី ដោយទុកព្រះគម្ពីរនៅតែឯង។

351 ហាលេលូយ៉ា! អ្នកណាអាច អ្នកណាខ្លាំង អ្នកណាឆ្លាត? តើអ្នកណាមានអំណាចគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីទប់ទល់នឹងទាហាននេះ ដោះសម្លៀកបំពាក់ចេញពីស្ត្រីរបស់យើង នៅក្នុងឈ្មោះរបស់គ្រូអធិប្បាយ មេតូឌីស្ទ បាទីស្ទ និងសូម្បីតែពេនទីកុស្ត? លាបមុខរបស់ពួកគេដូចជាយេសេបិល ហើយកាត់សក់របស់ពួកគេ ហើយស្លៀកខោដូចបុរស។ គ្រូអធិប្បាយរបស់យើង មិនគ្រប់គ្រាន់ក្រោក

ឡើងប្រាប់ពួកគេអំពីវាទេ។ អារក្សចូល! វាគឺជាកងពលដែលហែកសម្លៀកបំពាក់របស់គាត់ចេញពីគាត់។ តើអារក្សដែលគ្រហឹមនេះជានរណា?

352 តើអ្នកណាខ្លាំងគ្រប់គ្រាន់? តើអ្វីទៅជាប្រភេទ—នៃនិកាយមួយដែលអាចយកឈ្នះគាត់បានដើរឡើងចុះតាមរយៈផ្លូវនៃនិកាយទាំងនេះ យំ "ថ្ងៃនៃការអស្ចារ្យបានកន្លងផុតទៅហើយ ហើយយើងមិនត្រូវការព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទេ"?

353 ហើយតើអ្នកណាអាចទប់អារក្សបាន? ព្រះអើយ! យើងមិនអាចធ្វើវាដោយនិកាយបានទេ។ យើងមិនអាចធ្វើវាដោយកម្លាំងខាងសាសនាបានទេ។ ប៉ុន្តែមានសំឡេងមួយនៅពេលមួយដែលបានធ្វើវា អាម៉ែន ដែលបានបំបែកពួកអារក្សដាក់ពួកវានៅក្នុងគំនិតត្រឹមត្រូវរបស់ពួកវាហើយដាក់សម្លៀកបំពាក់លើពួកគេ។ សំឡេងដដែលនោះផ្តល់ឱ្យយើងនូវការសន្យាមួយ "កិច្ចការដែលខ្ញុំធ្វើ អ្នកក៏ត្រូវធ្វើដែរ។" អ្នកនឹងមិនធ្វើវានៅក្រោមសំាងខាងសាសនានៅក្នុងឡានដែលមានជាតិកាបូនទេ។ អ្នកនឹងមិនធ្វើវានៅក្នុងអង្គការទេ។ អ្នកនឹងធ្វើវានៅពេលដែលអ្នកទទេហើយក្លាយជាខ្សោយ ចាក់ចេញដោយខ្លួនឯង ហើយសូមឲ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធចូលមក ហើយផ្តុំគ្រប់ផ្នែកនៃអ្នក បំពេញនៃរាងកាយរបស់អ្នក។ នោះជារឿងតែមួយគត់...ធ្វើវា។ យើងមិនត្រូវការអង្គការថ្មីទេ។

354 អ្វីដែលយើងត្រូវការ ឱព្រះអង្គអើយ ទូលបង្គំមានអារម្មណ៍ថាវាហូរចូលមកទីនេះឥឡូវនេះ។ អ្វីដែលយើងត្រូវការគឺហោរារបស់ព្រះដើម្បីក្រោកឡើងជាមួយនឹងផ្គរលាន់របស់ព្រះ ផ្លេកបន្ទោរខាងវិញ្ញាណដែលនឹងអង្រួនពិភពលោកនេះឱ្យអាម៉ាស់! ហាលេលូយ៉ា! ធុងទទេគឺជាអ្វីដែលទ្រង់ត្រូវការ ត្រឹមត្រូវហើយ ក្រុមជំនុំដែលបានហៅចេញ ជនជាតិភាគតិចតូចមួយដែលនឹងទទួលបានព្រះចេស្តា និងព្រះពររបស់ព្រះ និងសាររបស់ទ្រង់។ ហាលេលូយ៉ា! នោះហើយជាអ្វីដែលយើងត្រូវការ។

355 ចុះខ្សោយទើបអ្នកអាចរឹងមាំបាន។ វានឹងយកឈ្នះអារក្សទាំងអស់។ វានឹងធ្វើឱ្យអ្នករៀនត្រូវអាម៉ាស់។ វានឹងនាំបុរសនិងស្ត្រីដែលព្រះបានហៅ ហើយមានតែបែបនោះទេ។

356 សូមចាំថា "ដូចនៅសម័យណូអេដែរ កូនមនុស្សនឹងមកដល់ ព្រលឹងប្រាំបីត្រូវបានសង្គ្រោះ។" នៅសម័យអេលីយ៉ាមានតែប្រាំពីរពាន់នាក់ប៉ុណ្ណោះដែលមានវា។ អូ គ្រាន់តែគិតពីកន្លែងដែលយើងកំពុងរស់នៅឥឡូវនេះ។ នៅពេលដែលយ៉ូហាន

មកដល់កន្លែងកើតហេតុ ក្រុមជំនុំតូចគឺពិតជានៅក្នុងជនជាតិភាគតិច ប៉ុន្តែមានធុងទទេសម្រាប់ចាក់ប្រេង។ ហាលេលូយ៉ា!

ព្រះអង្គអើយ សូមឲ្យយើងដកខ្លួនចេញ។

357 ធ្វើឱ្យទទេ មិត្តអើយ។ ចុះខ្សោយ! បដិសេធសមត្ថភាពខ្លួនឯង! ហើយអ្នកចេញតាមវិទ្យុ...មិនមែនវិទ្យុទេ ប៉ុន្តែនៅខាងក្រៅ...ដែលឮខ្សែអាត់ទាំងនេះ គ្រប់ទីកន្លែងដែលពួកគេមក ចូរបញ្ចេញចោល។ ចូរថ្វាយខ្លួននៅលើអាសនៈរបស់ព្រះជាយញ្ញបូជា។ សូមឲ្យទេវតាមកដោយធ្យូងភ្លើង បំពេញធុងនោះដោយអំណាចនៃព្រះដ៏មានព្រះចេស្ដា។ ទទួលបាន...បន្ទាប់មកទ្រង់នឹងធ្វើឱ្យអ្នករឹងមាំ ទ្រង់នឹងប្រទានព្រះគុណដល់អ្នកដើម្បីឈរ។

ចូរយើងអោនក្បាលបន្តិច។

358 ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យមួយទៀតបានកន្លងផុតទៅហើយ ហើយយើងបានអង្គុយនៅក្នុងសន្និបាតដ៏ឧឡារិកនេះ កន្លែងដែលបុរសនិងស្ត្រីដែលស្គាល់ទ្រង់ ជាកន្លែងដែលព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់សណ្ឋិតក្នុងចិត្តរបស់ពួកគេ ហើយពួកគេជឿលើទ្រង់ ហើយបានធ្វើតាមគ្រប់ទាំងព្រះបន្ទូលដែលទ្រង់—បានបង្គាប់ឲ្យយើងធ្វើ។ ហើយយើងសូមអរគុណទ្រង់សម្រាប់មនុស្សទាំងនេះ។

359 ហើយប្រហែលជាមានអ្នកផ្សេងទៀតចូលទៅក្នុងទឹកដីដែលខ្សែអាត់ទាំងនេះនឹងទៅ ដែលជាកន្លែងដែលស្ត្រីនិងបុរសរាបទាបនឹងនាំពួកគេចូលទៅក្នុងផ្ទះនិងចូលទៅក្នុងកុលសម្ព័ន្ធនិងចេញនៅក្នុងប្រទេសផ្សេងទៀត។ ហើយសូមឲ្យពួកគេឮ ព្រះអម្ចាស់អើយ ហើយយល់ ធ្វើឱ្យខ្លួនពួកគេទទេ ដូច្នេះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធអាចបំពេញពួកគេ។

360 ប្រហែលជាមានអ្នកខ្លះនៅទីនេះនៅព្រឹកនេះ ព្រះអម្ចាស់ ដែលនឹង...បានធ្វើឱ្យខ្លួនគេទទេ ចាប់តាំងពីយើងចាប់ផ្ដើមនិយាយ ដែលបានដឹងថាពួកគេបានទុកចិត្តច្រើនពេកនៅក្នុងគំនិតផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេ ពួកគេ...សមត្ថភាពផ្ទាល់ខ្លួនទុកចិត្តលើ—ភាពវៃឆ្លាតនៃចិត្តមនុស្សសាមញ្ញរបស់ពួកគេ ដែលគ្មានអ្វីក្រៅពីភាពកខ្វក់នៅចំពោះព្រះ។ ឱព្រះអង្គអើយ សូមឲ្យគេដកខ្លួនចេញឥឡូវនេះ បន្ទាបខ្លួនចុះចូល ហើយមកសម្រាប់ការបំពេញនៃព្រះវិញ្ញាណ។ ផ្ដល់វា ព្រះអម្ចាស់។

វាបាននិយាយនៅក្នុងព្រះគម្ពីរថា "អស់អ្នកដែលជឿបានទទួលបុណ្យ

ជ្រមុជទឹក។"

361 មានអង្គុយនៅក្នុងអគារនេះព្រឹកនេះ ព្រះបិតា ជាស្ត្រីតូចម្នាក់ អង្គុយនៅខាងក្រោយនេះ ហើយខ្ញុំចាំបានថាលោកស្រីហ៊ីកបានមករកខ្ញុំនៅយប់មួយ ហើយនៅទីនោះនាងបានដេកគ្មានអ្វីក្រៅពីឆ្អឹង ប្រហោងឆ្អឹង ស្បែកប្រហោងតូច លាតសន្ធឹងលើនាង មហារីកបានស៊ីនាងឡើង ប្ដីរបស់នាង មិនមែនជាគ្រីស្ទាននៅឡើយទេ។ ហើយខ្ញុំចាំពីការអធិស្ឋានដែលខ្ញុំបានអធិស្ឋាននៅយប់នោះ: "ព្រះអង្គអើយ ទ្រង់បានចាត់ដាវីឌតូចតាមសត្វតោដោយប្រើខ្សែដង្ហក់ដ៏សាមញ្ញ ហើយគាត់បាននាំកូនចៀមមកវិញ។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "មហារីកនេះបានចាប់ប្អូនស្រីរបស់ខ្ញុំ វាជាអារក្ស។ ទូលបង្គំដឹងថាទ្រង់ជាព្រះ។ ទូលបង្គំបានឃើញទ្រង់ ហើយទូលបង្គំដឹង។ ទូលបង្គំបាននិយាយជាមួយទ្រង់ ហើយទ្រង់បានមានបន្ទូលត្រឡប់មកវិញ។" "ទូលបង្គំមកតាមចៀមរបស់ព្រះ មហារីក ចូរឯងចេញពីនាង!" បន្ទាប់មកបានបង្គាប់នាងនៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ "ទៅផ្ទះវិញ។" ហើយប្ដីរបស់នាងដែលមិនទាន់បានជឿលើព្រះបន្ទូលនោះ ហើយបាននាំប្រពន្ធទៅផ្ទះ។ នាងនៅទីនេះព្រឹកនេះ ស្ត្រីដែលមានសុខភាពល្អដ៏អស្ចារ្យ ជំងឺមហារីកបានបាត់ទៅ នាងនឹងមកនៅព្រឹកនេះដើម្បីទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ សូមអរព្រះគុណទ្រង់សម្រាប់ធុងទទេដែលត្រៀមរួចជាស្រេចដើម្បីបំពេញ។ ព្រះអង្គអើយ ទូលបង្គំអធិស្ឋានថាទ្រង់នឹងប្រទានពរដល់ព្រលឹងនោះ។

362 ព្រះអម្ចាស់អើយ នោះគ្រាន់តែជាឧទាហរណ៍នៃអ្នកផ្សេងទៀតជាច្រើន។ ទូលបង្គំអធិស្ឋានសូមឲ្យព្រះពររបស់ទ្រង់ស្ថិតនៅលើទស្សនិកជននេះ យ៉ាងឧឡារិក ព្រះជាម្ចាស់អើយ។ ប្រសិនបើ...

363 មានរឿងតែមួយគត់ដែលនៅសេសសល់ ព្រះបិតា ដែលទូលបង្គំអាចមើលឃើញ នោះគឺ ទាំងអ្នកក្រោកឡើងនៅកន្លែងណាមួយជាមួយនឹងធុងទទេមួយចំនួន ហើយធ្វើឱ្យពិភពលោកនេះខ្មាស់អៀនដោយខ្លួនឯង ឬបញ្ជូនព្រះយេស៊ូវឱ្យលឿន។ ថាទីបញ្ចប់គឺនៅទីនេះ ព្រះអម្ចាស់ មានតែរឿងពីរដែលត្រូវធ្វើ (ហើយយើងត្រូវតែឃើញវាភ្លាមៗ) ដ្បិតយើងដឹងថាវានៅទីបញ្ចប់ ទាំងយើងនឹងឃើញអ្វីមួយដ៏អស្ចារ្យកើនឡើងភ្លាមៗ ឬយើងនឹងឃើញការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់។

364 ទំនាយទាំងអស់ត្រូវបានបំពេញ។ រឿងចុងក្រោយមុនពេលក្រុមជំនុំត្រូវបានរស់ឡើងវិញ មុនពេលនាងត្រូវបានលើកឡើងនៅក្នុងវិវរណៈជំពូកទី៣ គឺជាការចេញមកនៃអ្នកនាំសារទៅកាន់គ្រាពួកជំនុំឡៅឌីសេ ដែលនឹង "បង្វែរចិត្តរបស់មនុស្សត្រឡប់ទៅរកឪពុកដើមវិញ" នាំពួកគេត្រឡប់ទៅពេនទីកុស្ដធម្មតាវិញ អ្វីដែលពួកគេអះអាងថាមាន។ វានឹងមានរាប់ពាន់ដងរាប់ពាន់ដង ដូចជានៅថ្ងៃរបស់លោកណូអេ ព្រះអម្ចាស់ នឹងត្រូវបាត់បង់។ ពួកគេជាច្រើននឹងត្រូវបាត់បង់។ យើងឃើញថាបានបំពេញរួចហើយ ព្រះបិតា។

365 សូមយាងមក ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ចាប់យកក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់។ ហើយប្រសិនបើវាជាព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់ ព្រះអម្ចាស់អើយ មុនពេលដែលក្រុមជំនុំត្រូវបានលើកឡើង សូមឲ្យមានអំណាចកើនឡើង។ ឱព្រះអង្គអើយ សូមបំពេញធុងទាំងនេះ។ លើកពួកគេឡើង ព្រះអម្ចាស់អើយ! អង្រួនពិភពលោកនេះម្ដងទៀត! យើងដឹងថាវានឹងកន្លងផុតទៅ វានឹងមិនមានការប្រែចិត្តទេ វានឹងឆ្ងាយពេកសម្រាប់ពួកគេ។ ប៉ុន្តែសូមបង្ហាញឫទ្ធានុភាពរបស់ទ្រង់ ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមបំពេញភាជន៍ទាំងនោះ ហើយអង្រួនពិភពលោកនេះដូចជាវាមិនដែលញ័រពីមុនមក! បន្ទាប់មកយកក្រុមជំនុំរបស់អ្នក។ ទុកឱ្យពិភពលោកនៅក្នុងភាពរីករាយរបស់នាងដែលនាងបានកំណត់ហើយ ឱព្រះអង្គអើយ ពួកគេទ្រាំ។

366 បន្ទាប់មកយើងដឹងថាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដ៏អស្ចារ្យនឹងមកដល់ជនជាតិយូដានៅពេលនោះ។ នៅពេលដែលយើងបានឃើញមួយសែនបួនម៉ឺនបួនពាន់នាក់ឈរនៅលើភ្នំស៊ីណាយ ឈរជាមួយកូនចៀម ប៉ុន្តែកូនក្រមុំបាននៅស្ថានសួគ៌រួចហើយ។ នាងត្រូវបានគេយករួចហើយ ហើយកូនចៀមបានត្រឡប់មកវិញ (យ៉ូសែប) ដើម្បីបង្ហាញខ្លួនដល់រាស្ត្ររបស់ទ្រង់។ ហើយព្រះគម្ពីរបាននិយាយថានឹងមានការបែកបាក់ក្នុងចំណោមពួកគេនៅពេលដែលពួកគេនឹងមើលហើយឃើញទ្រង់ឈរនៅទីនោះ។ នៅពេលដែលទ្រង់បង្ហាញអង្គទ្រង់ឲ្យគេស្គាល់ ពួកគេនឹងនិយាយថា "តើអ្នកមានស្លាកស្នាមនៅឯណា?"

ទ្រង់មានបន្ទូលថា "នៅក្នុងផ្ទះរបស់មិត្តរបស់ខ្ញុំ។"

បន្ទាប់មកពួកគេនឹងនិយាយថា "វាគឺជាទ្រង់ដែលយើងបានឆ្កាង។"

367 ហើយទ្រង់នឹងនិយាយដូចយ៉ូសែបបានធ្វើ "កុំបារម្ភ ព្រោះព្រះបានធ្វើការនេះដើម្បីសង្គ្រោះជីវិតរបស់សាសន៍ដទៃ។ វាមិនមែនជាកំហុសរបស់អ្នកទេ។"

បន្ទាប់មកពួកគេបាននិយាយថាពួកគេនឹងបំបែក គ្រួសារមួយពីមួយទៀត ពួកគេនឹងកាន់ទុក្ខដូចជាកូនប្រុសតែមួយត្រូវបានគេយកចេញពីផ្ទះ។

368 ឱព្រះវរបិតាអើយ ថ្ងៃនោះជិតមកដល់ហើយ នោះគឺជាការបញ្ចប់នៃចិតសិបសប្តាហ៍ទាំងនោះ។ ថាពេលវេលាជិតមកដល់ហើយ ព្រះអម្ចាស់អើយ។

369 ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ សូមឲ្យសំឡេង—សំឡេងនៃហោរាពិតរបស់ព្រះស្រែកប្រឆាំងនឹងស្ត្រីសម័យទំនើបនេះ ព្រះវិហារទំនើបនេះ ទ្រឹស្តីព្រះវិហារទំនើបនេះ។

370 អង្រួនគ្រូអធិប្បាយទាំងនេះដែលខ្លាចក្នុងការនិយាយការពិត។ បពិត្រព្រះអង្គអើយ ចូរយកមនុស្សទាំងនេះមកអង្រួនគេដូចមិនធ្លាប់មានពីមុនមក ធ្វើឲ្យគេខ្មាសខ្លួនឯង។

371 ប៉ុន្តែយើងដឹងរឿងនេះ ហើយអាចសម្រាកដោយទំនុកចិត្តពេញលេញ ថា "គ្មាននរណាម្នាក់នឹងមកលើកលែងតែព្រះវរបិតាទាញគាត់មក។ ហើយអ្វីៗទាំងអស់ដែលព្រះវរបិតាបានប្រទាននឹងមក។" ពួកគេនឹងទៅដល់ឆ្ងាយតាមដែលទ្រង់មានបំណងចង់ទៅដល់។ ប៉ុន្តែទ្រង់មានបន្ទូលថា "កុំខ្លាចអី ហ្វូងតូច វាជាបំណងល្អរបស់ព្រះវរបិតាអ្នកក្នុងការប្រទានព្រះរាជាណាចក្រដល់អ្នក។" យើងដឹងថានោះជាការពិត។ អ្នកបានព្រមានយើងទាំងអស់គ្នាថា នឹងមានតិចតួចណាស់ ដែលនឹងត្រៀមខ្លួនជាស្រេចនៅពេលនោះមកដល់។ បន្ទាប់មកនឹងមានការរស់ឡើងវិញដ៏អស្ចារ្យ ហើយការប្រោសលោះទាំងអស់ដែលត្រូវបានប្រោសលោះតាមសម័យកាលនឹងកើនឡើង។ ប៉ុន្តែនៅថ្ងៃចុងក្រោយនេះ គ្រាន់តែជាពេលវេលាចុងក្រោយ នៅទីនោះក្រុមជំនុំពិតជាស្ថិតនៅក្នុងជនជាតិភាគតិច។

372 ដូច្នេះយើងឃើញថា ព្រះវរបិតា យើងឃើញសារនៃថ្ងៃនោះ។ យើងឃើញការបដិសេធវា យើងឃើញការផ្តាច់ខ្លួន យើងឃើញរឿងទាំងអស់នេះ។

373 យើងរកឃើញរាស្ត្ររបស់ទ្រង់ថាពួកគេមិនមែន...ពួកគេ "គ្មានអ្វី។" ពួកគេគ្រាន់តែចង់បំពេញដោយទ្រង់ ព្រះអម្ចាស់អើយ។ ឥឡូវនេះ ទូលបង្គំអធិស្ឋានថាទ្រង់នឹងអង្រួនពិភពលោកជាមួយពួកគេ គ្រាន់តែពីរបីថ្ងៃមុនពេលការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់។

374 ឥឡូវនេះនៅកណ្តាលយើងមានជំងឺ មានមនុស្សដែលត្រូវការការព្យាបាលរាងកាយ។ យើងនឹងមិនចាកចេញពីពួកគេចេញទេ ព្រះអម្ចាស់អើយ ព្រោះវា

ត្រូវបានគេនិយាយថា "កុំភ្លេចអំពីអត្ថប្រយោជន៍ទាំងអស់របស់ទ្រង់: អ្នកណាអត់ទោសអំពើទុច្ចរិតទាំងអស់របស់អ្នក ហើយទ្រង់ព្យាបាលជំងឺទាំងអស់របស់យើង។" យើងអធិស្ឋានថាអំណាចនៃការព្យាបាលដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់នឹងមានលើមនុស្សម្នាក់ៗដែលនៅទីនេះ។ បើទ្រង់អាចសង្គ្រោះព្រលឹងនៅទីនោះដោយមិនធ្វើចលនា មានតែចិត្តរបស់គាត់បែរទៅរកទ្រង់ តើទ្រង់អាចព្យាបាលរាងកាយបានប៉ុន្មាន!

375 នេះគឺជាកន្សែងដៃនៅទីនេះ។ ទូលបង្គំប្រទានពរដល់ពួកគេនៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ដូចជាសាវកប៉ុលដ៏អស្ចារ្យបានធ្វើ។ សូមឲ្យអ្នកដែលពាក់កន្សែងដៃទាំងនេះបានជាសះស្បើយ។ សូមឱ្យផ្ទះដែលខូចត្រូវបានសាងសង់ឡើងវិញ។ សូមឲ្យកុមារតូចៗ គ្មានឪពុក គ្មានម្ដាយ ហើយពួកគេបានបែកគ្នា សូមឲ្យផ្ទះនោះរួបរួមគ្នាម្ដងទៀត។ ផ្តល់វា ព្រះអម្ចាស់។ សូមប្រោសអ្នកជំងឺទាំងអស់ឥឡូវនេះ និងអ្នករងទុក្ខ សូមថ្វាយសិរីល្អដល់អង្គទ្រង់។

376 ហើយ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំដែលព្យាយាមរក្សាគ្រឿងរបស់ទូលបង្គំភ្នែករបស់យើងឡើង ដួងចិត្តរបស់យើងឆ្ពោះទៅរកទ្រង់ បដិសេធថាយើងសូម្បីតែត្រូវបានផ្សារភ្ជាប់នៅក្នុងពិភពលោកនេះ។ ព្រះគម្ពីរបានថែងថា "អ័ប្រាហាំបានចេញពីផ្ទះរបស់គាត់ ចេញពីទីក្រុងរបស់គាត់ទៅស្នាក់នៅក្នុងទឹកដីសន្យាសារភាពថាគាត់មិនមែនជារបស់លោកីយ៍នេះទេ ប៉ុន្តែគាត់ជា 'អ្នកធ្វើដំណើរនិងជាជនចម្លែក។'" អ័ប្រាហាំ អ៊ីសាក និងយ៉ាកុប អស់អ្នកដែលមានទីបន្ទាល់នេះថា ពួកគេ "មិនមែនជារបស់លោកិយនេះទេ" ពួកគេគ្រាន់តែប្រកាសថាមានទីក្រុងមួយដែលអ្នកសាងសង់និងអ្នកបង្កើតគឺជាព្រះ ហើយពួកគេនឹងទៅតាមផ្លូវនោះ។

377 សូមឲ្យដួងចិត្តត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរឥឡូវនេះ ខណៈពេលដែលខ្ញុំកំពុងអធិស្ឋាន ឱព្រះវរបិតា ហើយសូមឲ្យអាកប្បកិរិយាត្រូវបានយក។ ហើយនៅពេលដែលពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកមកដល់ សូមឲ្យមានការភ្ញាក់ផ្អើលក្នុងចំណោមប្រជាជនប្រហែលជាមានមនុស្សដែលមិនធ្លាប់គិតពីវាពីមុនមក សូមឲ្យវាត្រូវបានបង្ហាញ។ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលទាំងអស់ដែលទ្រង់បានហៅ ទ្រង់—ទ្រង់នឹងបញ្ជូន។

378 ឥឡូវនេះ ទូលបង្គំថ្វាយវាទាំងអស់ដល់ទ្រង់ ព្រះអម្ចាស់អើយ ជាមួយនឹងសារដែលបែកបាក់តិចតួចនេះពីធុងដ៏កំសត់ដែលគ្មានអ្វីនៅក្នុងនោះ ព្រះអម្ចាស់អើយ។ ទូលបង្គំអធិស្ឋានថាទ្រង់នឹងយកព្រះបន្ទូលទាំងនោះ ហើយនឹងរលាយ

ចូលទៅក្នុងចិត្តរបស់មនុស្ស ហើយប្រហែលជាពួកគេមិនអាចទៅឆ្ងាយពីវាបានឡើយ។ ផ្ដល់វា ព្រះអម្ចាស់។ សូមថ្វាយវាដល់ទ្រង់ឥឡូវនេះ ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។

[បងប្រុសម្នាក់ផ្ដល់សារ—អេដ។]

379 ខណៈពេលដែលអ្នកកំពុងធ្វើការសម្រេចចិត្តរបស់អ្នក អ្នកសម្រេចចិត្ត។ "ហេតុអ្វីបានជាអ្នកឈប់រវាងគំនិតពីរ?" អ្នកបានឮអ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូល។ បើព្រះជាព្រះ ចូរបម្រើទ្រង់ ប្រសិនបើលោកិយជាព្រះ សូមបន្តទៅទៀតចុះ។ ឃើញទេ? បើវិធីនិកាយត្រឹមត្រូវ ចូរបន្តជាមួយវា ប៉ុន្តែប្រសិនបើព្រះគម្ពីរត្រឹមត្រូវ បន្ទាប់មកមករកវា។ ឃើញទេ? ជ្រើសរើសអ្នករាល់គ្នានៅម៉ោងនេះដែលអ្នករាល់គ្នាត្រូវបម្រើ។

380 ចូរយើងគ្រាន់តែនៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណ សូមច្រៀងទំនុកតម្កើងឥឡូវនេះ។ ព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា "ពួកគេបានច្រៀងទំនុកតម្កើងហើយចេញទៅ។" សូមច្រៀងបទចាស់ដ៏ល្បីនេះ *ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់* ដោយក្បាលនិងដួងចិត្តរបស់យើងឱនចំពោះទ្រង់។

ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់

ឥឡូវសម្រេចចិត្តថាអ្នកនឹងធ្វើអ្វី។

ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់
ពីព្រោះទ្រង់ស្រឡាញ់ខ្ញុំមុន
ហើយបានទិញសេចក្ដីសង្គ្រោះរបស់ខ្ញុំ
នៅលើដើមឈើកាល់វ៉ារី។

381 [បងប្រុស ប្រាណហាំ *ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់*—អេដ។] តើអ្នកអាចធ្វើការសម្រេចចិត្តរបស់អ្នកសម្រាប់ព្រះគ្រីស្ទបានទេ? មិនមែនជាការសម្រេចចិត្តទេពិតប្រាកដណាស់ គ្រាន់តែសម្អាតខ្លួនអ្នក "ព្រះអម្ចាស់ ទូលបង្គំមិនល្អទេ។ គ្មានអ្វីល្អនៅក្នុងខ្ញុំទេ។ សូមឱ្យខ្ញុំបំភ្លេចអ្វីដែលខ្ញុំធ្លាប់ដឹង។ ឥឡូវនេះ សូមយាងមក ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ កុំឲ្យរឿងនេះកើតឡើងលើក្បាលខ្ញុំឡើយ។ សូមឲ្យទូលបង្គំទទួលវា ហើយបានពេញដោយព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់ ព្រះអម្ចាស់។ ចាប់ពីថ្ងៃនេះ

តទៅ សូមឲ្យទូលបង្គំក្លាយជារបស់ទ្រង់ទាំងស្រុង។” គ្រាន់តែអធិស្ឋានឥឡូវនេះ គ្រាន់តែអធិស្ឋានបន្តិចទៅព្រះ សាមញ្ញ ការអធិស្ឋាននេះ កុមារទាំងអស់។

កូនចៀមនៃកាល់វ៉ារី
ព្រះអង្គសង្គ្រោះដ៏ទេវភាព

គ្រាន់តែប្រែចិត្តនៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នក។

...ស្តាប់ខ្ញុំពេលខ្ញុំអធិស្ឋាន
សូមដកយកបាបខ្ញុំចេញ
អូសូមឱ្យខ្ញុំពីថ្ងៃនេះ
ត្រូវបានថ្វាយទាំងស្រុង!

ពេលខ្ញុំកំពុងរត់លើផ្លូវងងឹត
ហើយទុក្ខព្រួយនៅជុំវិញខ្ញុំរីករាលដាល
ធ្វើជាអ្នកនាំផ្លូវរបស់ខ្ញុំ
ធ្វើឱ្យងងឹតទៅជាថ្ងៃ
បំបាត់ទុក្ខព្រួយ ការភ័យខ្លាចចេញ
ហើយកុំអោយខ្ញុំវង្វេង
ពីទ្រង់ឡើយ។

382 [បងប្រុស ប្រាណហាំ សរសើរ*ជំនឿរបស់ខ្ញុំមើលទៅទ្រង់*—អេដ។] អស់អ្នកដែលបានជឿ នោះបានលះបង់ខ្លួននៅចំពោះព្រះ ហើយតាំងចិត្តថា គ្មានអ្វីនឹងរារាំងអ្នករាល់គ្នាទៀតទេ អ្នកនឹងមិនសារភាពពីសមត្ថភាពណាមួយឡើយ ហើយអ្នកចង់ធ្វើឱ្យវាច្បាស់ ស្អាត កាត់ផ្តាច់ជាមួយព្រះ អាងមានទឹកនៅក្នុងនោះ រៀបចំសម្រាប់ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក។ ឲ្យស្ត្រីទៅខាងស្តាំខ្ញុំ ហើយបុរសនៅខាងឆ្វេងខ្ញុំ។ ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនឹងមកដល់មួយភ្លែត។ អស់អ្នកដែលនៅទទេ អ្នកត្រៀមខ្លួនជាស្រេចមិនជឿអ្វីដែលអ្នកដឹកនាំនិយាយ អ្វីដែលសាស្តានិយាយ អ្វីដែលនិកាយនិយាយ ប៉ុន្តែនឹងយកផ្លូវរបស់ព្រះអម្ចាស់ នឹងជឿ**ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់** សូមមកឥឡូវនេះ។

ពេលខ្ញុំកំពុងរត់លើផ្លូវងងឹត

នោះនឹងជាស្ដ្រីនៅ*ទីនេះ* បុរសនៅ*ទីនេះ*។ នោះជាការហៅអាសនៈរបស់អ្នក "អស់អ្នកដែលជឿ ចូរមកទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក។"

...ដឹកនាំខ្ញុំ
ធ្វើឱ្យងងឹតទៅជាថ្ងៃ
ជូតទឹកភ្នែកទុក្ខព្រួយចោល
ហើយកុំអោយខ្ញុំវង្វេង
ពីទ្រង់ឡើយ។

383 តើមានស្ដ្រីប៉ុន្មាននាក់នៅទីនេះ...ខ្ញុំនិយាយរឿងនេះក្នុងព្រះនាម ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ! តើមានបងប្អូនប៉ុន្មាននាក់ដែលខ្មាស់នឹងសក់ខ្លីដែលអ្នកមាន ចង់បានព្រះដោយព្រះគុណរបស់ទ្រង់ អនុញ្ញាតឱ្យវាដុះចេញសម្រាប់អ្នក? ព្រះប្រទានពរអ្នក។

384 តើមានបុរសប៉ុន្មាននាក់ដែលខ្មាស់អៀនដែលអ្នកឲ្យប្រពន្ធអ្នកជក់បារី ហើយស្លៀកខោដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់អ្នក?

385 ហើយព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា "វាជាការគួរស្អប់ខ្ពើមនៅចំពោះព្រះភ័ក្ត្រព្រះ។" តើអ្នកដឹងថាព្រះមិនអាចផ្លាស់ប្ដូរបានទេ? ទ្រង់មិនអាចផ្លាស់ប្ដូរបានទេ។ ទ្រង់មាននិស្ស័យតែមួយ នោះគឺជាភាពបរិសុទ្ធ។ ទ្រង់មិនអាចផ្លាស់ប្ដូរបានទេ។ បើអ្នកមិនដូចទ្រង់ទេ អ្នកនឹងមិនឃើញទ្រង់ទេ "បើគ្មានភាពបរិសុទ្ធ គ្មានអ្នកណានឹងឃើញព្រះអម្ចាស់ឡើយ។" ហើយប្រសិនបើការស្លៀកខោគឺ...ធ្វើឱ្យព្រះឈឺក្រពះ និងក្អួត ទ្រង់ឈឺ និង*ការគួរឱ្យស្អប់ខ្ពើម* "ភាពកខ្វក់" តើអ្នកនឹង...មានវិញ្ញាណដូចនោះនៅក្នុងអ្នក ហើយនឹងបានទៅស្ថានសួគ៌? តើអ្នកនឹងទៅឋានសួគ៌ដោយរបៀបណាជាមួយនឹងសក់ខ្លី នៅពេលដែលព្រះមានបន្ទូលថា "វាជាការអាម៉ាស់សម្រាប់ស្ដ្រីដែលកាត់សក់របស់នាង"? នាងបដិសេធគោលការណ៍នៃការធ្វើជា—ប្រពន្ធ។ ព្រះមិនផ្លាស់ប្ដូរទេ។ នោះជាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ មិត្តអើយ អ្នកស្ដាប់ប្រសើរជាង។

386 ហើយបុរសដែលអនុញ្ញាតឱ្យប្រពន្ធរបស់អ្នកធ្វើដូច្នេះ តើអ្នកមិនខ្មាសខ្លួនឯងទេឬ? តើអ្នកមិនខ្មាស់ទេឬ?

387 កុំធ្វើដូចស្ដ្រីទីមួយនៃទឹកដី។ ធ្វើដូចជាព្រះ! ឃើញទេ? ដកខ្លួនអ្នកចេញពី

និន្នាការទំនើបនៃពិភពលោកនេះ ដូច្នេះព្រះគ្រីស្ទអាចចាក់អង្គទ្រង់ចូលទៅក្នុងអ្នក ហើយអ្នកពិតជាអាចពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

388 ទ្រង់មិនអាចធ្វើដូច្នេះបានទេ ទ្រង់មិនអាចធ្វើវាបានទេ វា—វាប្រឆាំងនឹងគោលការណ៍របស់ទ្រង់ ទ្រង់ត្រូវតែប្រឆាំងនឹងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ហើយថាទ្រង់នឹងមិនធ្វើ ទ្រង់នឹងមិនធ្វើវាដរាប—ណាអ្នកមិនស៊ូទ្រាំនឹងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ អ្នកត្រូវតែមក...យើងត្រូវតែមកនេះមុនពេលអ្វីផ្សេងទៀតអាចធ្វើបាន។ អ្នកដឹងទេ អ្នករាល់គ្នាដឹងអំពីរឿងនោះ។ តើមានប៉ុន្មាននាក់ដែលជឿ សូមលើកដៃឡើង។ ប្រាកដណាស់ អ្នកជឿវា ឥឡូវនេះ ចូរធ្វើអ្វីមួយអំពីវា។

389 ព្រះជាម្ចាស់អើយសូមអាណិតមេត្តាយើង! របៀបដែលយើងត្រូវការទ្រង់! យើងនៅទីនេះ យើងទាំងអស់គ្នាឥឡូវនេះ។ ចងចាំឥឡូវនេះ នៅសាលក្រម ប្រសិនបើខ្ញុំ...ខ្ញុំនឹងត្រូវឈរ (ហើយនោះប្រហែលជាមុនយប់) ហើយប្រឈមមុខនឹងគ្រប់ព្រះបន្ទូលដែលខ្ញុំបាននិយាយ។ ឃើញទេ ខ្ញុំនឹងត្រូវប្រឈមមុខនឹងវា។ ឥឡូវនេះ ចូរចាំថា អំពើទុច្ចរិតគឺចេញពីដៃរបស់ខ្ញុំ វាចេញពីសតិសម្បជញ្ញៈរបស់ខ្ញុំ វាបានចេញពីព្រលឹងរបស់ខ្ញុំ វាចេញពីព្រះ។

390 ប្រសិនបើអ្នកមិន...ប្រសិនបើអ្នកកំពុងឈរនៅក្នុងលក្ខខណ្ឌទាំងនោះហើយនៅតែមិនមានអារម្មណ៍ថ្កោលទោស (វើវ!) អ្វី—អ្វី—តើអ្នកនឹងធ្វើអ្វី? បន្ទាប់មកអ្នកដឹងថាព្រះមិនដោះស្រាយជាមួយអ្នកទេ អ្នកដឹងថាអ្នកបានកន្លងផុតហើយ។ ឃើញទេ? អ្នកបានកន្លងផុតហើយ។ អ្នកប្រហែលជាធ្លាប់កាន់សាសនា ដូច្នេះអ្នកអាចជាកម្មសិទ្ធិរបស់ព្រះវិហារជាដើម ប៉ុន្តែអ្នកបានកន្លងផុតទៅហើយ។ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះបានចូលទៅក្នុងហើយនាំមនុស្សម្នាក់ចេញ។ នោះហើយជារឿងដែលនាំពួកគេមកវិញ។ ឃើញទេ? ដូច្នេះនោះជាព្រះបន្ទូល។ ខ្ញុំសុំឱ្យអ្នកបម្រើព្រះ អ្នកណាម្នាក់ គ្រប់ទីកន្លែង បដិសេធការនោះប្រឆាំងនឹងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ នោះជាការត្រឹមត្រូវ។ វាមិនដូច្នោះទេ ឃើញទេ។

391 ដូច្នេះសូមឱ្យយើងក្លាយជាគ្រីស្ទានពិតប្រាកដ។ សូម្បីតែយើងដែលព្យាយាមអ្នកដែលព្យាយាម យើងត្រូវតែត្រូវបានកាត់បន្ថយនិងដាំឱ្យពុះ។ បាទ មែនហើយយើងទាំងអស់គ្នាត្រូវការវា។

392 ព្រះជាម្ចាស់អើយ សូមអាណិតមេត្តាទូលបង្គំផង។ ព្រះជាម្ចាស់ យកខ្ញុំហើយបង្កើតខ្ញុំ។ វាជាបំណងរបស់ខ្ញុំ បន្ទាប់ពីសប្តាហ៍នេះ ដើម្បីទៅចំពោះព្រះ ដើម្បី

ស្វែងរកអ្វីដែលត្រូវធ្វើបន្ទាប់។ ព្រះជាម្ចាស់ យកខ្ញុំ។ អ្វី...ទាំងអស់—ទាំងអស់អំពីខ្ញុំ ហើយមានច្រើនណាស់ ដែលមិនល្អទេ ព្រះជាម្ចាស់ កាត់វាចេញ គឺជាការអធិស្ឋានរបស់ខ្ញុំនៅព្រឹកនេះ។ កាត់ស្បែកបេះដូង ត្រចៀករបស់ខ្ញុំ។ ធ្វើឱ្យទូលបង្គំ ព្រះអម្ចាស់អើយ ធ្វើឱ្យទូលបង្គំនូវអ្វីដែល...អ្វីដែលទ្រង់ចង់ឱ្យទូលបង្គំក្លាយជា។ នោះជាការអធិស្ឋានរបស់ខ្ញុំ។

393 អ្វីក៏ដោយដែលទូលបង្គំត្រូវការ កាត់ចេញ កាត់ទូលបង្គំចេញ ព្រះអម្ចាស់។ បង្ហាញខ្ញុំនៅក្នុងព្រះបន្ទូល ប្រាប់ខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងទៅធ្វើវា។ សូមឱ្យព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូល ហើយខ្ញុំនឹង...ខ្ញុំនៅទីនោះត្រៀមខ្លួនជាស្រេចដើម្បីទប់ទល់នឹងវា។ អ្វីក៏ដោយដែលព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះមានបន្ទូល នោះហើយជាអ្វីដែលខ្ញុំចង់ក្លាយជា។ ខ្ញុំចង់ក្លាយជា—គ្រីស្ទានម្នាក់នៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ "ចូរឲ្យពាក្យរបស់មនុស្សទាំងអស់កុហក ហើយព្រះក៏ជាការពិត។" តើនោះមិនមែនជានិន្នាការនៃពេលវេលាទេ មែនទេ? នោះជារបៀបដែលអ្នកជឿ?

394 រកមើលកន្លែងសម្រាប់ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក កូនប្រុស? បាទ ត្រលប់មកទីនេះវិញ បងប្អូន កុំរង់ចាំ។ មិនអីទេ តាមផ្លូវនេះ។

395 អ្នករាល់គ្នាជាច្រើនគួរតែមក បុរសនិងស្ត្រីដែលជាអ្នកជឿ ដែលកំពុង...សារភាពអំពើបាបរបស់ពួកគេ ទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ (តាមផ្លូវ*នេះ* បងប្រុស។) "នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទសម្រាប់ការផ្តាច់បាបរបស់ពួកគេ ហើយពួកគេនឹងត្រូវបានបំពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។"

396 ឥឡូវនេះ ចំពោះអ្នកជាកាតូលិកនៅទីនេះ នោះហើយជាអ្វីដែលការផ្តាច់បាប។ អ្នកនិយាយថាក្រុមជំនុំមានអំណាចដើម្បីលះបង់អំពើបាប តើក្រុមជំនុំដកបាបដោយរបៀបណា? ព្រះ...ព្រះយេស៊ូវបានប្រាប់ក្រុមជំនុំថា "អំពើបាបរបស់អ្នកណាដែលអ្នកបានលះបង់ នោះគេនឹងបានរួចពីបាបវិញ។ អ្នកណាដែលអ្នករាល់គ្នារក្សា នោះគេនឹងរក្សាទុក។" តើពួកគេបានលះបង់អំពើបាបដំបូងនៅក្នុងក្រុមជំនុំដំបូងដោយរបៀបណា? ពួកគេបានហៅពួកគេឱ្យប្រែចិត្ត ហើយពួកគេបានធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឱ្យពួកគេនៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទសម្រាប់ការផ្តាច់បាបរបស់ពួកគេ។ មិននៅក្រោមស្តង់សារភាព ទេ ពិតណាស់។ ប៉ុន្តែពួកគេបានប្រែចិត្តនៅចំពោះព្រះ ក្នុងចិត្តរបស់ពួកគេនៅពេលដែលពួកគេឈរនៅទីនោះ

ហើយពួកគេបានជឿ។ "ហើយមនុស្សជាច្រើនបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក...ដែលជឿបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយពួកគេបានពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។" អាម៉ែន។ តើអ្នកស្រឡាញ់ទ្រង់ទេ?

ឥឡូវនេះសូមឱ្យយើងឈរ។

397 ឥឡូវនេះ នឹងមានមនុស្សជាច្រើនចង់រង់ចាំពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក។ មានអ្នកចង់មកទៀតទេ ជឿទេ? មកទាំងសងខាង បុរសនៅខាងឆ្វេង ទៅខាងស្តាំ ស្ត្រី។ ជឿលើព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវដោយអស់ពីចិត្ត ដោយអស់ពីអ្វីដែលនៅក្នុងអ្នក។

398 ឥឡូវចូរយើងអោនក្បាលជាមួយគ្នា ខណៈពេលដែលយើងអធិស្ឋានគំរូនេះម្តងទៀតជាមួយគ្នា ដូចដែលខ្ញុំមានអារម្មណ៍ចម្លែកណាស់ដែលនាំឱ្យធ្វើបែបនេះឥឡូវនេះ។ ពេលយើងអោនក្បាល អ្នកអធិស្ឋានជាមួយខ្ញុំ:

> ឱព្រះវរបិតានៃយើងខ្ញុំ ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌អើយ សូមឲ្យព្រះនាមទ្រង់បានបរិសុទ្ធ
> សូមឲ្យរាជ្យទ្រង់បានមកដល់។ សូមឲ្យព្រះហឫទ័យទ្រង់បានសំរេចនៅផែនដី ដូចនៅស្ថានសួគ៌ដែរ។
> សូមប្រទានអាហារដែលយើងខ្ញុំត្រូវការនៅថ្ងៃនេះ។
> សូមអត់ទោសសេចក្តីកំហុសរបស់យើងខ្ញុំ ដូចជាយើងខ្ញុំបានអត់ទោស ដល់អស់អ្នកដែលធ្វើខុសនឹងយើងខ្ញុំដែរ។
> សូមកុំនាំយើងខ្ញុំទៅកាន់សេចក្តីល្បួងឡើយ តែសូមប្រោសឲ្យយើងខ្ញុំរួចពីសេចក្តីអាក្រក់វិញ។ ដ្បិតរាជ្យ ព្រះចេស្តា និងសិរីល្អជារបស់ផងទ្រង់ នៅអស់កល្បជានិច្ច។ អាម៉ែន។

399 ឥឡូវនេះ ចូរយើងរក្សាក្បាលរបស់យើងចុះ។ ហើយខ្ញុំនឹងសុំបងប្រុស នេវីលមកនិយាយពាក្យជូនពរ និយាយអ្វីដែលនៅក្នុងចិត្តរបស់គាត់ ហើយបន្ទាប់មកប្រកាសអំពីកម្មវិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកដែលត្រូវបានរៀបចំរួចរាល់ឥឡូវនេះ។

400 ព្រះប្រទានពរអ្នក គឺជាការអធិស្ឋានរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំនឹងអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នក អ្នកអធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំពិតជាត្រូវការការអធិស្ឋានរបស់អ្នក។

61-1119 កំឡាំងពេញខ្នាត ដោយសេចក្តីកំសោយ
រោងឧបោសថប្រាណហាំ
ជេហ្វឺសាន់វីល, អ៊ីនឌៀអាយណា ស.ហ.រ

KHMER

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

សេចក្ដីជូនដំណឹងស្ដីពីការរក្សាសិទ្ធិ

រក្សា រ សិទ្ធ គ្រប់យ៉ាង។ សៀវភៅនេះអាចត្រូវបានបោះពុម្ពនៅលើម៉ាស៊ីនបោះពុម្ព នៅផ្ទះសម្រាប់ប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ឬត្រូវបានផ្ដល់ឱ្យដោយឥតគិតថ្លៃ ជាឧបករណ៍សម្រាប់ផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ សៀវភៅនេះមិនអាចលក់ ផលិតឡើងវិញក្នុងទ្រង់ទ្រាយធំ បង្ហោះនៅលើគេហទំព័រ រក្សាទុកក្នុងប្រព័ន្ធទាញយកមកវិញ បកប្រែជាភាសាផ្សេងទៀត ឬប្រើសម្រាប់ការស្នើសុំមូលនិធិដោយគ្មានការអនុញ្ញាតជាលាយលក្ខណ៍អក្សរពី Voice Of God Recordings®។

សម្រាប់ព័ត៌មានបន្ថែម ឬសម្រាប់សម្ភារៈផ្សេងទៀត សូមទាក់ទង:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org